

۱۱۵۶۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه سبک دهم - اجود الاسرار - زبده الاسرار
مؤلف: میرزا محمد باقر - مؤلف: میرزا محمد باقر
موضوع: رساله کلامیه و غیره
مترجم: میرزا محمد باقر (اصحاح)

شماره ثبت کتاب: ۸۸۰۴۹

بازدید شد
۱۳۸۵

محل فهرست شده
۱۲۶۵۳

۸۶۰۲
۱۵۷۵
۹۷۰۲

۸۶۵

کتابخانه مجلس شورای ملی
۸۶۵

بالفتح والابتداء

هذا كتاب جامع في معرفة
من لا يجوز في هذا غير ذلك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

احمد الله که این تازه کتب
شرف لوحه اش را خوانست
نور مراشم که در این است
و بر اساتید بیخارج قرار
اسم ذات و صفیات حق
انچدر و خط چرخ نه تو
فیض کیانی و بی همی
که چه در ملک جانتد بر
شاهد اند که خالق یگانه
جلوه دانش را به اوج
ای عیانی اگر هستی

فرعون

جلوه وحدت بر کجی شد
باده ملفوظه سحر و جمع شد
رقم شکل نشین نقطه
جلد باد و دوش چار
میم با این در که دنیا فیه
بانه ساین ستره نیست که
قطبار اگر منه اسلحه
چهار لام از جمل اقطار
دو بار چار و دو چار
دو و دو که نه از اسبها
یاست که میم مخفی خبیا
چون و چار و دو چار
شارده حرف و بطول
ای عیالی لیا زین ذکر کند
بر سر نیز تو جید بر ای

في قوله

وحدت اول که نه رخ بریده
جلوه هو جز وحدت
و احدیت چو معین شد
دایره های هویت جو
خط محو که بران دایره
دو نکرایی چون شد
یک جو بر وجود و تکرار
شش و پنج بدو جلوه
شد پنج حضرت اما
جلوه در کار چون کرار
هاشش و دو و هشتا
جمع ما و او شد و هر دو
و چهره در جلالت بود
نوزده حرف که در بر سلسله
لفظی نوزده از روی حمل
یعنی از بسط وجود عدد
مدخل واجب جانع شد

دوران

بنمود از هفتی خود جلوه
سزای هر احدیت بر نه
نور اسما و صفت کت عیان
محور دایره آمد بشهود
سزای یک شده از دایره
سزای یک بر محلی است
جمع سه برده از خاسته کرد
برده بر داشت از تعلیم از
شش و شش کت جهان اما
برده از نه هوائه کشود
آمد و او احد ما معین
رقم واحدش آمد مدخل
که یک با حرف وجود
راست با جلوه از سلسله
هفت مدخل با بسط اعداد
و آنچه شهور شود از
که چه خود ظاهر است با

بسط حرف که وجود است
حمل حرفی واجب نیست
دو باد و جلوس کرد جمع
پس درین مدخلش از
مدخل جامعش از روی
این صده با سوره قرآنی
عدد قبله نیست عدد
تشریحات که در اعداد
یعنی از شش چهار تا
عدد شش و دو کار بود
از صد و چهارده تا
یا پیش جا بود و دیگر
معنای آن که بود پانزده
از حوادیم که فیض هم
ذکر توحید از و دیگر
ملک از قدر شرافت
جامعیت حق و انصاف

ده و دو حرف ترتیب قیام
که همان نوزده هشت نیست
نوزده ازین دو بر او
یکم و پیش بود سر وجود
هفت در بسط حرفه
متا و نیست اگر سیدانی
که یکی زان نه زیاد است
شش چهار و یک و یک
فیداشیا که نمودست
خوبیستش نه اوار بود
که نمودار بود که دهم
بنود هیچ مزید پیش
چون زماقی و چهار تا
باب غایت بر و شش
که چه مرده نه بی اقرار
ادی ناز خلافت دانه
اوست در معانی کون

دیگری در خوار بر ایشان	که چو او زنده بقیض جان
هست و ایشان را جلال حق	هست بر این سخن صدق و دل
نه بود آدم و جدش جلال	که امین است بر این نقد کج
حوائج که شمس ملک شهو	قد ای الحق ز چنان فرمود
سرش این بود که آمدن	نست و کشف غایب جای بی

توحید

جلوه کرده الوهیت حق	شد معین سخن اسماء مست
از تجلی احد نام و شیب	گشت ظاهر هوایین و شب
ماست جوهر کشف غایب	شد هویدا صفت حق و علم
پس را دت ز چیدان بر	قدرت دوست رخ از بر
نام و نسبت خود خواجه	گشت کون از اشد در کا
از سر پرده خاص چید	تا سر پرده ملک ملکوت
گشت معجز و حکمت حق	مختم شد پیش از خلق
امداد سطح بر این ملک	جلوه حالت انسان ملک
جلوه اسم و صفات از یک	صلوة خلق مجبات ری
ادبی نام و در ایشان	ختم این دایره بر ایشان
بر تو شمع لا هویتی	سرزدان کار که ناسوتی

ذکر تو خدایا از ادبنا	منش گشته بقدر زوینا
کرچه اشیا همه زین با	لیدان از همه بیشترند
کار بر هیچ استعدا د	کاد می از همه بیشتر افتاد
با وجود هنر و استعداد	حق تو تواند داد
بهر تو چند ندامت سال	ساحل نیست در اندک
ای عیانی توان بر چهره	بکارای حزن از روی
از سر صدق و قول بر آ	مناجات و عا کتبات

توحید

مناجات

ای خدو عالم بیدار کن	کاینان از تو بقیض و فنا
هر چه بر جاست در این جهان	و آنچه سپید است بر زلف
همه از وجود تویدانند	پیش از هست بر کو عند
دره شان در صفای تو	جز فکل جمله بر ستار تو
ما که در خطه این یار کیم	خاص و عامی که در کار کیم
بر حکم تو دایم عبود	و رضو وجود تو داریم
غرقه کن احسان توایم	بند و عاجز فرمان توایم
طوق فرمان توید کرد	بجست تابعت پروردگار
همه پرورد و وجودیم از تو	زنده بقیض وجودم از تو

ما نبودم در احوال خود
 بر تو هستی از محض کرم
 چون بستی ز نور مرا
 که بمانست که کار من
 مرم فرمائی از لطف کرم
 بیای تری فرمائی
 دانه از فضل تو چشم
 لطف کن خلقی از غفلت
 مرا بر جوهر اسرارین
 از روی این حسن طیارین
 بر تو وجود نور ما نبود
 راه ما داد بحسبتی فدا
 چشم بر لطف عینت داریم
 که با عیونیه نصیم اسیر
 بر غایتی همه از در طمع
 و راه این ز غم فرمائی
 رحمتی تا ما حالش کردیم
 فارغ از بند خودی کن
 بخشی از حال ما را بر تو
 بر رسول الله و اولاد رسول

فی نعمت انبی صلی الله علیه و آله
 و منقبت علی و بی علیه السلام

ای سرور قریب و جود
 نقطه نور رسول الله
 نقطه نور جود جلوه
 صفحه کرم نمود نما
 الماعذ مختار بدان
 و آنچه در صفی کن منور
 که مقدم بدو عالم هست
 بسه لکن از غیب ظهور
 در لایس الفان بمرزها
 که حوز محروبی را رها

اسرار آثار الوهیت
 زو و لایت صفش با هر
 ظاهر از جاوه که در کار
 میم او حد حدی در آید
 باطنش کامل اسرار کرد
 ظاهر از استر مع طار
 منظر خاص با است از
 بود آن ظاهر با است علی
 منظر و منظرش از این
 سر این رابطه از حرف
 شرح این رابطه در کلام
 پیش این خلقت کرد
 محمد و جانش که بر این
 بنی طاعت نشان فادان
 چشم خفاش کربن ضوید
 هست از دید او را از این
 احمد رسول الله و اولاد رسول
 متوال انوار الوهیت
 زو و لایت صفش با هر
 منظرش احمد مختار آمد
 در خدا مد تجلی شکوف
 در بر خلق بظاهر نمود
 سیرا طین بود از ظاهر
 که تحقیق با است از
 که شد از وی خواست
 هر دو شب از یک طو
 شده مشهور با ارباب
 کرده ام ذکر انوار صوا
 بر زکی طاعت اظهار است
 ظاهر است از است با است
 که مود است فرغش زجا
 او چه دارد که حجاز بر تو
 که مود اما بینا دجود
 که از بود بحق راه

کور فلان اهل حق می همد
 مقتدای همد و بود بحق
 ختم این نامه بنام او شد
 این بخش که ولی الله است
 بارسل کرده بسر هر چه
 ظاهرش این شاه دولت
 خورده از شهدای این
 این نخستین غذا بود که
 معدن علم دل پاک است
 دامن این کشور اندیشه
 هست و پیر توانا و شهنا
 باشند از بر تو دیدار می
 وز دم روح قزاقی شد
 بیانی برسد فیض نوال
 نکت چند ازین علم غریب
 بعد فیض ازل تویش
 بکنابد در کج اسماء

و به الله بنودی همه مرا
 زان میان بر همد او را
 هندی کج غلام ارشد
 دلش از سر و کواکب است
 دهنش از ستیخت شاهی
 باطنش متقی جزو ملک است
 بوده اندک بجای اینش
 یافته قوت دل و قوت جا
 سر کوبین در او اندک است
 از بی زوئی زینت شد
 سر و تو و فیت از ارجم
 شاه کوبین بی عربی
 مرتضی هادی را با یقین
 رسدش حال بشه چندان
 شودش از ولی الله غیب
 تا بمبار رسد تحقیقش
 کوه کج نماید بعینا

بمرار باطل و این من
 بنماید و در هم روشن

ای که داری سر این علم
 کوش جان باز کن و دید
 که ترا میل بقدر نیست
 سخن کوه کوش و دل کن
 اگر از علم ولی اللهی
 است بجزی که ندانم
 نکتد انان کم از انان
 اهل صوت همدان این
 بهر طایفه از انان
 من از راه ایضا درم می
 از عیانان سحر اقسام
 در دوزخ که کرم چنان
 که چنان معینم نامه
 دامن از رحمت این
 مرغیانی که تخلص دارم

آشود شکل این علت حل
 تا کم بهر تو خلی این شکل
 بر کفا کوش که و نیست
 کوه کوش خرد حاصل
 بدین سببی بنحو
 بکارند از انان
 هم نسیل شکر از اقامه
 اهل معنی همدان
 کاملاً تراسته ری
 خوانده ام در بر ایشان
 و زیبا نشان و زین
 از عاقلانی بی و نیست
 بدینی و دایم هست
 که کتدم ز کم نامه
 بتولای علی در کار

هست در یافت نبی خبر بر
چشم دل بر خط تحریرم
هست در ملاح و لی تقریرم
کوش جان بر در تقریرم
نثر بکار است در
نثر را جای قرار است در
کوه نظم باین کافی نیست
نظم را دست او صافی نیست
زان بحر پرده نام صفتش
بنمایم که مفرقتش

محدس

بدا از اندک الله که انچه در شرح نفی که متما یحی
الاسرار است و از جمله نالیفات این کتب بنیفا دارا این
مجموعه هدایت است در باب بعضی از علوم غریبه جفریه که
مخصوص حضرتان ائمه معصومین اطهار است مرقوم میشود
خلاصه اعمال بعضی از اکابر است که ایشان را بتوسیل از
ائمه نصیب شده و چون این فقیه مؤلف بر بعضی از آن اعمال
داشت هم بر آن کماست که از آن اعمال شریفه خلاصه
صیغ الفوائد صحیح القواعد بطور ساده و آسان
صادر العقیده اتموزی باشد کافی و چون بخواهد
انرا بر کردند بر غلبه نماید ای خیر که کند و اگر
شاید غفلت برده و نه و هیچ فصل و بابی در این

فایده در رموز کفایت اعداد **فصل اول** در خواندن
و خواص از **فصل دوم** در قوانین کسوف و قمر و فان **فصل**
در ذکر بعضی از کیفیات حروف و خواص از **فصل**
در استخراج اسمای الهی و اسمای رب حافی از اعمال **فصل**
در مضابطه اسمای الهی از اسم شخص معین بطریق جعفر جامع
خاتمه در ذکر بعضی از قواعد و فقیات و غیر ذلک

و الله المستعان و علیک التکلیف نفیر

فایده از عدد در بینا	فایده از قافیه در اعداد
نزد اهل خرد و اهل عبادت	حرف جسم و عدد و اوست
در علمای حروف و کسب	چار بحسب ندارد تا بر
جسم بپا نشین باشد	نهد زود و نه بپا نشین
بعضی اعداد حروف و اوست	سرد عوات مقرر نشود
دارد اعداد قواعد و اوست	که در ما خواسته و اوست
جل حرف چه که شهور است	این ایامه ها از منظوم
هست در ذکر اسمای الهی	هر بر یک بطریق حکما
جلان زائمه خبر است	زیر سبب جلان معنی است
انرا از اسم بجا اندازد	که بخواند بجا و از

مع شل نیست که در هیچ بابی برسد بی احوال
 مزاران و اعدا ذکر کند مینویسم بقوانین میکند
 باجوار باب عمل در دنیا مرقم بقصود مقیر نمایند

تخصیص

بناز و قلنا الله تعالى که بعضی از قوا اعدا ذکر
 حضرت سبادت بنام قدوة المحققین سید کمال
 الملة والدين حسين خلدی قدس سره العزیز
 در کتابی خایر الاسماء که از نایفات ازین زکات
 و از حضرات ائمه علیهم السلام و بعضی غایبان کامل ذکر
 فرموده اند خلاصه آن در این کتاب تجرید میباشد
 تا از باب طلب بابت زیاده بی علم درین اعمال باشد
 و بالله التوفیق **اول** آنچه از حضرت امیرالمومنین
 علی علیه السلام نقل شده و السلام نقل شده
 فضله خوانی اسماء الهی باین عدد که در تحت
 حرف مرقوم میشود و باید خواند و این را عدد
 اجزاء جفری گفته اند و عدد او وسطا بعد
 ایلست نیز دانسته اندش **اعداد حروف**

اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع
 ن س ع ف ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ
 ط غ **دیکر** عدد علوی است که هم از حضرت
 منقولست و این را از اسرار حضرت دانسته
 اب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م
 ن س ع ف ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ
 خ ذ ض ظ غ **دیکر** عدد مختاران
 حضرت که در هر امر از امور باین موزان
 میفرمودند اینست اب ج د ه
 و ز ح ط ی ک ل
 ن س ع ف ق ر ش ت ث خ
 ت ث خ ذ ض ظ غ
دیکر مثلثات الاعداد لیل المراد که از
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 علیه السلام مرثیت **اول** هر طام
 ف ش ز ذ ب و ی ن س
 ت ض ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع

هـ ح ل ع ر خ غ د کز اعداد
 فواصل الذوات است مئة النور من طالع
 ب ج د ه و ز ح ط ي ل
 ل م ن س ع ف ص و ت
 م ش ت ه ث خ ذ ض ط غ
 عدد عناصر و سبط است که بعد از این
 القلوب از حضرت ادريس علی بنینا و علیة سلام
 مرویت و مشهور است ا ب ج د ه
 و ز ح ط ی ل ل ه ث س ع
 ص و ت م ش ت ت خ ذ
 ح ط غ اعداد کبریا بدیت که این
 طاعت ابداست و از حضرت شعبان بنی که
 صاحب الم لدینی بوده مرویت است ا ب ج
 د ه و ز ح ط ی ل ل م ن
 س ع ف ص و ت م ش ت
 ت خ ذ ض ط غ
 عدد مثلثه اجدیت که از اجار بن مرویت

و سب وصول سعادت سرمدی و فوق الحاد
 و از این اب ج د ه و ز ح ط ی ل
 ل م ن س ع ف ص و ت م ش ت
 ح ذ ض ط غ عدد عکس اجدیت
 و محبوب حضرت الهیت و روایت از حضرت
 رسالت پناه عذی که فرمود و چون شنیدیم از
 از حضرت و با لایاب که با نحمد انا فردد و حب
 ا فردد و این عدد را چو با عدد اجد جمع کنند
 هر عدد مافرد باشند و حروف و عدد و بی
 غ ط ض ذ خ ت ت س ر ق ص ف
 س ن م ل ک ی ط ح ز و ه د ج
 ب ا وضع عدد ابداستی که انرا عدد اکل
 خصی و این بوضع آدم قرار یافته و قاعد
 این عدد چنانست که ابتدا انا خاد کنند تا مقیم
 انا و مرآت عشرت رشتا انا حساب کنند
 و مرآت مات را متا عشرت اعتبار کنند و
 حرف الف که ان لام الف و با است یکی ضلعا

گشت و یکی را ساق ده و برین طریق اب ت ش ج
ح خ د ذ ه ز س ش ص ض ط طع غ
ف ق ک ل م ن و ه لای

صاحب کتاب جامع القدر از عبد الله عباسی می کند
که گفت از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام
اسماء الهی و کلمات که تلاوت نمایند از حضرت
گفت بدینکه این عدد از مخزونات علم الهیت و کلمات
برینا طلایع نیست که چه خواص دارد و عبد الله
عباسی گفت بحق خدای که هیچ حاجتی ندین عدد

اسماء تلاوت نمودم الا آنکه بیکه اجابة یافتیم
و این عدد از: محرمان پوشیده داشتیم و نمود
امدادان بدین ترتیب است اب ت ش ج ح خ
د ذ ه ز س ش ص ض ط طع غ ف ق
ک ل م ن و ه لای

از حضرت امام بحق ناطق جعفر بن محمد الصادق
نقل میکنند ابو حامد قطب الدین محمد دینوری
در نسخه الاسرار فی اسماء الملکات بخبر که سوال

از حضرت نمود و اندک میخوانیم مائة عذرة فاکبر
از توه قد که هر اسمی از اسماء الهی را بداند و
توانیم کرد از حضرت فرمودند که بدانند که اسماء
الله بمنزلة ذواته و عدد معتزلة ذراع ان
مساحت که ذراع کمتر فراخی مدین ترسی و
اگر زیاده گیری دو کلمه یا زوی و مضابطه
عدد چنانست که هر یکی از حروف هجی را چنانست
که نیست بدان چیز و یکی ذات حروفست چون
بهم جمع کنی و اسماء را بدان عدد اعتبار نمایی
در فرائد بعد عالمی که خوانی و خواهی برسی
و کیفیت عددان برینا سلوک نیست که مستحکم
اب ت ش ج ح خ د ذ ه ز س
ش ص ض ط طع غ ف ق
ک ل م ن و ه لای

امور بجان نمایی در بدایع الالوان عکس اندیشی را
تعریف کرده و ابرار احب الاعداد نامیده و
فوت اعداد از میدان نامشغولی است و منها اعداد

بوی داشته شود چنانچه مبدا هر عددی
 زایش شده و عددش بر این وجهست
 ی ه و ن م ل ک ق ف غ خ
 ط ط ص ش س ز ر ذ د
 ح ح ج ث ت ب ا
 عدد ابجدیست بر تریب ابجدی و هر حرفی
 که از حروف ابجدی در عدد موافق باشد
 با ابجدی آنرا نظیر آن خوانند و در هر باب است
 و با نظیر آن خدا نیز آن را عدد ابجدی می‌نامند
 و اینقراری خوانند و تاثیر قمر و عالم ظاهر
 و احوال و کات علوی حکایت میکند که در عقید
 حضرت محمد صغیر و نامدم در مکه و کبابی
 دیدم نزد آنحضرت صورت جامعه در آن
 بخط امضی تا میر المؤمنین علی بر تریب ابجد
 و اختصار او را بر سر منهداد و دغا می‌کرد که
 دفع شود شر این زبیر از وی از آن بفکر افتاد
 و گفتم یا محمد این کار از قدری هست که بر سر نمی‌رود

و حضرت حق شفیع سازی کفهاست یا فلان
 که در ویت اسماء الهی که در مانده کارنا معین
 و سبب تکین آسمان و زمین و دعا کردن بوی
 لا بدتر عالم دفع شود و ترتیب حروف و علاقه
 ابجد اب ت ث ج ح خ د ذ ه
 ز س ش ص ط ط ع غ ف
 ف ک ل م ن و ه لای
 عدد ترتیب حروف هاست بوضع ایقاع و اینها
 مناسبات ابجدی نامند و در مجمع المراسد او
 که حروف احاد متعلق بیدایات امور است و عشا
 و مات متعلق بوسط و نهایتا موثرات و بعضی
 گفته اند که ترتیب حروف ترتیب عناصر است
 یعنی حروف دل الشبی و قدم یادی و سیم ابی
 و چهارم خاکیت لاجرم تاثیر او در عالم خالص
 بیشتر است و بعضی می‌گویند که کتاب بر تریب ایقاع
 نوشته اند و حروف و عددش اینست
 ای ق غ ب ک م ج ل ن د م

ت م ن ث و س خ ز ع ذ ح ف
ض ط ص ظ > ابوالصالح اخيار
کرده از حروف باقیق و نقل کرده از هفتصد و
که این عدد اختیار کرده ایشان بوده و گویند
بوشع بن نون اعداد اسماء و کلمات را برین
عدد اختیار کرده بوده و بنایه مستحسن است
برین شق ای ف غ ب ل ک ه
ج ل ش د م ت ه ن
ث و س خ ز ع ذ ح
خ ض ط ص ظ
شیخ نقیر الدین مفری در بنایه الامانی آورده
که الله موحی کرد بحضرت شیت پیغمبر که اعداد
کلمات و اسماء طیبات را بدین عدد قرار گیرد
قرب یابی و این عدد شته را اعداد شیت است
بدین دستور ای ف غ ب ل ک ه
ل ش د م ت ه ن ث و س
خ ز ع ذ ح ف ض ط ص ظ

ت م ن ث و س خ ز ع ذ ح ف
ض ط ص ظ > ابوالصالح اخيار
کرده از حروف باقیق و نقل کرده از هفتصد و
که این عدد اختیار کرده ایشان بوده و گویند
بوشع بن نون اعداد اسماء و کلمات را برین
عدد اختیار کرده بوده و بنایه مستحسن است
برین شق ای ف غ ب ل ک ه
ج ل ش د م ت ه ن
ث و س خ ز ع ذ ح
خ ض ط ص ظ
شیخ نقیر الدین مفری در بنایه الامانی آورده
که الله موحی کرد بحضرت شیت پیغمبر که اعداد
کلمات و اسماء طیبات را بدین عدد قرار گیرد
قرب یابی و این عدد شته را اعداد شیت است
بدین دستور ای ف غ ب ل ک ه
ل ش د م ت ه ن ث و س
خ ز ع ذ ح ف ض ط ص ظ

ت م ن ث و س خ ز ع ذ ح ف
ض ط ص ظ > ابوالصالح اخيار
کرده از حروف باقیق و نقل کرده از هفتصد و
که این عدد اختیار کرده ایشان بوده و گویند
بوشع بن نون اعداد اسماء و کلمات را برین
عدد اختیار کرده بوده و بنایه مستحسن است
برین شق ای ف غ ب ل ک ه
ج ل ش د م ت ه ن
ث و س خ ز ع ذ ح
خ ض ط ص ظ
شیخ نقیر الدین مفری در بنایه الامانی آورده
که الله موحی کرد بحضرت شیت پیغمبر که اعداد
کلمات و اسماء طیبات را بدین عدد قرار گیرد
قرب یابی و این عدد شته را اعداد شیت است
بدین دستور ای ف غ ب ل ک ه
ل ش د م ت ه ن ث و س
خ ز ع ذ ح ف ض ط ص ظ

ض ج ز ک ه ی و ت ث ظ د
 ح ل ع ر خ غ **عدد عشر**
 ص غ ی ت و ا ی ن د ب و ض ع ف ی ت ا غ و م ر ی ک ی ت
 و ک و ی ن د ا ص ف ا س م اعظم ب ا ر ی ی د ی ن عدد ح ا
 و ع ر ی ی ی ق ی س ی ا ا ز س ا ن ی ز و ح ض ر ت س ل ی ا ن
 ا و د و و ح ر و ف و ا ع د ا د ا و ا ی ن ت ا ه ط
 م ر ف ش ذ ی ی ن ص و ت ض
 ج ز ک ت س ق ت ظ د ح ل ع ر خ
 غ **عدد ا ه ط ی و ی ن عدد مشهور است**
 ا س م د ا ی ن ا ل ی و ک و ی ن د ی و ج ی ب د ا ی ن ا ل ف ر و د
 ا م د و ت ل و س ت ا س م ا ل ه ی و ط ل ا ت ی و ی ن عدد
 س ر ی ع ا ل ا ج ا ی ن ت و ح ر و ف و ا ع د ا د ا و ا ی ن ت
 ا ه ط م ر ف ش ذ ی ی ن ص و ت ض
 ی ی ن ص و ت ض
 خ ز ک ت س ق
 ت ظ د ح ل
 ع ر خ غ

ا ز ا م ا م ی و ج ی ن ا ط و ج ع ی ر ی ن ع د د ا ل ع د ا د
 م ر و ی ت ع ن ا ن ا ت ا ل ا ع د ا د ل ی ن ل ا ل م ر ا د و ی و
 م ط ا ل ی ا ل س د ا د و ص ا ح ی ت ح ف ت ا ل ا س م ا ر ی ن
 ع د د و ا ی س ی ا ر ی ت ر ی ف ف ر ی و د و و م ر ی ت ی ن ا م
 ع د ا د ا ه ط م ر ف ش ذ ی ی ن ص و ت ض
 ی ی ن ص و ت ض ج ز ک س
 ق ت ظ د ح ل ع ر خ غ
عدد مثلثه وسطی است و عددان عدد
 ج و خ م ع د ا ت و ا خ ت ی ا ر ا ی ن ع د د ی ا ش
 ج م ه و ر ح ک م ا س ت و م ر و ی ت ا ز ا ی ش ا ن ک ه
 ک ف ت ا ن د ح د و ا ل ه ی ا ک م ا ف ی ع د د ا ل ا ف ل ا ک
 ن ا ی خ ا ل ی ه م ا ک و ق ل ف ی ت ا غ و م ر ی ن ث ل ث ا ت
 ا ل ا ع د ا د ل م و ا د ا ل ح ت و ل و د ا د و ا ی ن م ث ل ث ه
 م ت ا ی ن ا ل ه ا ق د م ی ن ا س ت و ح ر و ف و ا ع د ا
 ا و ی ر ی ن ی ج ت ا ه ط م ر ف ش ذ ی ی ن
 ب و ی ن ص و ت ض ج ز ک
 س ق ت ظ د ح ل ع ر خ غ

۱۰ مثله عشر است و گفته اند که مثلثات
 العشرات لئلا الاملاات و تهمل العشرات
 و این را ما تب عظمی گویند و غایه قصوی
 خوانند و گویند اسقاط الیس بیکه
 و تسلیط او بر هفت کتور طلسمات و کث
 اسما و آیات برین مثله نخاده و حروف
 و اعداد او اینست ا ه ط م ف ش ذ
 ب و ی ن ص ت ض ج د ک
 س ق ث ظ ح ل ع ر خ غ
 ۱۱ مثله مائت و این عدد را عدد
 و سبط و غایه تسلیط خوانند و حروف
 و اعداد او اینست ا ه ط م ف ش
 ذ پ و ی ن ص ت ض ج ز
 ل ت س ق ث ظ ح ل ع
 م ر خ غ ۱۲ مثله الوفست و این
 مشتمل الاعداد و غایه المراد خوانند و
 حدیث آمده که عدد الاحاد لئلا المراد و عدد

العشرات لتسهل العشرات و عدد المئات
 لرفع الالوات و عدد الالف لرفع الصفوف
 و دفع المحوف و عدد و حروف او اینست

ا ه ط م ف ش ذ
 ب و ی ن ص ت ض ج د ک
 س ق ث ظ ح ل ع ر خ غ

۱۳ عدد عکس اعظمی را جزء هم خوانند و در
 حدیث آمده که قراءت اسماء بعدد عکس اسم
 علی وجه عظم الوضعی و عدد ان برین وجه
 و باعث فتح الباب و محبت رب الارباب است
 غ خ ر ع ل ح د ظ ث و
 س ک ز ح ض ت ص ن ی
 و ب ش د ف م ط ه ا

عدد صم است و این عدد را صوت
 خوانند بوضع ابجدی و ان الکی ناسیده است
 که مجموع خود و یکن می شود و بحقه صفت طو

این عدد را در بعضی کتب
 به این ترتیب نوشته اند
 ا ه ط م ف ش ذ
 ب و ی ن ص ت ض ج د ک
 س ق ث ظ ح ل ع ر خ غ

مفيد است و مرصدا اعمال ارباب کمال است

ادهر و ح ط ل ل م س ع م

عدد نواطق است در ترتیب ایجاد

و ان عبارت است از حروف منقوله و تخته نطق

صوامت و مجموع ان بقول سید و کت

و بقول سید و پانزده بر این نسق

ب ج ز ی ن ف ف ش

ت ث خ ذ ض ظ غ و الله

شده اعلم و احکم قاتحه قوم اعداد اتمام یافت

بعون الله و تقدس

فتح اعداد با تمام رسید

مکرتم برده ازین روش

از خبا که کنوا کما

هر اسایی ارباب طلب

که درم این کار بادا

که ذخایر بنموده تالیت

بنهم بر قدم مرخار کام

داده و این هر قصه

که طلمات کنوده و ک

سز مکنج که کنشود م

کوهر کنج عیان بنمود

فخ لحنه و مثنوی الله

ساخته و است بحسب نحو

بعداد بر فصل نخست

ستوم ارحمن عما فکر

و بدو شرح نماید دیگر

کنم از بحر عزیزان بحر

و بدو شرح نماید دیگر

کنم از بحر عزیزان بحر

و بدو شرح نماید دیگر

کنم از بحر عزیزان بحر

و بدو شرح نماید دیگر

کنم از بحر عزیزان بحر

و بدو شرح نماید دیگر

کنم از بحر عزیزان بحر

و بدو شرح نماید دیگر

کنم از بحر عزیزان بحر

و بدو شرح نماید دیگر

چون قواعد اعزاء را با قوافل دیگر
 را بطه مستقیم است چنانکه روح را با حسم
 که در قواعد کثیران حروف که اسما و کلام از آن
 مرکبست بطریق نمودن نوبی چند خاص که مخصوص
 بعضی از مساهیر دانشمندان این علم شریفست
 مرقوم شود تا مباد اینرا سستی باشد مفید و
 متوسط از روئی نیک باشد نمید و الله یوفی
 المسلم فی شئ و یمدی الی صواء مستقیم

بدان نور که الله قلبان که بعضی را کار اصول
 تکبیر را بر حرف نورانی نهاد و اند که مقلما
 قوافلی تمام از آن مرکبست و آن چهار ده
 حرف است که بد نظم طبعی چنین دانست
 ا ه ح ط ی ک ل م ن س ع م ق ف ر
 ۱۳ ا ه ا ح ا ط ای ا ل ا ل ا م ا ن ا س ا ع
 ا ص ا ف ا ر ه ه ۱۲ ه ح ه ط ه ی ه م
 ه ل ه م ه ن ه س ه ع ه م ه ق ه و

ح ح ا ح ط ح ی ح ک ح ل ح م ح ن
 ح س ح ع ح ص ح ق ح ح ر ط ط ا ط ی
 ط ت ط ل ط م ط ن ط س ط ط ط ط ط ط
 ط ر ی ی ۴ ی ک ی ل ی م ی ن ی س
 ی ع ی ص ی ق ی ر ی ک ی ل ی ل ی م ی ن
 ل س ل ع ل ص ل ق ل ر ل ل ل ل ل م ل ن
 ل س ل ع ل ص ل ق ل ر ل م ل م ن م س
 م ع م س م ق م ر م ن ه ن س ن ع ن ص
 ن ق ن ر ن س ن ع ن ص ن م ن ق ن س ن
 ع ع ۳ ع ص ع ق ع ر م م م م ق م ن
 ق ق ا ق و ر و مجموع این تکبیر بود و این اسم
 شایسته بعدد کامل و این تکبیر را با آنی که
 مرقوم را بد النور است باید کرد که قوافل کلی بر آن
 مرتبست و این مخصوص کجاست شرح آن ندارد
 و یکمبلا اشاره اما چون اسماء ثلاثی خواهند
 تکبیر از بدین نوع باید نمود و ال ا ه ا ه
 ا ه ی ه ل ه ل ا ه ل ا ه م ا ه ن ه س ا ه ع ا ه

ا ح ق ا م ر د ا م ا ح ط ا ح ی ح ک ا ح ل ا ح م
 ا ح ن ا ح س ا ح ع ا ح ص ا ح ق ا ح ر س و
 ا ط ا ط ک ا ط ل ا ط م ا ط ن ا ط س ا ط ع ا ط
 ا ط ق ا ط ر ح د ا ط ر ا ی ک ا ی ل ا ی م ا ی ن
 ا ی س ا ی ع ا ی ص ا ی د ا ی د س
 ا ل ا ل ا ل م ا ل ن ا ل س ا ل ع ا ل م ا ل ق
 ا ل ر ش م ا ل م ا ل ن ا ل س ا ل ع ا ل م
 ل ق ا ل ر ش م ا م ن ا م س ا م ع ا م ص
 ا م ق ا م و ه س ا م ا ن س ا م ا ن س ا ن ق
 ا ن ر ش م ا س ع ا س ص ا س ق ا س ر ه م
 ا ع ص ا ع ق ا ع ر ا ع ه م ا س ق ا س و ه م
 ا ق ر ی ن ه ق ا د و ه ن ت س م ت ل ا ی س ت ا ب د ا س م
 ح ک م چون باز عود کنند در فایده را حذق کنند
 و حرف دوم را که حرف هاست ملاحظه بکنند
 فحی که نموده می شود اول ح ط ح ی ح
 ح ل ح م ح ن ح س ح ع ح ص
 ح ق ح و ح ط ی ح ط ک ح ط ل ح ط م

ح م ح ط س ح ط ع ح ط ص ح ط ق
 ح م و و ق س علی هذه الاصول تأمل کن
 دو و حرف مقطعات با تمام رسد و چون
 اسم چهار حرفی مدعا باشد جدولی باید کنید
 که متبل باشد بر صد و نود و شش صفحه که هر
 صفحه از آن چهارده حاسب باشد یعنی سه هزار
 شصت و دو و نود و شش خانه باشد هر یک ستون
 و رقم حروف و مقطعات بقاعده کتابت جفر جامع
 در آن رقم دهند و را با این که قمر زاید التوریا
 و در ایام ترا بدوند و را سیمین برج عقرب واقع
 نباشد و در حوض بقیه محرقه بنویسند و هر اسم
 از اسماء ایچی که در انصافات تکبیر واقع شود را
 هر عدد از آن عددی که در فاتحه کتابت شود
 ذکر نماید و بخورد لایق در وقت کتابت و قمر
 اسما کار دارد آنست فتوحات صوری و معنی
 و فیوضات دینی و دنیوی خواهد بود و بنابر
 انودج کتابت اسما و چهار حرفی بطریق کتابت جفر

چند خانه از صفحه اول مکتوب میگرد و با الله

سوره

خانه اول از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه سوم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه پنجم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه هفتم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه نهم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه یازدهم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه سیزدهم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه اول از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه سوم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه پنجم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

خانه هفتم از صفحه اول و وسط اول
از صفحه اول و وسط اول
۱۱۱

و باین رقم سطوره و بیون صفحات ارفرازین
انموده بر مثال صاحب و قوف می نماید بود

فصل

چاژده حرف که خاموش می شود این نمودن تکیه
حور یا زهره پیر زنگ

عمر طلاب که نمودن سر
نقد این که نمودن ریغ

کوه از کان عمل بنمود
بوده از جبهه آن بنمود

عز و مردی که از بوم
کوهش را بویاید بخواب

عمل خیر چه بنیاد کند
از عیانی بدعا یاد کند

غرض نیست که او باب بلد
نکشد از بی مقصود تعب

بن قواعده چه سر آمد
بهر ماه بخواب بخواب

وام مردمی مری مری و مردم

مت حرق است منوم من در دور است هر دو

نه حروف و یک حرف ق نه که ان قافت و دوراينه
 منسوب بر روح و حیوان و دور و نام منسوب
 بقصر و نبات و دور سوم منسوب بحیسم و معاد
 و دور ق ثم منسوب بذات و اسماء حروف
 سوي حروف و لنسب چهار حرفیت و اسماء خاتم سوي
 حرف آخرش پنج حرفیت برین نسق و الله اعلم و احکم
 اسماء حروف از عددن است بندهم خ حطلس
 در غرضه ه ه ه ه ه و وسط خط ز و جمع ح ح ح
 نوب ط ط و متلی یک نفس که از هفت ک لضع
 م متر هکت ز نمدان س س ط ل ج ح ع ب و ف
 فه کی م ص ل ح ق ق ق ق ق م ر خ ش ش
 ش ح و ط ط ا ت نف نف ث ث ی نف ن ح ن ج م و د
 ذ و ا ن ح م ص ک ف ت ط ط ط ج و س غ ع ذ ج و د
 اسماء خاتم اغنذ ح ا اغر ع د ب م ط س ف ج و ح
 ۴ اند ح د ۵ نمک فیه ۶ ج ص ح ا و ۷ ز ع ا ت ر ۸
 ر ب غ ع ح ۹ خ ل ج ص ط ۱۰ م ق ن ت ر ی ۱۱ ق ی ف ن ت
 ۱۲ و ج س ط ل ۱۳ ک ن ی ع م ۱۴ و ج ی ع م ۱۵ ا س ح و ط

۱۶ احد اند ح ۱۷ م ی ف ت ف ۱۸ ط و ل ش م
 ۱۹ ق ق ق ق ق ۲۰ ی م ک ف ر ۲۱ ض ط ل ح ش
 ۲۲ ک ز م ت ۲۳ ف ر ه ک ت ۲۴ ل و ط ط ط
 ۲۵ م ج ب غ ر ۲۶ م ت ر م ض ۲۷ ش ط ل ج ط
 ۲۸ ت ر ع د ا ع ی ت و ه ت اسم است

جوهش

اد و ر حروف این ساي شریف نموده
 می شود تا ر مع متبه در حروف
 این ساي بود بقول الله تبارک و تعالی
 و الله اعلم

ادوار شایسته

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ص ف ی ر ش ت ث ج ذ خ ط غ
ن ن ش ن غ ت س ح ا و م ر ط ث ل ط م ه ل ق م ن خ م ی ج ه ل ص ف
ع ذ م ت م ی ب ن م ل م ش ر د ل غ م ر ق و ی م ی م ی س ا ن ج ح
م ح ل ل م ر ش ن غ ز ش ف م م م ج ا م ر س ق ت ط م ت م ی ن ی و ب
ن غ م ا م ط ل ع ب ل م ن ف ج ل م ذ م م ی م ق م ط م ر و ح ت ش ن

ادوار شایسته

ن ا ط ب ص ج ذ م خ م ت و ت ر ش ح س ط ق ی ص ک ف ل غ م س ن
ط ل م ا م ط ل ع م ل م ن ف ج ل م ذ م م ق ی م ق م ط ل م ر و ح ت ش ن
ذ م ی م ل م ش م م ج ت ی س ی ف ج ح ا ص و ق م ل م ط م ط ب ط ط
ح ر ع ج ذ م م ا م س ن م ی م ی ب و ل م ط ق ل م م م ی ن غ م ل م
و و ح ی ل م ع م ر م م ی م ی ط ل م ذ م ش ق ق م م ل م م ذ م ج ا
و ح د م و و ح م ی ل م ل م ر م ی م ف م ی م ر ش ت ت ح م م ط ل غ

حروف

بدان آید که الله تم که هر حرف از حروف طبایع را
چون خواهند که اسم اعظم را اسم اعوان بپوشانند
ارند و خاتم او بدانند تا عده چنان مقرب دانند
که از حروف هر عنصر که خواهند حرف اول و دوم
و چهارم و هفتمش اسم اعظم آید و بیستم و ششم اسم
عزیز است و نهمش خاتم اوست و تکبیر حروف
طبایع برین بخت که مذکور میشود و الله اعلم

و سوره الف

ا ج ی ت ج و ن ا و ی ص ج ی ن ث و
ن ص ا ی ص ث ج ن ث ا و ص

مواظبت

ب د ل ض د ج ع ب ح ل ق د ل ع م ج
ع ق ب ک ق ض د ع ض ب ح ن

نیمه

م ز ل ط ز ط ش ه ط ل خ ز ل ش ط ط
ش خ ه ل خ ط ذ ش ط ه ط خ

حروف

م س ر ع س ف ت م ف ذ م س و ت غ ف
ت د م و ذ غ م ت غ م ف د

پس از حروف

ا ج و ی ن ص ث ه ب ذ ح ل ع ق ن
ه م و ط ل ش خ ط م س م س ف ر ذ غ

اسم اعظم

ب د ک ف ه ه ل ق د ل ع م ج

اسم اعظم

د ص م و ش ح ق ب ط ل ع م ج

حروف

ب د ل ض د ج ع ب ح ل ق د ل ع م ج

و سوره الف

ا ج ی ت ج و ن ا و ی ص ج ی ن ث و
ن ص ا ی ص ث ج ن ث ا و ص

مواظبت

ب د ل ض د ج ع ب ح ل ق د ل ع م ج
ع ق ب ک ق ض د ع ض ب ح ن

صوت ن ب ت ث ذ ص ض ط ظ ل ت

را

ج ز س ط ز ي ق ج ل س ت ز س ق ط ك

ق ت ج س ث ز ط ق ط ج ل ت

ن ا ي

د ح ع غ ح ل ر د ل ع خ ح ع ر غ ل

م ر خ د ع خ غ ح و ر غ د ل خ

م ر ج ا ن ا ب ا ج

ا ر ت ا ه ط ا م ف ش ذ و ج ز ل س ق ط ك

ب و ي ن م ت م ن و د ح ل ع ر خ غ

م ر ج ا ن ا ب ا ج

م ر ا ه ن ا ب و ن ف ح ز س ط و م ن

م ر ج ا ن ا ب ا ج

ي ط ش و ب ت ا ن ك ت ل خ

م ر ج ا ن ا ب ا ج

ف ت م م ق ر

م ر ج ا ن ا ب ا ج

م ر ج ا ن ا ب ا ج
م ر ج ا ن ا ب ا ج
م ر ج ا ن ا ب ا ج
م ر ج ا ن ا ب ا ج

چون بهشت نكسیر بحر بر جی ابد اولی قیامت

است که تو ملا تکبیرات موقار سده دهر

ناده در داه بنوی خاس مرقوم شود که

یاست فواید نام بوده باشد و بالله التوفیق

عی طاری ی ع ل ی م

طاری ی م ع ل

طاری ی م ل ع

طاری ی ل ع م

پنج در پنج

ت ه ی ع ص

ع م ا ن ه ی

ه ی ع ص ك

ص ل ه ی ع

ج ع ص ك ه

هشتاد و پنج

ا ب ج د ه و
و د ا ه ب ج
ب ه و ج د ا
ج و ه ب د
ه ا د و ج ب
د ج ب ا و ه

هفتاد و هفت

ا ب ج د ه و ز
ه و ز ب ج د
ب ج د و ز
و ز ا ب ج د ه
ج د ه و ز ا ب
ز ا ب ج د ه و
د ه و ز ا ب ج

هشتاد و شش

ب ج د ه و ز ح
ه ح و ز ب ج ا د
و د ب ج ا ز ه ج
ح ه و ج و ب د ا
ج ز ح ه د ا ب و
و د ا ح ه ج ب
د ح ب ز ح و ه
ب ا م و ج د ح ز

هشتاد و نه

ل ل ه ح ی غ ف و ه
ح ف و و م ی غ ک ل
ل ل ک غ م و ه ی ف ح
ک ح ل ی ه م و ع ف
غ م ف ل ک ح ل و
ی م ح ل ف و ه م ح
و ی و غ ک ف ل ح م
و غ م ف ک ح ه ی
و و ی ه غ ح م ز

ده دونه

پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی
پ	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی

این الواح شریف بحروف مفرد و رقم کرده شد
که انمود چ نکسیر و کلمات بوده باشد چنان
اگر خواهند ازین قرار و رقم زنند زیرا که این
سویقی را در است و فوائد کلی دارد و الله اعلم

فصل اول در علوم کبیر
رید خاص بار باطل
باشد ز حسن بل اهل
زندان زه انصاف
در سماع عزم بدیها کند
گرفتوانند بخود جلا
باشیا این نشینند
این بداند که ان نشین
دیو کی بار شود
ادم است که یارش است
دیو بادین نشیند آجا
غرض است که انسان را
بنوشتیم بنمودم تقریر
فاس کردیم تقواین
چون بیا نند در این اعمال
وز بدیها بنمایند
فکر در باب ردیف
حلبند ازین صحبت
دشمنان ازین یقین
شود دوستیاد کند
ادی را بود او شد
روز و شب درین کار
دیو هم دیو گویند آجا
نشیند بند برده

که ازین علم چو باید خبر
بدانای سعادت و اند
حق تعلیم فرمودند

مقدم

در ذکر بعضی از کیفیات حروف و خواص آن بدان
و قیات الله که حروف از بعضی از علای علم جبریه و
اعتبار نموده اند مذکور و مؤلف چنانچه باین
حرف را حروف مذکور داشته اند برین تفصیل

ا ج د ذ م ض ق ک ل م ن

و از جمله حروف را عرب یافته اند که مایه
حرف از حروف مؤلفه و ثانی و حروف خفیه
د م ق ک ل و سالی که از حروف مرکب
دال و صاد و کاف و لام و نون و حروفی که
ست برین پنج جمله و حروفی که از
الاصابع گفته اند چنانچه مصلح بن المزد و زوجه است
مخلاف و صیقل که برای تقریب بین ایشان و
حروف مصاحف چهار است برین اسق و یح و خ و ز
شططع غضو و حروف که از جمله شش حرف

مذکور است که حروف از حروف مؤلفه و حروف
میان از برین دست و ب ت ث و اناس حرف الف
ایست ب ت و چون مقدم ایشان شود ایست و ذکر
حرف جیم که از جمله شش حرف مذکور است و حروف
مؤلفه و حروف می کند برین پنج ح خ و اسمائیت
ح ح و حروف ذ ل که از حروف مذکور است چهار
مؤلفه و حروف متصل می کند برین پنج و ز س ش
و اسم و ایست و ز س ش و حروف ضا د که از
حروف مذکور است پنج حرف از حروف مؤلفه و
می کند برین پنج ص ط ظ ع غ ف و حروفیم که از حروف
مذکور است حروف از حروف مؤلفه و می کند
برین وجه ن و و اسم و ایست و حروف دیگر
حروف لام الف که از حروف مذکور است ب ک ف و حروف را
جذب می کند که ی ک ت و اسمی ایست لای و ی
و دیگر حرف الف و حروف ما از حروف متصرفه اند
که حامل نفس خودند و عمل به کل و حروفی بنا
ندارند و اسم ما الله ایست التبی و الله اعلم

بداند که الله که حروف حامل چهار حرفت و دو اسم
 و الی جماعت و تفصیل آن برین وجهست که لام
 حامل الف و حرف یا حامل عده حروف برین ^{تفصیل}
 بی ث حیم محی ری زی سین شین طحی
 عین عین فی میم هی و الف حامل هشت
 برینش دال ذال صاد ضاد قاف کاف
 و او و حرف و او حامل نوگشت و حروف قواف
 سه قسمت قسیمی عده نفس خود و قاعده نفس ^{خود}
 و ان در کله بمن و اخست که حرف اولش باست که
 قاعده خود و قاعده پانزده حرفت برین دستو
 بیست و شش حرفت و الف و حروف و حروف
 قاعده خود است و قاعده دو حرف دیگر که ان جمیع
 لامست و حرف نون قاعده خود است و قاعده جمیع
 حرف دیگر که ان سین و شین و عین و غین
 و قسم دیگر که قاعده غیر است و قاعده خود ^{است}
 سه حرفت ف ل د و قاعده هفت حرفت برین ^{دستو}

الف ف کاف دال ذال صاد ضاد و غیر
 ثالث که قاعده خود است و قاعده غیر نیست
 و او است و اسم حروف قاعده القواف الف ^{است}
 و حروف صالحه هشت برین ترتیب که ذ ص
 ض و ل و و حروف دال و ذال با لام
 و او بخود قایمست و چون حروف صالحه ^{مصحح}
 با هم جمع شوند برین حق دال ذال ص د ص د
 ق ف ل ک ف ل م و مشخص جز گرفته و امقدا
 که تقویا بنمازین حروف نویسد باذ الله

حروف

بدانند که الله که حرف الف و الحس از قواف
 اب است ش ل ح هفت حرف الف و ل ا ق د ال
 دیگر الف ذال دیگر الف ضاد دیگر الف ق ف ک
 الف کاف دیگر الف لام و الف و ل حروف حما
 بر نما می حروف از نور اولت و باقی در تحت حما
 الفید چنانچه در حرف دال الف سداست ^{ایدال}
 و اللام و در ذال همین و در صاد سداست

الضاء والذال ودرضاد هجین ودر فاف سدائ
 باین الفاف ولف ودر کاف وحمین ودر لام سناست
 اللام والمیم پس الف ساده هفت چون جمع شد
 مسدوده است اسما دارن ظاهر شود برین شوق
 دال واصل اضراف ال ال دال اذا ص ا ض ا ف
 اف التاد ال اذا ص ا ض ا ف ا ل و الله علم واعلم

کتب اسرار الهی حرفت کو هر مخزن شایع حرفت
 بی شش حرف که گوشت کربانان و مورس بود
 بی شش بر بنبل اسم اله مانند بر کبیش در افوا
 اشرف نامناهی بدوالم منفع رن حور من جبه
 شارح عالم خاص جبریت فاتح عالم ملکن ملکوت
 ستر لاهوت از ان دور جان ماسوت زان احیر
 نطق هر ذره زان در کمال داند بر هر که رحمت
 هست دو کو در مکان و بد در لاهوت عبارت از مرتبه
 خاصیه است نندار دایا عارف تکریم و انایان
 و امتزاجات ده زینیش و ز رسوم و رقم و تکریم

بر از راسته درین نام کما که کس اهد مغایرت ال
 بحر و فست که از مویه هر نفس خالت صاحبش عیا
 هر چه از فکر و زاید کرد و آنچه بالقوه بماند در کو
 هر چه از کیفیت نقطه و حر بود دور بعنوان شکر
 ستر که بر حروف و تکریم نتوان گفت مبادا که عوا
 مجلد کند بیان کار خلاق را بچده از ار کند
 رمز خاتمان نتوان گفت تا نیاید از شریک جلال
 جملا هر چه درین کار و آنچه مشهور در بیان
 هر ماسد علمت کما کاد فی فتح الت برنج
 نقد کبیش هر اسماء خدا کابر طلماس از انایان
 هر که او حل علمت کند نقد و حاصل اوقات
 هر چه سید است درین بر بیت مجلوه اسماء اله
 مرقم از دل که بیاد من نکند قاس رموز این
 ای عیانی جو تو این کتب کردی و یافتی از نقد کوز
 پیش ازین کائنات بر راز بهمان کن و غماز مشا
 هر که اهلیت این عالم هست بدعا حاصل ازین قاس
 دم و رو بند که نا اهل بود شود زین روش خیر

مجلس

五

یدیات بلا تکرار مطلوب **ج** طالب محمد
 عیسیٰ ح ۴۴ م ۱۰۰
 مطلوب عموم طالب علامه مطلوب جلاله
 عیسیٰ ح ۴۴ م ۱۰۰
 طالب استطافه مطلوب استطافه حروفه
 ولد و
 امن ج کرد و
 مرغی یی مدح الام می دم دو اول یی رم که ش و
 اسماء متوار نه علام مرشد حکیم امیر حواد قائم و
 اسماء و وحانی معلاییل و مرشایل عکایایل انیا
 و جویایل مولا یایل **ج** و س و نمود جی و باب
 تحجرات روحانیات از اعمال سید کمال الدین
 اخلاطی قدس الله روحه العزیز سطو میثو
 در ایله که بمه و سخر که مافی السموات و مافی الار
 جمیع عافیه و این عمل دو خلاصه حروف ایزیت
 که شانزده حریت و یکصد و صد و مؤخر عمل
 جلالت حروفه ۲۷ و س و خ و که مافی السموات
 عن هم و ن و س و ع و خ و ج و ن و ل و ک و ی و ف
 ا و ه و و م و ن و ی و س و ک و ع و ت و خ و ل و ج و ن و د
 ض و ه و ج و ف و ل و و خ و م و ن و ع و ی و ک و س و ن و ل
 ای ض و ع و ه و ن و ج و ت و ف و م و ل و خ و و مقام غیر

زعمانیات مناجات

مکر است این و سخ دل اندام ای تیض
 ج ع ن ه ترکیان میزانه هار سو به صبح
 تجیل پ نو دانی هار س مد عیل ظلیه
 و فتنه س ر ذ ف منعم مغیث بصیر اول
 مجموع حروف ایه مذکوره بی و شش حرکت
 مطابق با حیل اسم اله و جمل حروف تمام ایه شده
 و سی و نه است بی زیاده و نقصان و در سطر
 نکیس مدر مؤخر در سطر ششم مکرراست بحیث
 حامل الکبیر چهار سطر سطر است و از مضامین
 ایه مذکوره مدقا و اخصت حاجت اظهار
 بیت د لوح مظهر و مضمنا ایه مبارکه اینست
 و عمل د و این لوح و استخراج اسماء ملا که
 واعوان از اعداد این لوح رهوشمندان
 بصیر مخفی نخواهد بود و تکرار ایه مذکوره
 بعدد و فوق مقدمه ست و مدتش بی و شش
 روز است بعدد حروف ایه مذکوره و باقیه
 التوفیق من الله المستعان

نسخ

لوح مظهر

لوح مضمنا

حرف

چون قبل ازین در علم باسم محمد فرضا انموذج مسلک
شد و اسمی متفق حصول علم باشد و آن انموذج
باسم علم و علام و عالم پس در باب قرائت
اسم از اسماء مذکوره قاعده چند بیان می شود که
دستور اعمل باشد و در هر اسم از اسماء اجتناب

قاعده اول

این اسم چون چهار حرفیت از اعداد صغیرش چهار
و این عدد را بسیط طبیعی گفته اند در اصطلاح زیرا
که مطابق حروف فاسم مذکور است و کرام اسم در
بسیط حروفی یا پنج حرفی یا زیاده از پنج حرفی است
عدد بسیط طبیعی را مطابق حروف فاسم باشد
تغییرش شش است و این را عدد ناری دانسته اند
و یکی عدد طبیعی است و این عدد چون
با عدد جامعش که پانزده است که می آویزند
امداد این دو مرتبه را متخرج قرار داده اند که
یکی عدد متوسط است و اینجا است و این عدد

از افراد جل معینند اجدیت و این مرتبه را
عدد هوائی گفته اند یکی عدد کبیرش چهل
یک هزار و سیصد و هفتاد است و این عدد
قرار مراتب حروف فاسم علم است چنانچه این
هفتاد و لام سیصد و یک هزار و سیصد و چهل
هزار زیرا که هر حرف در مرتبه از مراتب
اعداد واقع است و این عدد و اعداد مافی خوا
نده اند و یکی عدد کبیرش و این عدد چهل
هزار هزار و یکصد و سه هزار و هفتاد است
و این اعداد از مراتب اعداد است مع صغیر
بر این دستور که مسطور می شود
ج لی ی ی ی و این عدد و اعداد
دانسته اند و الله اعلم و احکم فی کل الامور
قاعده دوم

عدد دصغیرش بسیط عدد دصغیرش ناری
عدد دصغیرش متخرج با عدد کبیرش
عدد کبیرش متخرج با عدد بسیط

عدد جامع هوائی عدد مفوضاتی عدد لفظی

ق ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

اولی طبیعی ثانی ناری ثالث هوائی رابع مائی خامی

ق ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

اولی طبیعی ثانی ناری ثالث هوائی رابع مائی خامی

سادس متوج سابعین ثانیین غیره اربعین جمع الجمع

ق ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

عدد امفیثرائی عدد منفیثرائی عدد وسطیثرائی

عدد کبیرش ثانی عدد کبیرش جمع الجمع

ق ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

اول ثانی عشار ثالث زهره رابع شمس

خامی مریخ سادس زهره سابع زحل

ق ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

عدد امفیثرائی مع نقاط عدد صغیرش عدد متوسط

عدد کبیرش عدد کبیرش عدد کبیرش عدد کبیرش

عدد غنی این هفت عدد و عدد کار اسم علم نموده

و این قواعد سوی قواعد اعداد انقی و انقی و انقی و انقی

و غیر ذلک است که در فخر این کتاب

مسطور شده تا بهر نوع که عامل صاحب غنا

میسرایند عمل بر آن نمایند و مرا به اسم از اسماء

الهی جل شانزه که مقصود باشد و با قدر التوفیق

شربین و علیہ التکلیل

اچیز دو کیتا اعداد از بندگان حیوانات

و آن نمود بطریق علم هفت قسم از جل عزیم

نموده که عزیزان کما باشد نمود حشاشان

ایست نمود ج ماسم ذکرش از بهر قوت عدو

تا کار اموشن خود باشد که که فتنها سازد کار

کوچه در تذکره حلاله اهر کی است طریقی

ایست از تذکره خاصا حل هر شکل از بناسا

شرط تقوی و محاربا تا کی شکل خود بکشا

منزل پاک و لباس طاهر باید و خاطر صاف خالص

صوم و بوی خوش که خود نشود دفع حجاب ملکوت

عزلت و خلوت و ذکر خدا هر که باشد عملش با خدا

در این کتب عباتی که کشد نظرش بر این فایده

باشد از باب علامت و تا
خورد و بدانکه قواعد

مهر و ناخته بر خواند

قاعده استخراج اسماء ملائکه از حروف فاضله
و مرکبات اسماء الهی بسیار است زیرا که هر
توکی بنویسند قرار داده و از آنجمله آنچه اعتبار
تمام روانست مسطور میشود و الله الموفق و المعز

حروف سه

الف ب جیم

حروف سه در پسته

حائیل طائیل

عدد و سیط مجموعی عدد ملفوظی

یئائیل قیائیل

حروف سه دو دو

بائیل ذائیل

عدد و سیط مجموعی عدد ملفوظی

طائیل ییائیل

حروف سه سه در پسته

حائیل طائیل

عدد و سیط مجموعی عدد ملفوظی

حائیل یئائیل

این سه حرف بطریقاً مخوض نوشته شد
و بواقی حروف را درین قاعده بجهن نمج قرا
باید داد که چهار اسم ملائکه از هر حرفی استخراج
بمقدار عا ص ا ر ب و الله اعلم بحقایق الامور

اما آنچه در اسماء الهی مقرر داشتیم آنست که هر
اسم از اسماء الهی جل شاندر که حرف احزات
اسم بر اولش مقدم دارند اسم ملکی بوده باشد
چنانچه در اسم علیم فرها چون حرف بیم بر
مقدم بر حرف عین دارند و ایل را خارج بر
اضافه کنند اسم ملکش معلیا مثل است
و برین آیت تمعنه است که نموده شده است

و عدد که در

که حرف آخر اسم را حذف نمود و باقی حرف
اسم را عدد دیگریند و مستغرق ساخته
حرف آخر اسم را که محدودست بر حرف
استغراق مقدم داشته اسم ملکت
دانند چنانچه در همین اسم علیم حرف
آخر را حذف کردیم و باقی حروف
اسم را عدد گرفتیم صد و ده بود مستغرق
ساختیم فی سده محدود از انرا و ان مقدم
ساختیم باضافه ایل از خارج در آخرش
مقیانیل اسم ملک شد و الله اعلم و آخرکم

که تمام حروف اسم را مقلوب کنند چنانچه
در همین اسم علیم اسم ملک میباشند
باشد باضافه ایل از خارج و الله اعلم

که جمله حروف اسم را احاطه کرده بنجاه ایل از ان
عند ایل طرح کند باقی را مستغرق ساخته باضافه

حرف اسم ملات دانند چنانچه همین اسم علیم که مجلس
صد و پنجاه است بنجاه را یک طرح کردیم باقی نمود
ما دم مستغرق ساختیم صفا شد حرفا حادس بر عشرت
داشتیم باضافه ایل اسم ملک شد و الله اعلم و آخرکم

الایلی حل نشانه
ار قواعده که درین علم شریف
مرد و قاعده ایشان است علمش در ضروری است
سر مکه و برین صورت حکم بنیاد کس را برین ورت
عادت قاعده در آن مکه میباشند با سالیب ورت
چیز این نیست بحال شریف اما بنیاد علمش مرد شریف
صاحب آنرا درین علم شریف و رحمت دعوت است و الطیف
در کتابت از ایشان است که بنیاد از بی از او و کرد
علم تحجیر آنرا درایت کار از او دلی است
ای عیبی جز برای کشف کردن بنیادی با سالیب ورت
باشد از شوی این که نصیب کرد و من و خوشی و کلب

ص ۱۰۰ در صابطة استخراج اسماء الهی
از اسم شخص عین بقاعده مقبلة معتبره که بطریق

حضرت جامع من قورمیکرد این ضابطه بیت خاص
که حضرت سیادت و افادت پناه سید کمال المله
والشریفة والطریقة والحقیقة حنین اخلاص
قدس الله سره العزیز در کتاب ذخایر الاسما و العظیم
حضرت ولایت خزینت فوز دار محمد حضرت سید
العالمین یونس میر علی ابن طالب علیه الصلوٰة
السلام بیک از بختان خود اعطا فرموده اند دستور
میشود و یا الله التوفیق
بدن هذا الله کرامین قاعن است معتبر و مروت
از حضرت امیر المومنین حیدر علیه الصلوٰة والسلام
که حضرت امام زاده برحق محمد حنفیه علیه
السلام از پند بزرگوار خود فرموده اند بویله
معینه فاعلمای ایام از ایشان رسید تا بحضرت
سید کمال الدین خلاط و ایشان بطریق انموذج همان

عمل با اسم شریف خود در کتاب ذخایر الاسما
نوشته اند و چون بن عمل از جمله نوادر اعمال الصوم
است و این فقیر زلف را اطلاع بر این بقدر وسع
حاصل بود همت بر آن کاشت که انوفجی تازه اوان
علا شریف با اسم خود مسطور سازد و بعضی از روز
آن که مستور بوده مکشوف کرد اند تا طالب استغرا
و منور العمل شود چون بر آن وقف شود فیه باده
نخیراید کند غرض کامل ملی بهتر عیانی کند
روزی بصدق دل عالی و در کرمی فضل نیک مردان
رسد این بنو ارام نواهی
مدرای طالب مستحق که بعضی از علما امدار این
عمل را اصول حنفیه نهاده اند که ن کیت و لقب
واسم و طابع و صاحب طالع باشد و اما چون
اکثر مردم را طالع هنگام ولادت شهرت

سطر عدم الفات واستطاعت انوين در ماده
 ریزند صاحب طالعین مقدرینست و این
 واسطه در نمودن مدار عمل بر اصول ثلثه ماده
 اند که ان کیت و لقب و اسمت و بنابر این خار
 مرا این نمودن بر همین سه اصلست و اینست

بسم الله الرحمن الرحيم

کنیت	لقب	اسم
اتو محمد	دهدار	محمد
۱۰۱	۲۱۴	۹۱

کنیت	وسیط	وسیط
تبعه کبیر	مجموع	کبیر
۰۱	۲۹	۱۱
لقب	وسیط	وسیط
تبعه کبیر	مجموع	کبیر
۲۱۴	۱۶	۲۵

۳۱
 اسکن
 بعد کبیر
 ۹۱
 وسیط
 مجموع
 ۲۶
 و کبیر
 ۱۷

صغیر
 عدد اول و اول
 ۳۱۵
 وسیط
 مجموع
 ۳۵
 ۳۶

صغیر
 عدد اول و اول
 ۱۹۹
 وسیط
 مجموع
 ۵۵

وسیط
 کبیر
 ۲۱
 صغیر
 خاتم
 ۳۱۳

وسیط
 مجموع
 ۴۲
 وسیط
 کبیر
 ۶
 صغیر

تجیه اول
 عدد تابع و وسط
 ۱۰۰
 وسیط
 مجموع
 ۶۵

صغیر
 ۵۱۴
 فاعله و خاتم
 ۴۲۷
 وسیط
 مجموع
 ۱

وسيط صغيري ^{تثنية ثانيا}
٧٨

وسيط وسطي صغيري
٨٧

وسيط وسطي وسطي
٩٧

صغيري مجمع الال وسطي
١٠٣

وسطي صغيري ال -
٥٣

كثير

وسيط وسطي وسطي
٨٨

وسيط وسطي وسطي
٩٢

اسم وسطي وسطي صغيري
٩٢

وسطي وسطي وسطي
٩٣

وسطي وسطي وسطي
٩٤

وسطي وسطي وسطي
٩٥

وسطي وسطي وسطي
٩٦

وسطي وسطي وسطي
٩٧

وسطي وسطي وسطي
٩٨

وسطي وسطي وسطي
٩٩

وسطي وسطي وسطي
١٠٠

وسطي وسطي وسطي
١٠١

وسطي وسطي وسطي
١٠٢

مجموعی و سبب و صغیری

۶ مخمرو واسطه
۱۵۶ ۲۰۸
۳۷۰

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از تکلیف عددی
فایده و فایده ۳۹۹
موجود و فایده ۳۹۹
و سبب صغیری
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از تکلیف عددی
و سبب و فایده ۳۱۳۱
کبری ۲۱
۱۷۴

و سبب و سبب
کبری ۲۱
۱۷۴

مجموع اصول و سبب و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

کبری و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

و سبب و سبب
کبری ۲۱
۱۷۴

و سبب و سبب
کبری ۲۱
۱۷۴

تأثیر بعد از عددی و سبب و سبب
کبری ۲۱
۱۷۴

و سبب و سبب
کبری ۲۱
۱۷۴

و سبب و سبب
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

کبری و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

تکلیف و سبب
تأثیر بعد از عددی
کبری ۲۱
۱۷۴

واسطه و سبب و کبری
عدد اصول و بیانات
عدد کبری اول و ثانی عدد
کبری ۲۸۰

خام و سبب و کبری
بعد اصول و بیانات
ثانی و ثالث عدد کبری
۵۰

اسف و سبب و کبری
عدد اصول و بیانات
و بیانات و خام و سبب
کبری ۲۲۹

نقص و سبب و کبری
بعد اصول و بیانات
فانچه و خام و سبب
کبری ۲۲۹

نقص و سبب و کبری
بعد اصول و بیانات
واسطه و خام و سبب
کبری ۲۲۹

جمع و سبب و کبری
بعد اصول و بیانات
کبری ۲۲۹

کثیر بعد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

لفظ بعد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

اسف و سبب و کبری
لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

فانچه و سبب و کبری
لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

واسطه و سبب و کبری
لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

نقص و سبب و کبری
عدد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

نقص و سبب و کبری
عدد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

نقص و سبب و کبری
عدد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

نقص و سبب و کبری
عدد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

جمع و سبب و کبری
عدد لفظ اعداد و سبب و کبری
کبری ۱۳۰

جمع

واسم مطابق آنچه بالا که سبب تقرب بعالم او فاح است
 و اسم مطابق جمع کسول سبب کمال و صفای وحدت
 و حذیت سر هر دو را افراد انسانی و چند اسم مؤلف
 مانند تفصیلی که گشت کون اسماء مطابق سحر
 هر کدام عدد کبیر و وسط و صغیر باشد و هر کدام
 از کوکب سبعه را نیز همچنان سه مرتبه عدد مقدر
 و گشته اند که عدد دلت اسماء را اما عدد کون
 ضرب باید بود که حاصل ضرب هر عددی بخارجی
 از امور بکار دارند یعنی اسماء را این عدد حاصل
 الضرب دعوت کند که بر این دعوت تمام است
 و در این نسخه آنچه از ضرورت یافت درین مذکور

از حاصل ستیری مریخ شمس زهره
 عطارد قمر مدخل کبیری مجموعی مدخل صغیری
 مدخل وسط کبیری مدخل صغیری هر کدام که
 مدخل کبیری اسماء مدخل کبیری کوکب ضرب کنند
 حاصل ضرب را عدد ضرب خوانند و چون مدخل کبیری

با مدخل صغیری کوکب ضرب کنند حاصل را عدد جلالت
 خوانند و چون عدد مدخل وسط مجموعی اسماء را
 در مدخل و مجموعی کوکب ضرب کنند حاصل را عدد
 نور خوانند و چون مدخل وسط مجموعی اسماء را
 با مدخل وسط کبیری کوکب ضرب کنند حاصل
 عدد گشت خوانند و چون وسط مجموعی اسماء را با
 مدخل کوکب ضرب کنند حاصل را عدد ظهور خوانند
 و چون مدخل وسط کبیری اسماء را با مدخل وسط
 کبیری کوکب ضرب کنند حاصل را عدد تکمیل خوانند
 و چون مدخل کبیری اسماء را با مدخل صغیری کوکب ضرب
 کنند حاصل را عدد تعظیم خوانند و چون مدخل
 اسماء را با مدخل صغیری کوکب ضرب کنند حاصل
 عدد کافی و عدد مراد خوانند و این عدد کافی را
 مفاح اند دعوت الاست اند و هر عددی ازین اعداد
 حاصل ضرب را قواری داده اند که بجهت حرام
 امور باید بآن عدد خوانند که این نسخه را کتاب شرح
 و لفظ این است اگر کسی طالب این کتاب بخواند

که هم از تالیفات این کسبه است طلب دارد اما
 در بزرگتره ذکرش مناسب است که عدد صغیر آن
 رازق و شفق که در عدد کبر معاینه مع الاصول
 در عدد سیر کوکب ضریب کنند و حاصل ضریب را
 بر نیت زیاده بی جاه و حرمت و منصب و مرتبه
 و حشمت بکار بین بخواهند مفید است و عدد
 صغیر اسم این شش است و عدد صغیر کوکب شش
 و حاصل ضرب عددین مذکورین چهل و شش است
 باین عدد باید خواند و آهرا علم و احکام بجا آید

فصل پنجم در موزن قیاس
 قاعده جعفری علامان
 ساخته است با داجها
 جعفر جامع چه که شش
 است که بیت که حواله
 پنج دور است که بیان
 کسجه داند که چه سزا

بوشتم بنمودا عمل
 صغیر و سطر بیو تر احم
 تا بیاید طریفش طالع
 سراز لک بی ستودا
 هست در کس جوف و فضا
 ران توان یافت بیج احیا
 خاصه زده ابرار است

برگی

برگی نام این نگینند
 نه و قوف از افغان دار
 نه با سراز بنای کاشف
 غافل از غایت کفا
 میوید در قوم صفا
 صحرایم غریبان و کیا
 همچنان مکر نه کالما
 صدر کفیت مقصود
 بنقدان جور حرد و د
 صاحبزاده از بیک
 او با حسان خود است
 این مدانی که حکام رقم
 طالع وقت تعیین باید که
 صاحب طالع و ساعه
 بی بی نیک و بار نام
 صفا شش همه بر این ستود
 شرح این قاعده از پنج قاعده

روز و شب گایت این پنجند
 نه خیر از غران دارند
 بیاسماء تقابل واقف
 جامل از راسه کور فضا
 کایت بر کار غریب و کا
 میوید بر این احیا
 کرد و آن صفی غود و ستود
 بل زیان بی تر سو و ستود
 خوشه لدار از شصت
 باز با پیش از آن خواهد
 نه ارا از غافل خود عمل
 که بر باد بر صفی و سلم
 ساعه نیز قریب باید که
 باید اول بکفا آورد
 بنویسد در صفی و صفی
 کر کار در رقم نیت قصود
 نتوان کرد بیان این قاعده

حیف و مصیبت که از این
 شد مخرج چو یو و کار
 ایضا که خلق طاعت شده
 مکار که در این چرخ کو
 کو که عدد و یاد ز ما
 دور و خیز که دنیا کند
 پس از کو که حریفان
 انکه تمیم نیست او است
 افکنده که سدا
 از اب و جعد که ایجاب
 منتظر چشم ما نیست را
 باشد این دولت خاویگر
 فیوض از روح و صفی و مطلق و حق
 انکه مدی صلوات الله و سلامه علیه
 بقدر وسع اتم رسیدنای خاتم ربیعی از نوا
 اعمال مستحسنه در علوم غریبه نماید و امیدوار

که سه سوره و تعالی بجه اعمال را بر و فوسد صیبت
 ارباب استحقاق کاد و انسابه سهو و قصور
 و محروس دارا دجرت محمد المظفر علی المرتضی و اله
 الطیبین الطاهرین الامجاد و التوفیق من الله العظیم

ای که اسماء خدا میخواند
 یکنایه کو شود دل و عید
 ناز و نوسه عدد و بنایم
 ایحد و ابدت و ایفغ بنگا
 اعلیٰ یزید و بحر برارم
 کم اقسام عدد و اظلالا
 لفظ ما اسم که تکرار
 فعل ما اسم که تکرار
 کوشن کر قول بر کار

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن
 س ع ف ص ق ر ش ث خ د

فوق خط غ مدخل کبریا بقی اب م ت ث
ج ح خ د ذ ه ر س ن م ش ص
ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م
ن و ه ل ی

ای ق غ ب ک ر ج ل ش د م
ت م ب ث و ی غ ز ع ی ح
ف ش ط ض ط

ا ه ط م ف ی ش ذ ب و ی ن م
ت ض ج ز ک ق ث ظ د ح ل ع
ر ی غ غ **هتکند** بد از آید الله

که چند اسم را اسماء الهی هست که بجهت آموزش
تدخالات مذکور نموده می شود تا هر
اسم از اسماء الهی که اراده کند بجهت تدوین
اعداد که خواهند قراءت کنند یا مداومت نماید
باید عورت مشغول شوند و بر مناسبت محفی نیست
که بجهت هر مقصد که داشته باشند چنانچه اسم نا ذکر
باید کرد که مقصود حاصل گردد و جای آنکه در صفا

بجهت دفع امر از این شد اسم ثانی و اگر بجهت وسعت
وزق باشد اسم رزاق و قس علی هذا المقاصد و
انموزج سب اسم بزرگوار که یکی اسم ذات و
دیگر اسم صفات مطهر می شود و الله المستعان
وعلیه التکلان **بسم الله الرحمن الرحیم**

مدخل یحیی مدخل یحیی
کی و سبط مجوی کی و سبط مجوی
و سبط کبری صغری و سبط کبری صغری
مدخل یحیی مدخل یحیی
کی و سبط مجوی و سبط کبری صغری

مدخل رحمن را اسم صفت عام و حمیت است و معنی
ان ایست که نموده می شود انشاء الله تعالی
مدخل یحیی مدخل یحیی مدخل یحیی
کی و سبط مجوی کی و سبط مجوی
و سبط کبری صغری و سبط کبری صغری
مدخل اعظمی مدخل اعظمی
کی و سبط مجوی و سبط کبری صغری

مرحمت این اسم مفت خاص و جبهت مدخل است
 مدخل بعد مدخل این مدخل است
 کبر وسط کبر کبر و سید کبر و سید
 وسط کبر کبر و سید کبر و سید
 مدخل است مدخل است مدخل است
 کبر وسط کبر کبر و سید کبر

وسط کبر کبر و سید کبر
 و کاست که عدد وسط حرفی را اعتبار نموده
 بدان عدد میخوانند و آنموزج این طریق و اسم
 رحیم نموده می شود برین شق راجح ایامی
 و عدد وسط این اسم از قرار فوق یاد می آید
 مدخل کبر کبر مدخل وسط کبر و سید
 مدخل وسط کبر کبر مدخل کبر کبر

حرفی که در این اسم است

الف	ب	ج	د	ه
۱۱	۲	۳	۴	۵
و	ز	ح	ط	ق
۶	۷	۸	۹	۱۰
ک	ل	م	ن	ی
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵

شیرین عین قی صاد قات
 ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ر ی شین ق ی ح
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰
 ذ ال صاد ظ عین
 ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
 هر اسم از اسماء الهی را که خواسته باشند که بعد
 طبیعی حروف آنرا ذکر کنند و وی این تفصیل
 حساب باید کرد که چند است و این عدد باید خوا

جانبه در اسم الله نود و هفت نوبت باشد
 جمع **موسد** آنموزج این اسم
 از اسماء الهی مکتوب می شود که بواقی اسماء از آن

همین قرار اگر خواهند مدت نمایند هر عدد
 بسطش که ازین طبیعی خوانند عدد صفش
 عدد و بسطش عدد کیش عدد آکیش
 بعضی از اینها را داخل را و خود به حقیقه الله
 و نهایت مراتب عدد درین و هر سه دیگر که باشند
 زیاده از این دستور مقربند آتشند و علمند

ب اعداد و قیاد

الف الف الف الف الف
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

بواجب حروف ملفوظی را برین قسم حرف الف رقم
باید زد که مراتبش قرار دهند و نیز اعلم و احکم

جوهر

همه لغای مشرق ممکن الوقوع که دانسته باشند
حروف آن مدعا را باینات رقم باید زد که از حروف
مکروه خالص کنند و تکیه منصوب صدر و مؤخر
کنند تا وقتی که تمام تکیه در سطر آخر ظاهر شود
و از آن تکیه خارج اسم اعظم و خارج اسم ملائکه
و خارج اسم اعوان باید دید که استخراج اسمای
مذکوره نمایند و اگر بلفظ عربی اسمی از اسماء الهی در
سطور تکیه واقع شده باشد خواه در عرض تکیه و
خواهد در طول همان اسم و اسم اعظم دانند و خارج
و خارج اسمای اعظم و اسمای ملائکه و اسمای اعوان
بیک نوع خارج است خارج اسم اعظم
میا له به ذاذ ذی اه وه میه
خارج اسم ملائکه ال ول یل ون
خارج اسم اعوان اسی وسی یسی

خارج اسم تقاربت اش و ش ی ش
اگر احیاناً خارج اسماء بهیج نوع پیدا شود عدد
مجموع حروف یکسره تکیه که در ماست باید گرفت
که در مربع بخند و از جای اسمای روحانی استخراج
کنند و بعد مجموع اسمای الهی آنجا نبود مقدرند

انفکری

مهم هر قصد مشرق	که بود در دل را با پیش
باید آن فطرت بسیطه	بنویسد ز سر و شوق و خوف
ساعت و وقت عمل با طالع	راست دارد بطریق واضح
پس حروفی که شود رنگ	خالق را بنکار در رقم
اولا فست که چون سازد	حرف و رقم طبیعی بنماید
کد را سینه کیسره نما	پس تکیه نماید انعام
اسطر اول چو ممکن رکوم	حرف انعام بقره کرد
زان عمل مخرج اسم طالع	حرف مخرج جواز ان و طلب
اسم را بعد مخرج حرف	کند اخراج تا از دموت
که شود اسمی از اسماء	ظاهر از صورت تکیه
اعظم آن سم بود در آن	که بود معنی از روی

من جهت الخط شش حرفت و من جهت ششده هفت
 حرف و حاصل نوی هفت در پنج نوی پنج می شود
 و باز حاصل هر بی و پنج در سی بی و هفت و اقدم دانستند
 که در ساعده مسعود در هر بی و هفت موقوف دارند
 که بسیار قایل بمان متوقف و حروف حاصله
 بلا تکرار باید نوشت بترتیب صیغی مصدر اسماء
 الملی کنند بنسب احوال رخ رسن ضطوع ف
 ق ل م و ی این هفده حرف بلا تکرار
 و مصدر این اسماء است علیم الحکیم الحق الحقی الحق
 الخلاق الرحیم الرؤف السلام الحافظ الشافی التکو
 الحفیظ الغفور الغفار العاف الفیاض القوی
 الکاظم المولی المملک المملک الوافی الوافی
 الوکیل الوالی الوالی الحقی الرخیم الفاعل المملک
 الکامل این سی و هفت اسمت که مرتب شده
 و در حاصل فی بی و هفت که بعد از الف
 و بعد از مائه و بعد از عشره واقع شده در حساب
 آورده اند تا معلوم باشند و حل بر سه و کنند

۱۷۷

و همین دستور در حروف کثیر و حروف
 هم عشق بجهت تفهیم اتموز می نمود می شود و
 دین فضل الله یقیناً لأف ه ای ا
 ع ی ن ص ا د ح ا م ی م ع ی ن س ی ن
 ق ا ف م و فانه بلا تکرار که اف م ی ع ی ن
 ح ا م ی ع ی ن س ی ن ف م ع ی ن س ی ن
 م ی ع ی ن س ی ن ح م م ف س ت ل ب
 ا ل ا ف م ی ع ی ن ص د م ض م و ر ت ج ی ع خ
 س ی ر ی ض ا ن ق ل ث ظ م غ م ت غ غ ن ز ط
 ت ش ق ن غ ن غ ر ث غ غ غ ر س ی ر ی
 ش خ و غ ت م ق غ غ غ ث غ غ غ غ ت ح
 ق ا ت ت ض غ غ غ ل ا ب ه ن ا د و ب ک ر ف ا ب
 بلا تکرار بیت و سه حرفت که مصدر اسماء
 و اسماء احکام حروف و استخراج بلا تکرار اینست
 ا ب م ت ح خ د و ر س ش م ض ط ع غ و ق
 ک م ن م ی ترکیب اسماء الهی ثاب آمین
 امان هادی حبیب مجیب حسن تقی شریف شاکر

مغیت مغیت رحیم صادق حافظ طهری ظاهر
غنی مغنی نبی امراهای آخر مقدم داکر غفار عاود
حنا نشان دیان سیمان سمیع سامع بصیر
احی نصیر خیر کرم مکرر کافی منعم رقیب
قادور قاسم قدس قریب و این چهل و نه اسم است
و زیاده ازین نیز ممکنست و اگر اسامی مایوسه
نویسد هم شایسته برین بخت است، مانوسه
الله بدیع نام ثابت حفیظ جنس دایم زی الطول
رفیع سمیع شکور صادق ضامن ظاهر عالم عبود
فتاح قیوم کبیر نشان نصیر هادی یوم و باقی
عالمش برین عمل از است که تفصیل نموده شد

جوہر درذکی طبایع خود

منار علی ہوا سنہ
اح طاف فح ذ برلع مرتش

ج دی کس شع
سترابی
رحم بن رشظ

این میران تعدیل عدد دلت در حرف عناصرا

و باز همچنین بحساب اعداد طبیعی که او اک سیمه شش
 داده و درین قیمت سه کوکب علوی یا هر کدام
 که مقام بالاتر است در عدد آنها کدام نود و نه
 زیاده اند از کوکب دیگر مانت و مثلثه
 سفید و اعداد مناولیت برین پنج که مسطور
 ان سرخ مبعط پنج در شش و در شش و در شش
 و در شش و در شش و همچنین در عدد طبیعی
 هر ف که کوکب قیمت شده سویت عدد و
 مربعیت برین طریق ان سرخ جمع اعداد
 ب م ع ط ج د ه ز ح س ی ف خ
 جمع اعداد جمع اعداد جمع اعداد جمع اعداد
 و ط ر ت جمع اعداد و ح ش ت جمع اعداد

حرف

نوعی از عرف و رموز افلاک لغت و بروج دوا
کانه و منازل قمر و طاهای عربی و رورها
ایام شمسی بادرتفصیل حروف جبین قرار دادند

افلا لستم

نوریت و روحی یا بسیار از ملک و دیاری
از قوت همراه است که در حد و حصصی آید و چون
حاجتند را توجه یا حریت نامور مشرع و مقول
مستحسنه مکرر الوقوع چون از روی معرفت
و وقوف حروفات مذکوره راجع ساخته نگیر
کند بمثل او را مانند عرض شکریت و چون اسماء
انان استخراج نماید مانند سلاح است و چون
دعوت مشغول شود سبب قوت و استیلاست
بامر معینه که مقصود اوست و چون دعوات
با تمام رساند ملک مقصود بلا شک و شباه
بشخص آورده باشد بعون الله و تقدس

نفس این

ایکه فاری سر ازین علم **نفس** هست میل تو باین و لطیف
کوهر کوئی و کجی راز کرد بجز حق عیالی ابراز
قدرین جوهر اسرار پیدا درس ازین جوهر سر
بنو یا ما قسم از اسم الله که با نفاق روی در
یا کسان قصد بدی بکنند آدمی فعله دینا بکنی

چون بچینی کل ازین کلین علم
نیک خواه همه کس را بن علم
فرنگی که علیست شکر
کار پاکان با کس
پاک دل باش با کس
پاک از رجعت اعمال
در بدیها صفت رحمت
به دی هیچ میالای خود
دست بر مانند پاک الا
تا بود دست تو دایم بقا
در عمل بند عیالی بشنو
نما ازین علم اثرها بایی
و ز شجرهاش غمها بیا
ثمرش ناپدید مغرودند
مغز انجاشنی لغزود
نکته حاصل ازین بخاعلو
میوه کثر مزه باشد ز قو
دوست بند ز پاک کس
بشنوار عاقله پاک کس
دارم امید که این کس
نستود روزی ازین کس
نقدش از چشم پادشاه
روزی مردم صافی جا

سند

بدان از سنده الله که نزد علی ای جعفر قدس الله روحه
که از جمله وارثان علوم حضرت امام معصومین
صلوات الله و سلامه علیه هر جمیع مقصد و چین
که اسم اعظم بر دو نعمت یکی اسم اعظم خاص که مختص

موقوف دارند هائیکه ثابت دهد و آنموزج هر دو
 طریق اینست که در هائیکه موقوف است و عددش
 یکصد و چهلست پس همین عدد در نفس خود ضرب
 کردیم و حاصل ضرب فو نه هزار و شصت و شصت
 در حقیقی موقوف الیه داشت که اسم یکم را چنانچه
 علم بمرین عدد چنانچه مقید شود و مقدر و باشد
 بخوانند و عدد ایام ذکر صد و چهل روز است و ذکر
 حروف چهارگان را یکبار در نفس خود ضرب کنند
 و حاصل ضرب مجموع دو مربع موقوف دارند و اسم
 علم را بجهان حاصل ضرب بخوانند و مدت ذکرش که
 باید خوانند چهل روز است و نمونجش اینست ع
 در نفس خودش ضرب کردیم حاصل ضرب چهار
 و نصد شد دیگر ل در نفس خودش ضرب کردیم
 حاصل ضرب نصد شد دیگر ک در نفس خودش
 ضرب کردیم حاصل ضرب صد شد دیگر م در نفس
 خودش ضرب کردیم حاصل ضرب هزار و شصت شد
 و مجموع اعطاء او بیست و هفت هزار و شصت شد پس

۱۹۰۰

حاصل الفرب ثمانه سصد و در این موقوف عاده
 پس اسم علم هفت هزار و پانصد و نوبت باید
 چهل روز بقیام و بخور طیب باید کرد و کار باشد
 هم در وقت نوشتن و هم در وقت خواندن ذکر
 اسم علم که مفید است انشاء الله تعالی و بقدر

۱۸۷۵ ۱۸۸۱ ۱۸۸۷ ۱۸۹۳

۱۸۸۰ ۱۸۶۸ ۱۸۵۶ ۱۸۴۴

۱۸۶۶ ۱۸۵۴ ۱۸۴۲ ۱۸۳۰

۱۸۶۵ ۱۸۵۳ ۱۸۴۱ ۱۸۲۹

نفس

ای که میل داشت از روی
 حرف مقصود به افق
 یعنی آن حرف زبانی
 حرف با این خانی
 جسد و نفس چو باد روح
 اسم حق و اسم ملک را
 بعد از آن خلوت با کبریا
 است با جبر این سخن را
 رتبه را تلم طبعش را
 مات او و جانش را کبریا
 عددش روح که ابدید
 یا به مقصود تو مفتوح بود
 اسم اعوان و کبریا
 که معطر بود از موی

رخت یا کوزه بدان چنین
 پس بدعوان عیون نیست
 دخیل از بوی خوش دور
 بطلب طاعت خود ارجع
 ذکر دعوت بتعب اعدا
 درین اسرار که دریا
 جو مقصود رمی مجدد
 نیای بی بکر از صد فرما
 که ازین واسطه در نظر
 فلس را فم این غور است

تحریر

بدان علی الله که عاملان این علم چنین فرموده اند
 اسم مقصود را بحال خیل کبر اندیش جمع باید کرد که
 بعد و منار را از این طرح کد مکرر با غیر مکرر و بقیه
 طرح آنچه باشد از حد شمار و خوف کنند بحر حروف
 که بعد ملا حظه نماید که آن کدام منزل فرستاده است
 هنگامی که فرودان منزل است حرف مذکور کبر تمام
 کد ا حروف الفی و حروف خارجی و عدد و بروی
 دارند و طلسمش با طبیعت همان منزل بیرون رود که

مفید است انشاء الله تعالی و تصدیق

جو مکرر

در این طرح عمل فرما سعادت معلولیت و عدد ستار

یا نمند و بی رنج است بعد از شرح پست و هست مکرر
 سه عدد باقی ماند از قرار شمار حروف و با یکدیگر
 بحر فحیم و منقلوب با چون فرودش با باشد بشمار
 باید شد و حرف حیم را با سه حرف دیگر از شماره
 و ایقنی و اعیانی بیرون باید عمل باید آورد
 و سه حرف مذکور از قرار تنه شرح اینهاست
 بانفی و ا را یقنی و ا را اطمینان چنانچه چهار
 حرف مذکور را بچین است این چهار حرف را کبر تمام
 باید و علم اینها چون منزل را با شتر است بصفت
 ری و قوی این دو طبع باید عمل نمود و اگر آنجا
 بر جای حروف الفی و اعیانی حروف خارجی و حروف
 روح اصنام کد رفاست و اسم مذکور را بچین طاعت

ای که از این علم نیست
 کوشش کوهی ازین علم غری
 اسم مقصود بماند حیل
 جمع کن همه است حیل
 کافی حی طریک از وی بد
 باقی از طرح در او در بد
 پس همان باقی را بحد
 تا بحر فی که بکوی و معیار

71
 یازدهمین اسم منازل که کذا
 حرف است در اینجا و معنی
 چون نفس را شود انقزل کذا
 عمل حرف در آنوقت بیای
 بمان طبع که انقزل کذا
 اسم کاد و بفرما که بجای
 حرف از اجد و سه حرف
 ذابقت و ایق و اعلم که
 بیت و چار اسم ازین کذا
 بدرا و را گرفت و قوت
 اسم حق بر بخود و این
 پس بخوان اسم بمبارند
 و زحق و خلیل و الله و
 جو که مقصود بیای الله
 طالع و مشروع بحسب
 بعد از آن که از اول و
 باد نانی سیاهی برسان

بدان خدا که الله تعالی که علایک بجهنم قرار داده
 که بجهت تراید سعادته دینی و دنیوی و ترقی صوری
 و مصنوعی هر که اسم خود را با اسم و الله خود بخواب
 اجد عددش بکشد اگر ریا دانه از بود و نمر بوده باشد
 نموده و نماز آن بطرح روزه و بقیه نماز باشد از نمودن
 نام الهی شماره کرده هر اسم که عدد باقی ماند برسد آن
 اسم را دعوت کند و دیگر بیت و هشت بیت و هشت

از آن طرح کد و نانی بعد از طرح بجز منزل از
 فیه که برسد حرفی که با نمل و نمل است از افق
 اسماء الهی یا خدا را اسماء را بعد و معین بخواند
 که ستیاست و دیگر دوازده دوازده طرح
 کرده باقی طرح را از جل شماره کرده بمرح که
 فتمی شود حروف آن برج را مفتاح اسماء از
 و بخواند دیگر هر مراد مشروع که داشته باشد
 اسم انوار را با بیانات جمع کرده بمطابقان اسماء
 هر اسم که درست آید که اناء الله مقصود است
 و باید دشت که از حین طلوع برج سرطان
 نصف برج اسد محل اجابت دناست و انموج مد
 با اسم محمود فرضا بعلی آورد و باشد التوفیق
 اسم محمود مع و الله فرضا ۲۵۲ بعد از طرح نمودن
 یازده باقی ماند از اسماء تسعة و تسعین و سید با
 غفار از اسم را دعوت نماید که دیگر هم از این
 بیت و هشت بیت و هشت طرح شد باقی
 ماند و سید بخواند و بران و حرف و اسامی که

دال در اول داشته باشد اینهاست و آنم دنا
 ذایی دلیل د بخار دهد بخور این هفت اسم را
 بحل معینه ذکر باید کرد یکی دوازده دوازده
 از همین عدد مفره طرح کردیم و وارد مانی
 ماند رسید مع حوت که حاره متزلزلت و حوت
 حوت اینست و زخم این سه حوت است و اسمانی که
 ازین سه حرف مفتاح آن باشد و حق و حیم را
 و ذاق و فیه زکی زارح ضامن و فخرنا اسم معصوم
 مع الیقین از همین عدد سبب دوازده دوازده است
 و اسم قریب از اسماء الهی مطابق اینست و اسم رقیب
 و هر کدام که خواهند بعد معین باید خوانند
 که مفید است انشاء الله تعالی یافت ختم عامه
 ما مداد فیض الهی و الله علی ما نقول و کبیر

ای عیانی بده کاری گفتی از جوهر اسرار حق
 فضا فضا از سخن اهل کلام کردی اظهار نمودن
 باشد از لطف کز به منجا بشود این روزی از باب

که بخیر و بنظر برسان شد سه و عاوی اعلی
 اهل اصلاح که نمایند از تصورات کسار و بی
 غلطی با برقم داشتند جان حرفی که بر جانت
 و کار از استیضای خط دو و از انصاف خوانند
 زانکه اقوال بزرگان غما که ز تو یافت از تو انعام
 بود این چشم نکوبین را تو چشم بدین بود از تو
 ختم کن نامه و از لطف الله بدعا مانع خبر خوا
 ای عطا بخش عاوی و کرم تو خداوند غفور و رحیم
 خالق دایمی و مایند ما کنه کار و تو امر زما
 نیست جز یاد تو دست او بر کرد و هدیمان ز کرم تو
 بر تو نیک و بد مانع از غنا با عیان تو حاجت بیجا
 هر را و قبی از سر و قبی با و قوف توجه حاجت تو
 ما همه بر کنه و نامیر سبنا نیست ما را بخوار حرم کا
 چشم ما بر از رحمت است کار با رحمت بی رحمت
 از بر ما همه تقصیر و خطا و زجباب تو همه غفور
 بدی ما اگر کشت نیست شما بجز خود ترا نیست کار
 ذلت ما همه از جود بخش هر را و تو بخیر و بخش

با هر دو سر بخشایند کوش
 لبانی ز سر لطف بین
 محو کرمی روی رود
 جان از ورطه تلویحها
 ساز ازاد ز غم جانفش
 کسوت کبر بیک ز سر
 بر کشتن ماه ارادی
 راه بر طود غار قیام
 با الهی جنات کرم
 بخندند اقام صفای
 بد و سبط بنی و قیام
 بایو القاسم تانی که نور
 که ز محقق کرم در قیام
 از غما ساز و نوای
 مشکل هر دو سرش لایق
 ساز روشن برای
 مانعش از کز باد

هر دو سر بخشایند کوش
 بدش جانی در روی
 بد از علم لدنی سبش
 بدش لذت نمکین بر ساق
 ده رمال نمکین و سبش
 جامه عجیب بد کن ز سر
 دلش از اطلالی ازادی
 بر سر کلید غار قیام
 بحق هر که بود محرم
 بیک سر و رباب و قیام
 به تمامیت اولاد رسول
 دارد از غم ولایت منش
 از غما خان عیانی بر ما
 و ز سر قیام عطا بشود
 خشم او با خشم غما کن
 شمع ایمانش نور ایضا
 شود کشته بمحکم جام

مددش ده که دم داد
 سود غیر تو اگر فکرش
 باشند در کز آن و کیم
 قلمت کجاست از کیم
 بدان و نقتل الله تعالی که حروف نورانی
 علی مواطع حق که ظلالی است ج خ د
 رسش من طغ ف و صوامت اخ درس
 مع ل ل م و ه لا خوابم اد و ز و لا نیست
 ا ح ر و ف ب ک و اک و ب و و ح و ف ا ث و غیره
 شاه و لایت علی مرتضی صلوات الله علیه و اله ح و
 انشی ام ط م و ش و حروف جایی ب و ی و
 من ت خ ح و ف ه و ا و ج و ک و ص و ق ت ط ح و
 آ و ح ل و ع و خ غ ح ل ام ط ا ک د ط م ف
 ق و س ف ش و ث و ب و ی و م و ی و ن و ح و ی
 من ت خ و ج و ا و ج و ک و ی و ا و ن و ق و ل و ق و
 س ط ا و ح ل و ع و خ غ ح ل ام ط ا ک د ط م ف
 ش و ی و م و ز و ح و م و ی و ط و ی و ک و م و ف و س و ع

وضع کند و حروف آخر را در اول سطر دوم باز آورد
 و اول را بر ولای آخر تا آخر آن سطر بنویسد و همچنین
 بنویسد تا بیدد حروف سطر و نوشته گردد و در آخر
 صحت این عمل است که اول حرف از سطر اول در آخر
 سطر باز آید بدین مثال و الله اعلم بحقایق کون

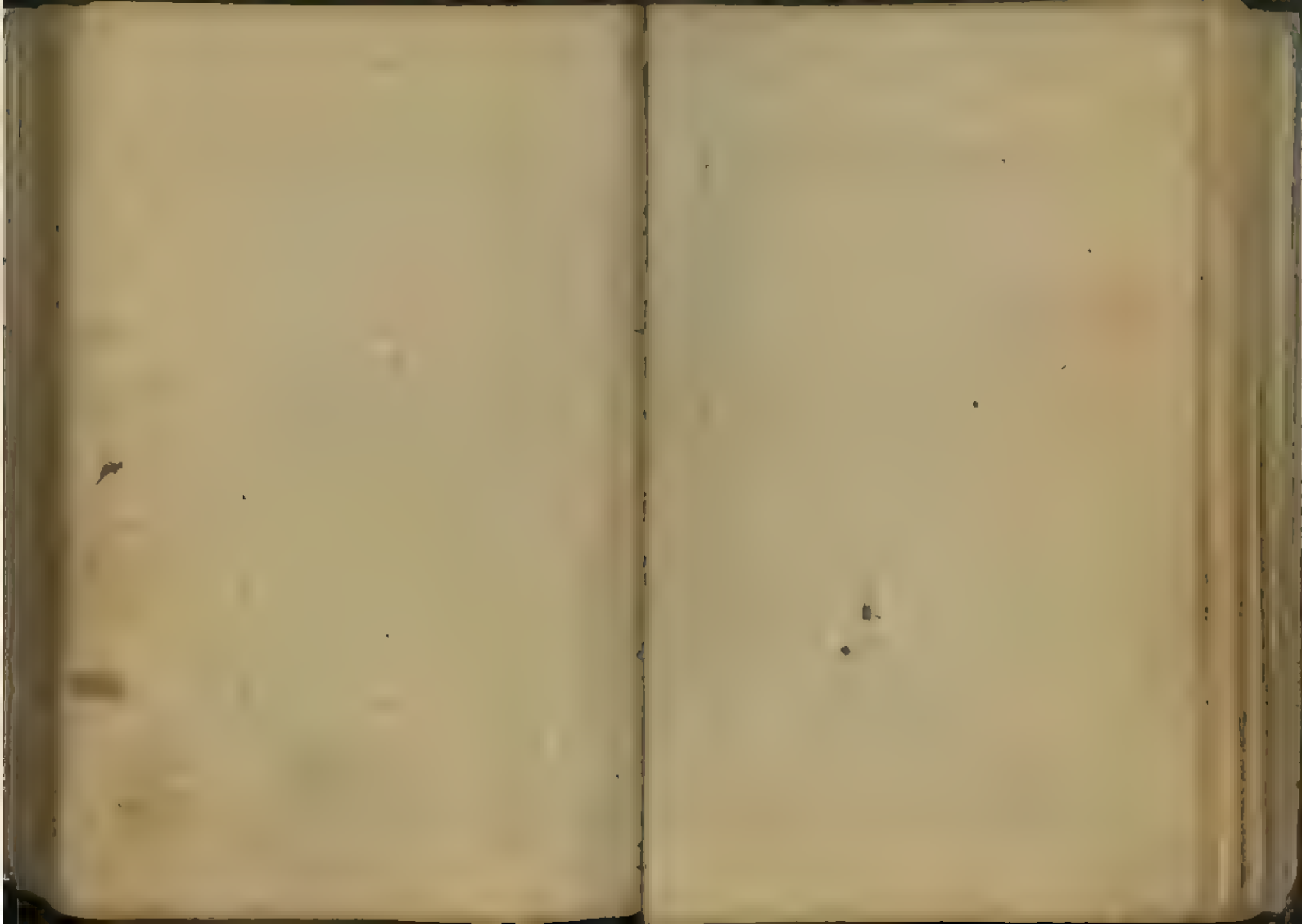
ع ل ی م م ر ت خ ی
 ی ع ل ی م م ر ت خ
 م ی ع ل ی م م ر ت
 ت م ی ع ل ی م م ر
 م ر ت م ی ع ل ی م
 م م ر ت م ی ع ل ی
 ی م م ر ت م ی ع ل
 ل ی م م ر ت م ی ع

نوعی دیگر در مرقعه فتنه از انکیور و ابر حیات
 که سطر یکم را بنویسند و از آخر سطر حرفی در اول
 سطر دوم و از اول حرفی در پهلوی او بنویسند
 و همچنین بنویسند و حرفی بر گیرند تا تمام یا آخر و کلام

و میز را بر این عمل است که آخر سطر در اول سطر
 دیگر باشد مثل حلقه و قایم و حرف اول سطر
 اول در آخر سطر آخر یا نباید و چون سطر دیگر
 انکیور کند مثل سطر اول شود بعینه و این تکبیر
 سطرها و نصف حروف سطر اول باشد و این نوع
 احسن انواع است و الله اعلم بحقایق کون

ح س ن م ج ت ب ی
 ی ح ب س ن م ج ت
 م ی ج ح ن ب ت س
 س م ت ی ب ج ن ح

نوعی دیگر از انکیور است که یک را در سطر
 بنویسند و حروف سطر را بخند کند و در اول
 سطر بنویسند و در لاء تا سطر تمام کرده و در آن
 دو حرف که مانده بود در آخر بنویسند تا بعد از
 سطر سوم نوشته کرده و از آن زمان تمام کرده
 و میز را بر این عمل نکند چون سطر بنویسند سطر اول
 را اول عدد کنند بدین صورت و الله اعلم بحقایق کون

بسم الله الرحمن الرحيم

فتح این فتحه هایون قل شد بام محبت عتقال
 انکه بنی اهل طاعت عالم النور والحقان
 بی منای که واحد است بی ذوالی که دو است و محمد
 نبی که کار ی که اسما و من نبی از وجود او سبقت
 انچه پیداست در سراسر من از قبض جود او موج
 ذات او پاک و در او است اوست رطل با بار محیط
 خست خست و کا و کا و ظلمت و نور در زوایا ملت دور
 هست نایده بر جمع محاسن بر نو صاب و یکسان
 بر سر فرق نشا و غریب سایه نور صرافت قریب
 دور بخار قریب و ملائکه که هزار باعث ملامت است
 اوست بر دامن و ما از دین نامحسوس و قریب محسوس

نوب

مبتنی ماست بر دو برینا در مع هستی بود سر و رجا
 مبتنی بر ما که میسر دود کی بد برد وجود بر تو بود
 بر مع مبتنی بر یرونی ستو مبتور کردی مقاصد
 راه حق در صراط و شمس که دران راه نیست خسر کرد
 هر چه فرموده و ستودند یسک و نایه قبول آمد

ان رسولی شاه مطلبیت نام و انفس محمد عزت
 ان رسولی که گفته اند پاک در حق صفات او دلالت
 ان رسولی که هر چه دید شد بطریق دی فریده شده
 ان رسولی که انبیا مجموع پیش او افتادند و او پادشاه
 و رسولی که اسرار و عا همه در پیش جبر و عیان
 ان سر و سر و سر و سر و سر ان کار قهرمائی عا و ان سر
 ان رسولی که پیدار و در کماست و ست حیل و کما
 حاکم ان حکم که سزای هست نایه مل و

نای سیر خند محاسن هست بی سهر حیل و کما
 انبیا که خلق رعدا که سلسله مل کسدر

وَابْتَغُوا الْوَسِيلَةَ رِجَالًا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ سَارِقًا
 تَأْمُرُ بِكَ فِيهِ وَسِيلَةً يَحْيَىٰ نَوَارِثُ فَرَسْتِ مَعْنَى
 عَدَا الْوَسِيلَةَ كَحَلَّتِ رَأْسُ لَسُو كَمَا انْجَلَتْ
 اِرْطُورُ وَسِيلَهُ اَهْلِي طَلْعُ طَرِيقِ مَرْمَكِ وَحَسَى
 قَالَتْ لَهِ سَمَاءُ وَفَنَاتِ
 وَتَقُو إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَسِيلَهُ بِيَانُهُ عَدُوهُ عَلَى
 مَرَكُزِ دَانَسْتِ اَزْدَانِ دِيَهْ خَاصِقَتِ سَرَايَتِ

ای که بود در میان دلی و در همه مریق دین دلی
 در بر تو ای علی مراد خواه تا عهد تو مراد الله
 او دلی القمست روح تو اوسته نام و عانی بر تو
 هر که در دین احدست تمام بیکد تو در اعلیت امام
 تعداد بازده تو از اولاد و طریقت مقتدای عباد
 مکره بر این طریق دین ما روی تو در طریق الله است
 شکره کاین طریق حق هست از حکم شاه بخت
 فی مخرج ما فانك نظر انو المفسر لما ارشاه

لله الحمد كرم طایر تو معنی گشت بر حق و کنور

افشار شیمی و روح شرف بر تو اداخت بر چهارم
 باد ساهی نیست بر مسند که از ویافت خسروی مرشد
 دری در روح اولیا جلیل شاه حم شاه اسماعیل
 نور ذات دجا زعلیت جل در روح در اسم وست اسم
 کر تو خواهی برین رموز کمال این الام و یاست اتمایل

تجرب ل ا م یا جمع کلا عداد اسماعیل مالد لیل
 حرف ابرام و فاعل نظر **و هذا ناسم الجمع خبر**
 عزه و نام ساهی ابر شاه دور دال است از و مؤثر الله
 حرف مایه ابر و صفات یکد دوات و مرآت
 این و موقد مشرب باجم از قرار شماره تقویم
 همه را با الف بود و کار و دود سیر و انتظام قرار
 این را یون سر امانت و ادا بر هر مکره آگاه
 دور ماه اگر غایب یافت ماه نواز سپهر شاهی یافت
 کر مه بدر گشت بر دیشب عمر نانا کر خنجر دین یافت
 شاه طمحات کر مثاکر حنا سدل سویی سر ای خادیدا
 شکر کاین شکل بر کویده او مایه بر هر دود و دیه

تحت

کجوهو بهید جانیر
 و دلفن رقر بادمد
 احوالت بادنه و ستد
 ریسرخت مدلبا و ستر
 هه که رحمانق ماد نکاه
 دشمنس ماسر و بنه اسند

خضر خايع كتاب اخبار
سزاين جهر مرکه د يابد
بطريق حساب مع سوا
امير کت عباي از اين از
دل رنجور عيوق بيايان
دو سه حرفي که ميکنم احيا
زينج دوران سراسر
ار روز خيبي حورا کند
هست مجموعه سوال وجواب
ديده ام نديکي بسال ديار
سدا واقعه سند اشعيان
هست رمزي رنجور اسرار

دوره سلطنت جوئند
در شب جمعه بدین ماه دو
مرازیق شمع را بر مال
گذاشته ظلم صد کور
موی خان بود حرف را
رجا آن جو صبح که شد

ماه نواری سیه به رخ دمو
که کور آمد بدید و که ستا که
نه این و نه نجیتم حال
تا به تابدار کور و مو
هین شب مرا گشت بیان
تا بد و حرف سال باقیه

خوب

بود و در آن سال با سه الف
 دستجمه ای هفت مصله
 باز دور از مراکز است
 صورتی است که مرا هفت
 دال سیر از الف بخیم او
 هر چه جز صاف کردم از کرا
 ایجاد میشود این حرف ک
 دیگر از ردی دور از ک
 دور از این صاف آمد
 دور ما من میفرمید
 متصل بود ما رحیم رک
 هر جا که شمار اندازت

ز ط ب ج مجموع

۱۱۱	۱۱ ج	۱۱ ب	۱۱ ج	۴۰
-----	------	------	------	----

ده الف بود با د و ا کردیم | ناز و عجب بود عمل نیم
بیم بدستار و معاد ممکن بود | این معجزه هم بوده کشود
حاجان بود اول و الف هر | حین و معاود در میان خدای

او مکرر جو عالم اندر رفت در وی اسم خود نمود شکر
 حکم این اسم را در این دنیا که بود تا و بعد از آن
 منحل باشند و رجوع حلال میل را عصاره انبیا
 سر مملکت که ماز می شد جلوه حاجیات جابر می شد
 بعد از آن حاضر و حاضری بود بر موقوفات نور عالم دهد
 اجملا از نمونه حالات این چنین مینمایند این کلمات
 که بعد از اعمار سالار منوشتا بود مدار محراب
 دل دل دلیل و ایت مدارس دل اندرین
 بدیخته و حال تجلی می نامانما سال طریقه ری
 مایه اس و موم این کتور منوشتا بود زود و در قلم
 سال بی بی و بی که کذره بی که در آن کت و کت در
 بعد تاریخ حریف و بی نامه می صادر و در ابد ری
 حال ماس و موم سال سود عالی ز نور لاجال
 سال می صادر می بود این که حبیب عالم می بود
 که در اقبال مایه می کرد مرد ماز مدار موم که در
 بعد از صادر می شد که در عین یکی سال است
 کفو است که در مایه بی تا حد سر بر زنده تان مایه

این حتم بود و فاش شود و بی عیب اسرار چه داند کس
 عیب این حلقه حلقه است خدایان من قدر باشند
 "بیم اکنون از این حکایت از که خدا عالمیت و دقت
 خدایی در کرم و در بیرون وقت در مدعا نایاب بود

بید مردی در راه غرق که نوبی و مرد می مذاق
 دانست یک کتب علم به بی حواس را بر کس می خست
 موحرالامه و وانی تا بر در بیافوا عدل و کسب
 گفتار و را که ای کرید بر خار غبار بیت ابر حور
 داشت این موزنه حلقه که مرا خدا این کرید و است
 هست این علم ماس الی و بیست این شفا جابر و فیض
 این علم مرا همه دینست حاسه اهل عدل و نمکینست
 علم با کار و باله حانان سویی پاک و بان جامان
 کابجه این بد را سدید دوسه مرتبت در علوه غیب
 مل کو از سور نیم مستور صبی "رسمی زعفران و سنا
 صورتی کان زمین است کجی تجسد متاع مرد و می
 حار و حارست مردی حور که معانی دشت بود آناه

مرده می از صد بقعه نور
 غاریم بیستم را هر شعور
 عینم او که خود بگویم بار
 تا بکاد بخواهد من غفار
 راست نشو که حرف و صوفه در
 بی منافست و بی مباد و در
 از من این حرف حق شنید اندر
 و بشار دیده انسان روح
 گفت که بیدار استادان
 سواد چه ام لسان جان
 ای بیانی عار مکن خود را
 مانع معان مکن خود را
 ای که نامش در بهر شود
 حواجه دهنده از غایت خود
 نفاطار خود مبعوض دور
 مگر از من نام را مهور
 راه حاد ده کوئی مقصود
 که در جان غنیمت خودم
 و آنچه حاج و آنچه متوای
 سویش مگر کران حاجی
 این بخت و عز و جاه و کرامت
 داد سوگندم از روی توبه
 معنی بی غالی حیا
 کرد خطیف بر من ایراد خود
 در بر من هر چه عذر کرد
 معصوم به عذر من میخواست
 جو که رعد ریاده شد
 شهادت حق گرفت احاطه
 محمد ابن کینه شبیه
 که باشند محمد و یحیی
 بعد از محمد یاد کرد قسم
 که نیاید مد کی بر قسم
 نه مد کی بر میاید
 که این غل و ست بکناید

بلغ

سرها چون شد در دست و زاهد
 حواسم در تو ول غنیمت
 به نیتی و بی زوال عطا
 منو شایدم بجهت تمام
 تاجه بخندم از خزانه حال
 بخران طالب مجسمه مال
 سکر که همتا نموده است
 یافت دل بر ما و خود کین
 در دهر همنه نمودم ایضا
 مدد داری کو به لطیف
 دارم امید کا به حق بقیه
 نشود چشم بد رویش را
 مویش کار باله دیار ما
 ای که در از روی کج گری
 می دهد عمرنا زینت لب
 ایند اندر دم انظلم بود
 کنخ کو هر یاری بچون
 کو تو دل و کتا و بدید ما
 شرح امر ما و حاجت بچون
 باله سار از غرور دل آفتاب
 مکه را رخت محمد و یحیی
 ناما فی اوین حربه سرم
 بر تو کنخ کمر کداسد از
 ساق محمد خود ز غنا
 ناشوی در حربه روح خود
 ای عیانی را ای احاطه
 بر کساد ریا منصف لب
 سارده بعم رنده لک
 بر روح خدایه اذکا

در کجاست که کنای
 کوهر مص و نوریهای
 و افغان از این که بزرگ
 کوشش کار و فایز در کوشش
 ناز بعد نو یاد کار بود
 یاد کاری بزرگوار بود
 زنده دارد ترسام و لب
 لبنت ز میان کند بک
 هر که بعد از تو این حدیث
 بکنا بد و من زه و بی نیار
 چون در اینجا بگویند
 بتو شاید دعا ی خیر کند
 احد از خواه یا به توفیق
 تا بیایا سبک و خفیه
 که چه این را هر امانت
 و بر شایسته و عانت
 انقدر بعد کن که سوا
 قطع این را هر امانت
 از رسول الله است
 و زینب و علی و بی الله
 تا با مداد احسان بر لب
 بر سبک بحث از من و بیله
 معنم نوری که اوری بر
 شود آفت مقصود به بوسه
 شمع مراحت و رفاه در
 با و من حی حال کرد از با

...
 ...
 ...

یا الهی این و جاه رسول
 اعلی و لی و نذر بنویس

بد و سطر علامه کو به
 بشود حسن بخود و حسن
 بعلی و محمد و جعفر
 بکرمات موسی و مره
 بعلی و محمد و علی
 بحسن آنکه نور و حسن
 محمد که محمدی هادیست
 خلق را در نوید اود
 که مراد عیالی سیدل
 بکرمات خورشید کو حاصل
 نه رخت از عذاب کریم
 دعوت مستجاب کن باز
 بی و بی و عتق ال
 که بد جای و غیر احوال
 مستقر از شر و خوف و عانت
 حاجی روبرو حواله کن
 راه حاشی بطور دل بیا
 دیده اش بقور و دل کنا
 اکسیت به چشم و لب
 در صفه نشان و علق
 سار از سینه بوجه کمال
 سوره قال و بعضی حال
 تا با فاش ز حال باشد
 نه همین قیل و نه لایست
 و دیافش دم سرایت نه
 انهم و نثر و اسرار نه
 که چه در کوشش اهل حال
 نذر و طغف و ملال نه
 بکند و از طریق صدق و صفا
 بر و ابای کوشش اهل و قه

خاکد و رحمت به نشان
 دعد از حار فین حاسنا

ای طبعکار و بدیه الاثر
 کوثر کن تا ملتم بکشایم
 معده ان حروفه ایکن
 سخن انسان که فخر بر
 رمطکا کاجرح اهل و حق
 کرم و کواکب سنبار
 حکمت و فکر از حق
 نه تزیین است با عبد
 هست تزیین از نوع
 نشو از حق که نند اهل

ترتیب تولدات حروف بقاعده حکیمانه
 که از اصطکاکات ملکی دریافت است
 برین پنج است که مرقوم قلم شکسته می رسم
 میشود و این قاعده کلیه است نزد عالمان
 امام و امامان از یک ما این علم شریف و الهی علم است

اجل س ف ح ش ب ص ث مع ذ ظ ی
 و ت م ر ط ق د ک غ ن خ غ ف

از بدیه الاثر

در تفصیل حروفات مذکوره از اصطکاکات
 ملکی و مروت کواکب بدین موهبت و الهی

الف	از مروت و مریح به بیج
ج	از مروت و قمر به بیج

ک	از مروت و قمر به بیج
م	از مروت و قمر به بیج

س	از مروت و قمر به بیج
ش	از مروت و قمر به بیج

ب	از مروت و قمر به بیج
ص	از مروت و قمر به بیج

ث	از مروت و قمر به بیج
مع	از مروت و قمر به بیج

ذ	از مروت و قمر به بیج
ظ	از مروت و قمر به بیج

ی	از مروت و قمر به بیج
ف	از مروت و قمر به بیج

ازمرو در عطاردهیج	ازمرو در زهرههیج
دلو	جوی
ازمرو در شمسهیج	ازمرو در زهرههیج
قوس	میزان
ازمرو در مریخهیج	ازمرو در مریخهیج
عقرب	جدی
ازمرو در مریخهیج	ازمرو در مشتریهیج
حوت	سرطان
ازمرو در مشتریهیج	ازمرو در حملهیج
اسد	جوزا
ازمرو در مشتریهیج	ازمرو در مشتریهیج
قوس	حوت
ازمرو در حملهیج	ازمرو در حملهیج
میزان	جدی
ازمرو در حملهیج	ازمرو در زهرههیج
دلو	حوت

ازمرو در آفریدهیج	ازمرو در آفریدهیج
دلو	جوی
ازمرو در شمسهیج	ازمرو در زهرههیج
قوس	میزان
ازمرو در مریخهیج	ازمرو در مریخهیج
عقرب	جدی
ازمرو در مریخهیج	ازمرو در مشتریهیج
حوت	سرطان
ازمرو در مشتریهیج	ازمرو در حملهیج
اسد	جوزا
ازمرو در مشتریهیج	ازمرو در مشتریهیج
قوس	حوت
ازمرو در حملهیج	ازمرو در حملهیج
میزان	جدی
ازمرو در حملهیج	ازمرو در زهرههیج
دلو	حوت

نصف هر برج ازین جدول خارج است

فصل
در بیان احوال و
کلیات و جزئیات
از کتب معتبره
در این باب

بدانکه هر کوی و ایچمار حرفت هر یک از در
معین از برجی که در تحت حروف مرقوم
و هر حرف مستوی است بر جنبی از طبع و
و دواب مانی و ایشان در هر اقلیم که متعلق
بهمان کوی است و الله اعلم و احکم

که تفصیل خواهی این بحال
اصول این علم قسمی
و در این کتاب

در این علم
قسمی
و در این کتاب

فصل
در بیان احوال و
کلیات و جزئیات
از کتب معتبره
در این باب

بدانکه هر کوی و ایچمار حرفت هر یک از در
معین از برجی که در تحت حروف مرقوم
و هر حرف مستوی است بر جنبی از طبع و
و دواب مانی و ایشان در هر اقلیم که متعلق
بهمان کوی است و الله اعلم و احکم

که تفصیل خواهی این بحال
اصول این علم قسمی
و در این کتاب

از برج حوت از برج سنبله از برج ثور
از برج جوزا از برج میزان از برج جد

هوائی اقلیم اول ناری اقلیم دومی

ترابی اقلیم سیم ناری اقلیم چهارم

ترابی اقلیم پنجم ناری اقلیم ششم

ترابی اقلیم هفتم ناری اقلیم هشتم

ترابی اقلیم نهم ناری اقلیم دهم

ترابی اقلیم یازدهم ناری اقلیم دوازدهم

ترابی اقلیم سیزدهم ناری اقلیم چهاردهم

ترابی اقلیم پانزدهم ناری اقلیم شانزدهم

ترابی اقلیم هجدهم ناری اقلیم نوزدهم

ترابی اقلیم بیستم ناری اقلیم بیست و یکم

ترابی اقلیم بیست و دوم ناری اقلیم بیست و سوم

حوت

از برج حوت از برج سنبله از برج ثور
از برج جوزا از برج میزان از برج جد

هوائی اقلیم اول ناری اقلیم دومی

ترابی اقلیم سیم ناری اقلیم چهارم

ترابی اقلیم پنجم ناری اقلیم ششم

ترابی اقلیم هفتم ناری اقلیم هشتم

ترابی اقلیم نهم ناری اقلیم دهم

ترابی اقلیم یازدهم ناری اقلیم دوازدهم

ترابی اقلیم سیزدهم ناری اقلیم چهاردهم

ترابی اقلیم پانزدهم ناری اقلیم شانزدهم

ترابی اقلیم هجدهم ناری اقلیم نوزدهم

ترابی اقلیم بیستم ناری اقلیم بیست و یکم

ترابی اقلیم بیست و دوم ناری اقلیم بیست و سوم

اس ح ع ی
ف ت

ل ه ت ر م
ط م ف ر

ای عینا فی جود و طریق
بهر طالب رغایب حاضر
بنمودی طریق انقیاد
برده از سر جوف کدی با
خاصیتهاست نین باز نما
بهر طالب تنوع از کما
زانکه اعمال این علوم
بر خطیر است راه این راه
هادی راه نود توبه
این طریقیت جان اگر
ان کس این راه بر خطیر
حلم و زده که از نان علم
بر کشادی طلم سز کوه
اگر دی این کنج بر کهر ظاهر
فاش کردی رسوایی
برکت دی دهی برده را
برده از نفع و خوار و کنا
ما این شرح کن زانکه
اگر باشد از آله نصیب
توان رفت راه فی هادی
و هر ویر که رو به تحقیق
ناموس بود بدایر
که دهل و دیدار عزیز
فیض و زین که در این

در این

من که در این طریق بودم
مطلق از بیم حق و مکروه
از زبردست زبردست
صبر صبر صبر میکردم
کریه میبود خلاصم را
اما بر این مبنی محال و حلم
رقم راستم بدین دالت

حلم و زیدم و بدیدم
عمل بدین من تیافت و قوت
هر چه میدیدم از بدی ناگاه
بجز ناگاه صبر میکردم
و او صبر میکردم بش
بهر روز و نیم سدا این
عالم السراوات احوالت

اصا این علم بی کوهی کما
اسد الله و باز ده فرزند
اصا خصوصه است این
فیض با کازات مصلحت
داشتند علم و آگاهی تمام
برکت کاهی و خرم دنیا
دل در و لیس غیر بود کما
ان ما مان که داشتند
در حد کن فکان نصرت
خاصه صورت و بی حد
العبا صل و فرع این علمند
فرجی و ان صبیحا کانت
با این فیض هر که نالند
و جمع و قایع استام
هستی ستم بخشد و دنیا
میرد بجزه ارباب اسرار
کارشان بود ما خلاصم
اعمالشان بود واقف بر همه

حرف بهم پ مدرن میباشد و سرانجام بر هر هفت و هشت است
 و حرف بهم سر اول که سر اول هشت هشت است و بر سر
 و اما نشانه های اسم معلومند و با هم سه همی است و عمل باید کرد
 که سر هر یک از حاصل کند و حروف و نام قریح و عهد
 و عمر بنو و سالها را که بزرگ منقول شود که معد است است
 و در عکس پ عمل هنگام عربی این سر عمل باید کرد و نوی که قریح
 باشد ناقص شود و در آن سر اول و ثانی و بعد از آن حروف شش
 و حرف و در هم مانع باید کرد یا اگر حرف هفتم و حرف چهارم
 ماهم ... که است از آن عمل که و انقباض حروف باقی
 و در هر هفت دارد و حرف و در آن دستور ... و باید کرد و بعد از حرف
 را بجز باقی بد و بکلی این طاعت رسد که و کار باید بود و در
 کلمات مذکور است ایضا بکلی و معنی و معنی و معنی و معنی
 حقیق و صفا و این مراتب شش منقلب باطل است که در آن
 اندیش و طاعت اگر کسی و در آن اصل و در آن مشتری و طاعت
 طاعت است و طاعت آن هر و طاعت و طاعت و طاعت و طاعت و طاعت
 طاعت حروف اسم شخص عمل نموده و در پیاپی حروف در آن حرف
 مورد میشود و جهت احوال و باقی حروف و در پیاپی باید نگاه و در

که بر او شش می بود اما جام
 نه که فصلش کنی که مذکور
 نوع که خب و در آن
 چون که نتواند در آن
 کلم غبط از خضم شش
 مگر قصدش مکن هیچ
 ز خدا خواه نا شود
 شش گفته میاتی مرا
 طاعت را بجز آن قدر که

و در شش که با خود
 باعث قصد و نام شش
 شد و پیوسته شش یک
 پس نشاند که کسی از رد
 چند که نام است بگرد
 دوستی در آن فکر طلب
 سر نه بجد به کار از دست
 حفظ که اهلای کانی
 میشود که کارش را و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اقْسَمْتُ بِكُمْ يَا أَرْوَاحَ الْإِنْسَانِ وَالْغُلَّةِ بِكُلِّ نَسَمٍ
 خَامِلٍ فِي كُنُوزِ هَذِهِ الْأَرْضِ هَبْ مِرْسَاؤُنَا وَرَكْبَنَا
 وَالْجَنَّةَ وَالْجَنَّةَ وَنَا سَائِرَ رُؤَسَائِكُمْ أَنْ تَقْبَلُوا
 وَتَقْبَلُوا إِلَى فَلَا مَا بَيْنَ فَلَا نَحْيِي حَرْفَ الْأَمْرِ وَالْجَنَّةِ
 تَكْلِكُمْ تَحْيَاوُا عَجَلُوا يَا أَيُّهَا الْأَمْزَجُ وَتَحْيَاوُا رُؤَسَا
 الْقُوَّةِ وَتَحْيَاوُا السَّائِكَةَ فِي بَلَدِ فَلَا مِنْ أَنْ مَلَأْتُمْ

تَحِيَّتِي وَمَوْزَنِي وَمُطَاعِي إِلَهًا اللَّهُ فَيَكْمُرُ عَلَيْكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا عَزِيزُ يَا إِلَهَ الْفَلَاحِ خُذْ لِي
ابْنَ دُلَّانٍ بِمَقَرِّكَ الْيَمِّ وَصِفَائِكَ أَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
يَا إِيهَابًا جَبَلٍ عَزَمْتَ عَلَيْكَ أَخَذَ مِنْهُ
الْأَسْمَاءُ الْعِظَامُ بِحَلْبٍ كَالِ بْنِ دُلَّانٍ يَا كَرِيمُ
سَبْعًا سَامِعًا مُعَايِنًا عَمَّ الْكَرِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
وَيَقِيحُ عَنْ لَهْ الْأَمْرُ أَحْكَمُ عَلَى كُنْهَاتِ اللَّهِ
فَيَكْمُرُ عَلَيْكَ اللَّهُ يَا جَنَّةَ بَقِيَّةِ الْخَلَائِقِ

نمودم ترا حلاسه دیگر	مهر در در دیگر حلاسه دیگر
یا که را بکره و کرمی	همیو یا کاز را حق میبوی
از خرس بال سازیده	تا شود سر خود منیه دل
شهر را صحرای بیست کن	طاعت را به بی مهر کن
بهر دین و بجهت کار	بر دل خویش نه بار
دست توانا کنز دین	ایمانی هرگز نسا نش

که بوده باشد در وقت عمل احرف برج طالع و مقول
و حروف عنصر برج طالع یعنی اگر برج ناری باشد حروف
ناری و اگر پری ناری باشد حروف پری ناری و حروف
دوستان کو اکبر جمعه در اس و حروف دوستان شمسی
و حروف دوستان قمری و حروف منارل قمر این مجموع
حروف را در هفت سطر بگیرد و سطر اول را با
کدانت و سطر دوم باقی را با باقی ادا کرده باشند
با حروف برج تنبیت و شد پس جمع اید کرد و العکس
با العکس و ازین روشنفرد باب محبت آنکه خوب
اسم شخص معلوم شود حروف نام آنکس را بد کرده که
کلمه از آن صورت بدد و حروف نام که تکبیر شد
در عرض ترکیب کنند و طبیعت ناری دهند و
طول ترکیب کنند و به طبیعت هوایی دهند و در ارتفاع
طول و عرضی نام بمائی دهند و در امتزاج طول
تمام حروف نام بر تالی دهند و بجهت محبت این کلمات
بگیرد اید کرد که مجموع نه حرفیت و بر تمام تمام میشود
سود و العلق و ذین النفوس مؤلف الروح

در وقت عمل احرف برج طالع و مقول

جود شوی غلام ار برای عمل سار پاکیزه صوم و صیوت
 لطف بالخور و ریح حلال تا سیرایت بدو کمال
 که بر این شریکها سپاری دل گفت روحایت شود حاصل
 نشو تا غیبی مسکین و که حاجت رود همدل
 هر که بطلب مدد آید این منال سری جلدی است

حداد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ اِنِّي سَأَلْتُكَ يَا مُعِزُّ الْمُضْطَرِّينَ يَا مُفِيدُ الْمَاجِدِ يَا مُكَرِّمُ
 الْمَعْنِيِّينَ يَا مُجَسِّدُ الْمَنَانِ يَا مُنَالِكَ يَا مُشَالِ يَا مُفِيَّتُ يَا مُفِيَّتُ الْمُنِ
 الْفَوَاحِشِ يَا مُهَيِّئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ الْمُسْتَغْنِيَةِ يَا مُعْزِزُ الْبُشَا
 لَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ يَا مُنَالِغَ
 الْفَوَاحِشِ يَا مُفِيَّتُ يَا مُجَسِّدُ يَا مُنَالِكَ يَا مُشَالِ يَا مُفِيَّتُ يَا مُفِيَّتُ
 الْمُنِ الْفَوَاحِشِ يَا مُهَيِّئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ الْمُسْتَغْنِيَةِ يَا مُعْزِزُ
 الْبُشَا لَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ

بسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ اِنِّي سَأَلْتُكَ يَا مُعِزُّ الْمُضْطَرِّينَ يَا مُفِيدُ الْمَاجِدِ يَا مُكَرِّمُ
 الْمَعْنِيِّينَ يَا مُجَسِّدُ الْمَنَانِ يَا مُنَالِكَ يَا مُشَالِ يَا مُفِيَّتُ يَا مُفِيَّتُ الْمُنِ
 الْفَوَاحِشِ يَا مُهَيِّئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ الْمُسْتَغْنِيَةِ يَا مُعْزِزُ الْبُشَا
 لَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ يَا مُنَالِغَ
 الْفَوَاحِشِ يَا مُفِيَّتُ يَا مُجَسِّدُ يَا مُنَالِكَ يَا مُشَالِ يَا مُفِيَّتُ يَا مُفِيَّتُ
 الْمُنِ الْفَوَاحِشِ يَا مُهَيِّئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ الْمُسْتَغْنِيَةِ يَا مُعْزِزُ
 الْبُشَا لَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُنَالِغَ يَا مُطَهِّرُ لَا مُفْطِرُ يَا مُعْزِي يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُفْضِلُ

بهمان فی حد السه و هذا التمر غنی و ان شاء الله و سبعا ثانی
 و التالیث ان علی کل شیء قدیر و اما احادیث و ابواب و کتب
 و در اول سال باشد نایت و در روز متعاقب کردند
 مراد سالست هر روز باید خواند که بعد از آن در هر ماه
 که حرف اول ماهه کند بگوید و بخواند در اول ماه که
 اگر چه صیغه کفر باشد که در اول هر ماه ذکر یا در روز بعد حرف
 ماه باید خواند چنانچه در اول ماه صفر فرشتا تا سر روز جمعه
 و در اول ربیع الاول تا روز متعاقب بخواند و بعد متعاقب
 در یک ماه تاریخ سال است که ماهی باشد و آنرا علم و در اسم
 شود و اجتناب بجز این جمع باید که کراهه از آن طرح کند و باقی
 که خواهد ماند فرشتا را که بر عددی که باقی ماند از اول فرشته
 نام آتی شمار باید که که باقی کرده است شود آن اسم بر روز
 و بجز ترقی حال خود همان اسم را بگوید اسم خود مداومت کند
 و دیگر تبارک و تعالی همان عدد اسم خود را طرح باید که که
 باقی از طرح چست و هشت خواند و نامی یا کنیه بر عدد که باقی
 از سال قیام خواند و در هر روز که در دست خود حرف
 از مراد و متعاقب اسم را سال الله اید شود که آن اسم را بگوید

خود

خود بخواند و بار از عدد اسم خود را طرح باید رفت که باقی
 از طرح آنچه خواند بروج درج کند و بر برجی که در دست خود
 حرف متعلق بر آن برج دارد داشته متعاقب اسمی که کند و
 از اسم را بعد از اسم خود مداومت کند و با کواکب و عناصر
 نیز همین اسلوب می باید داشت و تغییر مؤلفا بخود و مدار
 المتعاقب عیال بر آن است که اگر اسم خود و والدین نام عدد بگذرند
 و طرح از آن و رفته باشند بهتر است و اولی آنست که
 اسم خود را اسم و در خود حساب جمع کند و در ریاضات
 فکری منت کند بهر درجه از در حساب بروج که متعلق شود
 حرف همان درجه را متعاقب می سازند و بعد از اسم خود ذکر
 اسم کند و احیاناً اگر عددی بر مد کوب از سیصد و شصت طرح
 باید کرد که بعد از طرح عددی که باقی بد در خان حساب کند
 و از اول درجه برج عمل شمار کند تا بد درجه که متعلق باشد
 از اجناس و اعداد است و متعاقب از این مؤلف می رسد آنست
 که اسم خود را اسم و از خود حساب جمع کند و اول بد
 منت کند و حرف درجه که در دست خود متعلق شود بر او کند
 و از این بروج منت کرده حرف برج بر دارند و باید بر کواکب منت

نام دارد باشند چه در حساب

در فضل ما را با نیکو بانی با حق ما حاضر نشدنی علی محمد
 محمد و آل محمد و تقوی حق الله یا و آخره و تمیز ما از حق
 و صلی الله علیه و آله الطیبین الطاهرین و سلم و علیا و
 راه را با خداوند کردم جمع راه مار و راه نام جمع
 صلح نکردم که چون بیاد می رود در میان کاری و عمر
 لوح دل از دی نشود پاک ناک و غیر این معادرات
 راه را با کار رود و بیان دلی مار با کار ساد و عجل
 ما در حالت که آب با ما که بر سر و در طریقی مردان بره
 کشتار می کشد این معنی که در دست ما کشم دعوی
 علی از خلق دیده ام بسیار لبیک بگو شنیدم از آن ناجیان
 قدرتم بوده بر تبارک صبر که در ام مردان است و صبر
 اهرم از آنرا بر حالم باقیم چند صریح از این علم
 علم این صریح و بی شائبه ماکن از این صبیحی نماند
 انسان این بی هیچ است ماکنی که در دره و در بیت
 بر کسی بی لب و در بر روی ی فروشد و استانی
 پر کسی بر میخیزند اسوا و ناکره حرف همانرا
 میزدستان ابلهان و صول مسرتی کشند ام که حول

و قبری تصور نادان که در دعوی بکار استاد
 حله عادی و معنی این علم که در پیوسته دعوی این علم
 دعوی این علم معنوی و دینا شمع دعوی صدام بی نوریت
 دعوی این که هستی معنی اهل معنی همیشه بی معنی
 فردی و سوی معنی دارد خلعت ترک دعویش دارند
 دعوی کارمان این معنی باز کبر و لی نه از دعوی
 دیدان یک کس ما از من مان در کس کوبان فلان ششم
 یکبار از هر حاکم حوالا لاف از بید مشاطه و حال
 یکبار به مردم از روی که لاف از بید مشاطه و حال
 روز منصرف نام در نهان کاری نادر بوده می باشد
 روزی که که باشند این همه علم جبر از کجا و این یکجا
 اهرم سیزده در بکار کرد که هر صریح و اهرم دارند
 معلوم و حاکمان خود است که هر صفتان و نوزده
 خود مدعی و بی نظافت ماند این هر که و اهل بیافت
 هر که شیطان ضعیف بود تا باشد ایس بار و در میان
 واکه با کذب خود و هر ملک ملکین باوری کذب ملک
 ای یا ای دعوی چون ملک و بنوارین بنای ملکین

بدان ماحلاصه و یکسر
از عبادی غافل مشو این حرف
آباد کن و حساب ر بی سر
مکان او نه زار و بهر بهر

نهی اول در بیان غفلت

بدان غفلت قلبی بنور التوحید که در هر ساعت از اوقات
شمار روزی باشد چه در راهات بلکه طالع مینویسد
که اب کس در حکام ذکر و دعا ملاحظه نام در طالع وقت باشد
باشد و اولی و انبیا است که سعدی در طالع باشد و سعدی در
رایج تا اول و آخر حرف و خبری بوده باشد و اگر سعدی در صبح
شود و سعدی در فاش هم حوت و شمس اگر سعدی منفی
باشند و راجع نباشند و از غفلت غنیه و و باشند و غریب
الاحزان نباشند و غریب با ایشان نقل است پس بابت و افع با
بایمانی یکی باشد و داهی که دعا بخواند و احوالی کند و باید
که ماه در خانه زهرم باشد باینست بر هم باشد باینست
منفی یا باطن منفی باشد سطر است سعدی در هر طرات که
گفته شد باینست از مشرقه و بنوی هم میریت و خوت
و داهی که در باطل متصل شود سطر است تلیت و منفی است از با
عصار و صیالح نباشند که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل

بدان غفلت و بیاد و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
است و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
و مار و در هر و سر و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
موسیقی و سر و خط و حساب و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
که مقدار یک المصیب واقع شود اندر و ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
ماست و است همان که اگر در حکام دعا منفی باشد و ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
طالع و از هر سال نامند و ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
منقل شود دعا ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
فرست و ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
که اول در هر سال ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
محل باشد و ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
بسته شده و ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
که هر ماه و ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
"اما با سری و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
الوس نامد و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل
و داهی که در ماحلاصه و داهی که در ماحلاصه و داهی که در منفی متصل

5. 4. 1.

۴۲

و عبادی و بن حزن باید نوشت که بعل او بد و بچو و لابن بکا
دارد و در صا در همین لفظ ساء کرا پس کدنت منالست است
که حرف اولش متعلق بقدره و از برج ثور و الف متعلق بر محبت
از برج حمل و حرف هاء سلطان متعلق بقدره پس در همین
روح ثور و قدر هر چه شرف بشرط و منفی از برج و نفس ساء
حرف حیم و یکم الف و یخ حرف و این بسند و آنچه دارند که
معبداست اما این فیه یقول بر آنست که هر حرف را در وقت طلوع
همان بر می که باو متعلق است کلمات باید کرد بشرط ساعت طای
گوئی که در بیان برج است و در کوی ماسا هم باید خواند و غرض
از خطایات باید نمود تا از بد همد و صا حرف مذکور را
ح ح ج ح ه ه ه ه و ذکر می که مناسب است علی باید خواند آنست
بسم الله الرحمن الرحيم اللهم او اسئلك
یکل اسماءک و اسرارک و کلک انک یسئلم بیا از لغات
هذه الحرفیات که لغات الفبا جداوله او را خا خا با ما نام
سبعین فاصاد فار شینا تا خاء الفبا مسبباً چیزیست که
یا الله یا هو یا هو یا هو است حالیکه در تذکره است
رست که یکنه و یکنه یکنه یکنه یکنه و یکنه یکنه

1875

مجموع حروفها بطبیعت همان برج سه طالع ان شخص مکتب
 او زند و دیگر کسی منسوب شود که مقدمات و درکن نیست
 قسم بار الکسحاب لعظیم و الاموال العظیم و الثغایر العظیم
 حورلی سحاب حقیقی سحاب و لطیف و طوی و آسمان
 و زمین استخوان باطیف باطاف با الله باین راست دعا
 و تبرک من الله و تبرک من الله و تبرک من الله باین راست دعا
 با بجهت با احیای انسان بقوتك و قدرتك انک علی کل شیء قدیر
 و لا اله الا انت
 افاده سوم که میری خلق دارد و از موطنا ان مله محسوس
 دارد که مخفی نیست کند و فرضا طالع شخص مدعی علیه و اولست
 و دلی خانه رخلات پس حروفات برج و رخل را باید معلوم کرد
 ان حروف که خلق برافشان دارد از حروف این دو کوب و حروف
 انسان از کوب برج میمات و از کوب رخل نیز و این دو حروف
 رخل باید آورده و در وقت طلوع همان دو برج به شرط حروف
 کوبین و از آنکه الله اسحق که حرف اولش بود باشد و حروف
 او مناسب معلوم باشد و دیگر باید کرد و انسان که از حروف اسم شخص

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران

مدعی

مدعی علیه حاصل شود و درین دستور ملائکه حریفین را
 باید باید کرد و بار و حائیاتان و قسم باید داد و ملائکه حریفین
 اینست حولا و دیابیل و در حائیاتان است و ملائکه
 و ابلیس و اسای که معلق حریفین باشد از اسمای الکبری است ممکن
 چید محیط متعان و در آخر نام مقیم ضعیف و فرضا اسم شخص
 و اسم او نیز اینست کافی ملین که لطیف و اسم او مذکور قسم
 ملائکه و حائیاتان اسم الله من العظیم و من ملکی و اذنت
 علیک ما حولا و دیابیل حق الله العظیم لکرم الخید
 الخید المستغاث و اسم الله العظیم العظیم ان تقصیرا
 حائیه و فخری کای برک فلاں بجهت الکافی الملکی الاله
 اللطیف احیا یا طیفان و یا بنو انقیس و عیلا بحق ملائکه
 ملائکه احیا الملکی بارک الله فیها و ملکها و منجها من الخید
 صلی الله علی عهد و آیه الحقیقین الطاهرین و صلیه منجها من
 ی نجات کن صدیفه دار پس حروف اسم او بنده دار
 رخل را با جلا صدیفه و صم بر روی باب پس بکنونه
 لیاک میدان کردی یا ضنانه شخص نجات کند و صم
 نسبت مادیات مرد حافی حاصل آری و کرب حریف

صوم یوم و قیام الی یوم
 پاکیزه نمودن رتبه و رتبه
 بلکه شوی شرف ملک
 دل را در سر و بیرون کن بال
 فرض کن و غرور بگذار
 زن اما حای ماطل کوی
 علم را به معرفت کن کسب
 کو انداخته متوی از دل
 رتبه حق حقی تا رتبه حق
 کوی را بهین ملکین سر سر
 بستن از سر که می توانست
 حالیم که بقدر داناییست
 نیزه های که می توانست
 تائیدان رتبه و رتبه

بدان و بدان که هر چه در دوی هست از کوی که حار ان
 کوی بحسب معرفت و رتبه و رتبه و رتبه

بجود

بجهای و از کوی که در دوی دارد بحسب معرفت و رتبه
 پس برین تقدیر هر حرف در عالم سر و رتبه میکند به وجود از رتبه
 بهمان و نصیب برین معرفت که مرده میشود و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی رتبه و رتبه
 کوی رتبه و رتبه

کوی ملک سارک اکون دستار سارک کوی ملک سارک
کوک میرج دایج کوک قطار دایج کوک نعل سعید

کوک کور سارک کوک کور سارک کوک کور سارک
کوک قطار اصبه کوک شکر مقدم کوک رهن منور

کوی کور سارک کوک کور سارک

و صد که حرف نزد بصره ار سادون این علم شریف است که نوزده
میشود اگر چه اختلاف بسیار در تقسیم حروف و در اسامی ملائکه

و در حقایق است و اما جمیع فی حدیث اتم قرآن و طوالت
و در اندک حالی نیست و اسامی ملائکه است اسرائیل جبرئیل

ج کلکائیل اهریبل - و در زبیل و میانیل - برائیل
جکائیل اسمیل - شراکطائیل - حدو و رائیل طائیل

مر ورائیل و حو و ایل - و کلیل ع لولائیل و سرائیل
- اجمکائیل - عطریل - السرائیل - و مرطیل - عزریل

میکائیل - و سحکائیل - و امشائیل - و عکائیل - و نوحائیل
لوحائیل و اسامی و حقایق است از اینها

نیمائوش - نیمائوش - چند و دوش - و در پیش
خلایوش - و دایوش - و دایوش - و دایوش

و در پیش و دایوش و دایوش و دایوش و دایوش

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

بدین حرفت باید خواند و هفت و در هر روز تلاوت کند
برین طریق عمل باید کرد و در کتبی است و در کتبی است

اللهم انی سئلك يا الله يا دافع يا جميل يا ذا النور يا ذا النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور
یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور یا ذی النور

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

آید که در کبریا رسد و چون کند و بخارج اسرار این حروف
 تکبیر را ستند که ه ه اسم اراسای اعظم الحی و اسای ملائکه و
 و من که درخ نماید چون ن و ایست و کان سر بران حرف انا ساری
 و ملائکه چون بکناید در انشای تکبیر اسم اعظم و اسد و اسم
 ملائکه و مغرب منقول شود و اگر استخراج اسما را بخواهد
 این ذکر که نوشته میشود بخواند و چون بگوید بکار آن ذکر مفید
 است آفرید که این است **بسم الله الرحمن الرحیم**
 لاقم این اسلک یا حبل ماراج یا شکور یا یاسین یا طاهر یا
 حصه یا و صاب یا منور یا فی یا مر یا طاهر یا مجید یا بسم
 یا حلی یا کبریا یا یلین یا غیا یا منعم یا لطیف یا وکیل
 یا سلام یا حارین یا شام یا مطوف یا سار یا حاضر یا باری
 یا یحید یا یقین یا حلی یا شام یا شام یا حاضر یا باری
 و تصرف علی اعتداف و ایضا فی زمین ملائک ملائک کماله
 بی خیم و الیخ یا سوح اجیب و غانی و لا یخف رجا بی
 اسایان العظام و الی الکریم و علی الله علیه و آله و سلم
 که هست مرای این سر سدی در خرقه مدینه
 چون در این عالم دیده ناز کن ابدی نایب خدای کن

تکبیر

بیخه اعمال بد تکبیر پیش
 دشواری حرف او نگوید
 خانه خاک و غار ناست
 حور منور که در ملک ناز
 سیه امت شو چه ربه ملائکه
 که توان غود ندیری
 عزم را خرم که در رب ندیری
 که توانی دور در سر نازی
 باشی در فکر آن که حاصل
 باور نیست و ز این عالم
 جدا که ملک تو بودی
 که کون مکران کنی در کار
 ورید در پایاه حیوانات
 عوایلم در بین مطلب
 پس که بر هر دری وجود کبیله
 غیر حق هر چه دل نبیند
 دل بیاورد از چیده نایدست
 سرفروغ و عود مده و من
 و کن از بند دوی و ضعیف
 بگذارد و مرای بر ملکوت
 چون ملک بجای در ملک نشانی
 در فضیلتی قدر و عالم جان
 این چنین پیش بگر فخر عجب
 باشی در جود و جلال و عجب
 این چنین از حسن و سکون
 زنی از هر که در دل است
 این را معصیت شاهد ما
 اما ملک در ملک تو بودی
 از احاطه و طری که ناچار
 باز منای بوقت ملک و دانا
 دشواری حرف و غیر حق
 سجد حق نمی در سود که
 غیب بود و بود و خدایت
 که سرگشت از این بیاد نیست

پیش گیران دل که سر و وجه
 کرم این شرح را صریح بنویسند
 چاره ساز و بر کشتا و طلسم
 اسم حق بر زبان حق گویند
 بر حرف شش و چهار حرف
 ممکن از هر کار و نیاز و حاجت
 یاد خواند برای خواست
 جناب و ذلت جهان و ملک
 نگران کن که با تو و نامند
 کفایت میانی و دل
 رها بکن که زین و سبک

رنگه الامراض با خلاصه

دان فرخ الله فلک معراج الامراض که بعضی از سردگان چنین بیا
 فرموده اند که زهری که فرما با سعد بن نظره و شیبان و سحر
 سعد و عوف فرما ماحوف کوکب سعد بن اضرار داده تکبیر باید
 کرد که تحت مضادات و العکس بالعکس و دیگر گفته اند که
 علامه جمیع کوکب برین نوع باید بود که در روزی که طرد و شنبه

ماهر را شنبه باشد و کوکب باز نازده طالع مکر را ماند و بد
 که چیت و اینها بر رجب باید کرد که کوکب مرق طالع ایضا باشد
 بر شرف خورشید و آن کوکب را اگر انعاما در برج طالع مستم باشد
 بهتر و معروف آن برج که کوکب مرق طالع ایضا و انقباض
 نوشت و بعد از آن حرف خافای دیگر کوکب که بر نظر و حق
 ما هستند با آن ختم باید کرد و اقتراب داده تکبیر باید نمود که بجهت
 محبت و الفت مضادات و العکس بالعکس و این هم گفته اند
 که هر دو و شنبه کوکب و شنبه ایشان این اسرار تحقیق و حق
 در تاب و دوشنبه و شنبه کوکب طریقه اختیار نموده اند و این
 حضرت سباعت مستقامت است سبب استخلاطی مذکور است
 سر العزیز فرموده است که هر کوکب را که سبب مغالطه است
 ختم اند و اینها خافای شرفشان برابر هم و اوقات غایت
 باید کرد و بعضی برین گفته اند که شنبه جمیع کوکب را در
 مبداء و الاخر و در هر جمیع کوکب را در وقت مبداء
 اطلال و قمر و شنبه مبداء و الاخر و در هر جمیع کوکب را در وقت
 و قمر و در وقت مبداء و در هر جمیع کوکب را در وقت مبداء
 و قمر و در وقت مبداء و در هر جمیع کوکب را در وقت مبداء

مشغول و زهره را دوست میدارد و چهل عطار و در برج راس
 میدارد و راس مشغول و زهره را دوست میدارد و چهل عطار و در برج
 دشمن و زنب میخ را دوست میدارد اما زنب میخ را دوست میدارد و زنب میخ را دوست
 نام چنین بیان کرده اند که این میخ را دوست میدارد و زنب میخ را دوست
 دوست میدارد چون میخ را دوست میدارد و زنب میخ را دوست
 و خداوند خانه شرف است و مواضع زهره و قمر مواضع
 زهره و مشغول که به عبارت دیگر خواهند و میخ را دوست
 طالع و این نوبت عطار و زهره را دوست میدارد و زنب میخ را دوست
 میخ را دوست میدارد و زنب میخ را دوست میدارد و زنب میخ را دوست
 در شان است و مجموع صفات جوی و طی در احوال به نفع
 در احوال است و اعتکاف خلق و حرم و زن و اکل حیوان و
 طهارت باطن و ظاهر و جزو لایق و شرط واجب در این اعمال است
 اشاء عالم عارف که در این هیچ عمل در خوبی نتیجه نمی دهد
 بل این معصیت میشود و گاهی که کاکب خطاب کنند شریعی بگو
 دارد که باین شرط باید کرد و این شرط است که چون خطاب
 کنند باید که قمر جدید یا ماه تولد باشد و بنظر است که با این
 با این متصل باشد و خطاب و قمر باید که که قمر در جوت

شاه

بازر و قمر

در این باشد و سلطان تکیه یا اندیش است که کتب و مشغول
 مسعود و صاعد باشد در ملک و در و زنب میخ را دوست
 نیز ظاهر باشد بهرات و خطاب و زنب میخ را دوست
 عمل باشد با عطار در عرق و نظرات سعد میخ را داشته باشند
 را که میخ را دوست میدارد بهرات و خطاب و قمر باید که
 قمر باشد باشد و متصل بر شمس باشد نظرات سعد و شمس
 صاعد و شمالی باشد و اگر در برج حذا باشد نباید و باید که در
 ارض و کون دور باشند و قمر در طریقه محذوفه باشد
 و خطاب و قمر باید که قمر در طریقه باشد با عطار در طریقه
 و اگر زهره در خانه خود باشد اولی است و نظرات سعد باید که
 بهم متصل باشند و اگر زهره صاعد بود و راجع بوده باشد
 و مختصر نموده باشد در غنای الشاع و مقبول باشد و خطاب
 رفته باید که که قمر در سینه یا در جوت باشد و نظرات سعد
 با عطار و متصل باشد و عطار و مستقیم باشد و از ماضی دور
 و صغری باشد و اگر در زنب میخ باشد بهرات و خطاب و قمر باید
 که که ماه قمر رسد یا در خانه خود باشد که برج سلطان است
 و بهرات سعد و صعد باشد و باید که نور بود و در ارض و

و تحت الشعاع ترکیب حروف که اگر که مثل این مفصل باشد
 تکبیر باید کرد که شماره کلمات حاصل آید و در طراز این بیاید
 فتح و ضم و کسر و جزم باید کرد که جهات و در فواصل حضرت سید
 حسین احادیثی تکبیر حروف که اگر که جنس فرایافته که هر که
 چهار حرف است در وقت حاجت چنان ترکیب کند که هر که
 چهار کلمه غیر مکرر را در صورتی که در طول و این بیاند
 که گفته شد بکنند و در هر صاعقه از ساعات هم بکارش آید
 ردی بکند که را در کند تا عینیت و اندک از ساعت حاصله
 آن کوکب باید بود که سوره ساعت حاصله حروفش تمام شود
 این سوره از اسرار و هر که را در این سوره نیست مگر شخصی که
 موفقی از جانب حق بود باشد و فایده تکبیر حروف صد و پنجاه
 و حروف تکبیر طول بر مناسبت صاحب و عرف پس بشود که هر که
 که چه سوالت و دانستن اختیارات بخیر در این اعمال از هر که
 و هر مردی منوجه این نمی تواند شد حالا بهرین امور و شری
 بایست که در مثل موردی شود و در هر روز از او هر چه غرض
 طبعی کافیت کم احد مسلم کمال کوکب جمع اشراج الجمع است
 اشک خود مطا و زل این چهار کلمه ترکیب در هر که چهار

بنافه سعد با ساعت مشرقی موفقی باید کرد که هر که
 صید است و دیگر فرضا گفت علوم و مقصود محرو است و سنای
 این مقصود کاشف تعلیم است و امتیاج مجموع چنین باید کرد
 کلمه اشع شع و معطی علم یک ششم این است که ترکیب را در
 لوح حش در وقت که خاتم منتهیات موفقی باید کرد و در
 سفارت مشرقی و ساعت و مطالع موانع مقصود و اسما
 کاشف و علم را بعد از این معین ذکر باید کرد یا آنکه بعد از
 بیدار شدن و است و دیگر فرضا اسم حاکم و اسم مطالب و در
 تکبیر کرده شده موعی که سطر نام مکرر گفته اکنون در
 سطر تکبیر ملاحظه باید کرد که اسم باید و اسم یا بیشتر از اسم
 آید شاید چهار گفته باشد و اگر چنانچه اسم ظاهر شده
 باشد در آن حروف ملاحظه نماید که که اسم چند را نامی
 که هر دستان در تکبیر موجود نباشد تقدیم و ناخیز پس در
 و سنای ملائکه و روحانیات و جن و شباطین هم از بر شب
 و اسم ملائکه اینهاست که نوشته میشود با اسمای روحانیات
 و جن که در حروف نامی کرده هر اسم اینهاست که حروفش
 در تکبیر موجود باشد بیرون نویسد و اسمای ملائکه اینهاست

مفلوب منقوی می باید یا مفلوب محض و فرضاً حضرت امیر
المومنین در بیان که مستوری شود ملاحظه باید نمود که چه حال
دارد و بیت این است جبرئیل را خبر انجیم و در بیان علی آسم
فوق حسیله این آیه بالغ ابراهیم فعل الله لیحصل به نذر در باب
آیه وضا اسم علی صوات و اسم برید یکا کزن مکرم بعد از این
حده است و کله بالغ مفلوب منقوی علامت و در کاین نیز برین
خبر هر قصه و مراد که معادان در میان این آیت باشند مفید است
و بخبر مع شرا را از خود نماند دارد و از اسامی الهی بخبر درین آیت
متابهاست الله و کبل غائب علامت و متاع مفتح حسب حسب
جایع طایع کتبیل فایز قیوم قدیر عرف جبار بن شانی
و فایز مفتح مفتح و مجموع حروف باستانی در این مذکور و صفت
اکثر نیز در حروف مصوب و اسامی ملائکه می باشد و در این آیت
ان مت ابجات جن بنیلا کینلی اسمای و اسمای و حایا
هم ازین بنیل موجود است شهود و شرا حروف کان گفت و فقی که
متوجه علی ازین اعمال میشوند استخاره باید نمود و در استخاره سوره
استخاره را باید حاصل کرد که شروع کند و برای استخاره بکند ازین
ملکوت که از استار حضرت امال دانسته باشد و بعد از آن حقه

۵۰

۱۰۰

مقصود استخوان کنند فنانی که در وقت نماز استخوان ناید
بنا است و بعد از آن نصف نماز استخوانی باید کرد و بعد از نماز
صلوات و پنجشنبه و زلزله و زلزله و صد مرتبه بعد از آن هفت
و عا که نشسته جوش و کف باید کرد تا خواب طبع کند و در
حوائج رسید و اگر صورت سنجار در چهره استخوان نود و هفتم
سنه و الاطلاق و عا بیت اللقم اعزلی و طبع المومنین و الاطلاق
سببا اصل المکاشفة و اکشف لی عنه اللهم یا کافیه الهیات بر
نوار حاصلی عین می بعد از آن که صورت حال در چهره است
در حقیقت امکان خلق حاصل شد منوجه خلقت و در عا
باید شد و باید دانست که هرگاه که تقویم قیام تقویم کتب الحسب
بایار جل و بطور و مقابل شود الله و اما استیارات و هرگاه که
انساب و اهل درجه شمس باشد و در و ساعت و در و اوقات
روز بگذرد که ابتدای طلوع برج جد است هنگام برج مروج
رجل و جد است بر وسط النهار و چون دوازده ساعت تمام شد
طلوع برج سرطان است که مروج کن الخشب بر وسط النهار باشد که
و بر وسط ماه یکدر جد و در و ساعت و در هر ماه یکبار
برحل فیلین و یکبار یک الحسب بر یکد و اوقات باید بود

که خات مندرج هر صد که منجبت است آ الله انما انا الحق
 تا که از هر بیت دارد و اسبهاست که در جلی استانی الهی که
 کند تا ایت زان با ارمیات مانده و او در جلی را منزه
 حواذن که در اسد و محله تراید مریت در کار اسد در حد
 دنیاوی که جلدان کرانند بیت و در همان بیت که گفتند که
 باشند با ایت حصول مرمیات صوری و منویبت آنکه حال
 طریاید که ای کس تا از اید و از دار او حقه زنیات صوری
 حصول مرمیات آیه بیاید باشد که نشی ندارد و بیاید خواهد
 داشت و صد الله مستخر است و اسد بقول الحق و صد الله
 حقشون ساز و فوق رود
 نعه سار کن که در حد
 مرمیون کنی که با الیسر
 که تا اصف در هر بیت
 و تفاوت ندارد این بیت
 چشم اصف بر کثای بی
 آنچه باشد که کثای
 و در اراحت شیطان

لا اله الا الله

لا یجبر او و هو حق اسیر
 شیر مردان که این حق
 جلب کردن سوی جوی
 تر که جلبان بند اخ
 و تراحت میکند پوست
 حاجتش نیست تا قریب حق
 آه ازان ذکر و ولای بران
 ذکر و بیجهت و حاکم
 حق گذارد باطل او در وی
 با حق با ایت نهای و کس
 یکصد هر مرم اراحت
 حاشی الله که عالم این شود
 حاصل مرمیون است
 آنچه در این علوم اهل تن
 هست و نبیه صلح زان
 کین حاکم بقول زان
 اما مرمیون اخوه زان

۲۰

انرا نه هر که میداند
 غرض از این طریق صدق
 حاصل در این طریق کار خیر
 این همه کلام را میدم هست
 تا که مقصود من از این تقریر
 خود نمایی و بر ماف نام
 خواستم تا که موی مفاصل
 سعی کردم موهای در دنیا
 بر که مجموع دو خواص بود
 هر که غایب کرده ام ای کاش
 برده ام به بطور این دست
 بی بدل که هر که در حق
 من عیانی و این بیان است
 ختم را افضل و بکار ام پیش
 ای که داری دلی بر روی تو

مطلب الاسرار با حلاصه الادوار

انفع علی و مثال فرضی بدان که برای علوم غیبیه است

معتبر فاعله چند نموده اند و حقیقت حال قیام و الوقت
 میان احداث و وسیله است ای از حق و خواسته اند به مقتضا
 او عوی استخیر لکم از اجابتان ظاهر شده و چون خواسته اند
 که این طریق بر شما حق سلیم القلب بر شیده باشد که هر
 راهی نموده اند که به در این امر اکثران کسای که اذن و
 مدای حاصل کرده اند بر اسطه اراض و بنوی ستان جز
 ان گذاشته بشود و مائل فاعله گفته اند زیرا که امر و خیر
 موقوف بشرطی است که در ان جمله یک استتار از معاصی
 و راجع باشد تا بعدی که از رو حاکمیت در وجود شخص ظاهر
 شود تا فاعله عمل و رفتار نماید باشد و این شیوه بسیار
 نفس پرستان و اوار بن جبر و ان شیوه نموده ران طرز
 که سلوک پاکیزه در ان مرغی نیست و شیطان را بدله خود می نماید
 اوره فاعله آنکجه شود و شیطان چه که وجود همان شخص
 شیطان بحکم است حاجت بامداد شیطان را بیک نازد و اگر
 حواصدهم میسر است و استار ان اصلا بخون مدی کرده اند
 طای حال این فقیر بنی در طریق محبت به ان شخصیت نمود
 می نماید و الله اعلم بنی و علیه التکلیف فی کل الامور

بو که از سر کشتی در آب افتد
چشم و کشتی را کارگر میگرداند
باد شاه بدست دلت و مدعا
متصل دل ز فضل بدست تو
در پد و پیلان این خبر کبریا
جاری بر آب نیک و بدش
تر جان دل است در قلم
دل چو در هم شود زبان چنان
گاه قصه که غزل خوانی
که بدشتام و غش و کزین
سلفان در خطاب بر جان
یا چو اندیشه جو آب گشتند
ناباز سماع و از خبر بر دل
قول قال زبان زیاده شود
منسل جسم کون و قلب با
دل چو بسته نیست بر کجا
دل لسان بر جوت نذر حکم

وزید یحیی که بر آید نصرت
حفظ دل جز فضل این و شوق
زین دو جامه سوس بنفش امام
شورش بین اضطراب بدید
رعدش دست ملت جمعاً
گردان خیر و شر کرد و رشت
مهر از کاتبان هر وقت کلام
گویند آن کی دلش رسد و کلام
گاه مصدق فقه جلد را اند
سازگار بر قلب رستاخیز
قصه حواسد و اصواب من
حرکتای ناموس کس که
اضطراب و فلق شود حاصل
سودق بل زبان زیاده شود
احاثان این جو نمره و غنای
ذکر بران دلت و ذرو و قال
هر که از حرف دگر باند کیم

در باب چنین و فلان جهان
دگر با این لسان و نایبند
لطیفای سکون و لطیف
دگر کلام خوشتر است که زجا
حال در از است از جلق
مطابق که کس کان نبود
بل بطری که خوشتر و بیک
هر وقت و شید و برادران
سود و دولت ز فیه اشو
دل خود که شوی جهان
کرم دگر اینچنین سپری
معنی ذکر حلقه که کرد
حالتی در دل تو باید راه
اگر چه در دل تو این غایت
خیرینان رخت زمام دگر
انگشت و دست است از این قرآن و غیره لایعین علی
جان رحمت الله که طایفه کلیده به صوت اسماء الی لایعین قرآن

و نقص صاحب بقدرك باقدرك على كل شيء قدرك والاحياء
 حديد و درود و در نام جبر است قسم به رحيم الرحمن
 انت الله الذي لا اله الا انت الارض التي تحتها السموات
 الموصى اليه امر بغير الجبار المتكبر خالق الباري المصور المعاني
 لقهار الزمان الزايق المتناهي اعلم الغاصر الساطع
 الراع المدد السبع البعير علم العدل اللطيف خبير الخليم
 الغفور الشكور العلي العظيم الخفي المحجب الجليل الكريم
 الرقيب الحبيب الواسع الحكيم القدوس المجيد الباقى الشهيد
 الحق الوكيل القوي القابض الباسط الخالق الخبير المبدى العبد
 المحيى الميت الخى القوي العبد لما جدد الواحد الاحد احد غنى
 المقدر المقدم المؤخر الاول الاخر الظاهر الباطن الوكيل المتكبر
 البر التواب المتقم النعم العزوف مالک الملك ذي الجلال
 والازلام الرب المصطفي جامع التقي المصطفى المانع الضار النافع
 الغفار الصامع الباعث الباقي الوارث الرشيد الصبور الصادق
 السار العليم ببلد و صبر و تدوم بينه هو احد و سبى على
 عذيقه محمد سجد و در نام بها اتم ساق و زانو و ساق
 ملك الروم الرحيم بها ارفع فلربنا الله مدني و

المعروف

الرحمن

من لدنك رحمة ملك است الوهاب بها انفسنا و احوالنا
 الدين سقوا بالايان و لا تجلب فلربنا الله يا منور
 لك نعوذ و رحيم .. من الخديك كتاب تزييف باننا امام انعطاف
 شرح اين ده ماحلا صرنا شديت بر جبار و ايام
 جاره و در و دم از حلاصه كره سب سب سب سب سب
 كره شرح و مودع غفر است يك جوي پاز و در و كره
 قد اين صحره صحره بد نمره بي كره سب سب و اند
 انكذ بانق ان نجا جبر طام نكند فرق اين دوست و
 ابن كره هان اخو كره شيت كره شفتش در و در و
 خام طبعان و چنان در و كره كره با سب سب سب و در و
 صحت ايندم از كره غفور كره اين دست سب سب و در و
 قره انصاف بنوش در و كره سب و سب سب و در و
 سب راه ملاحه بر و كره چشم مدني بود و سب و كره
 سب جانا كره و در و در و سب سب و در و
 نكذ كره شان مدام و در و در و سب سب و در و
 من د اين سب سب و در و در و سب سب و در و
 ارم و در و در و در و در و سب سب و در و

لا خسر راه خان دين و علم

وقت آن بر نو کرده ام اظهار
صوت دل خواره ام درین
بوده اشاء بعضی بهم رس
بسی پیری سبب و سوار
از خربت در این امور خطه
در این خند و حق بدید
صفت ایدم که هر که ازین
بدیندیند و بعضی آمده
بسته حال با این جوید از این
در معانی چو به سیر کند

شک و منت مامد و مکنار
کرده تمام برم استوار
بیج در بوی ام بنوده و نکس
داده در این هنر مرا ارشاد
بد و رسد که در حسن
بکنم ام بین درویشان
باد که خلاصه است و
نایاب می باشد
انفاق اندک که در این
بسیای دغای سیر کند

آه بر این اوست
به امین کتاب ما و می
بیا و باز ده چهره
نخیدن ماه راه یقین
به دل و در ناک در دنیا
مقامات عارفان و خود

بمناجات خادان حبیب
مصطفی شهرار او افنا
بجستای درون احسن
چار مجاهدان امین
مریاض شبانه اینان
برای معالمان بود

۱ و هذا العدد بالجل الصغیر ثلاثه وهو سر و ف الاسم الاعظم
 في القرائن الکريم والعرفان العظیم هذا الاسم الاعظم والسر
 الاکرم الذي نزل من المیزان الاحد عشر الاحد عشر الاحد عشر
 عليه وآله وسلم و ذلك الاسم الاعظم والهدى الاکرم مرکب من ثلاث
 احرف اولها الف الاحد عشر واسمها لام الطیقة واخرها ميم الخديجة
 وشرح لمعة من المعاني انوار وتکتیر نکات سراد و علی قاعدة
 الزبد والیتا و الله اعلم بحقایق الحقیقات شرح الالف و هو هذا
 مفتاح الاحد عشر والسر و ما یعلم تلویح الاله والاحد عشر
 العلم و يقول الراشد في العلم بالیتا الالفاظ علی لسان الانس
 ۱۱ صمد عشر مجموع الاعداد ۱۲۰۰ حروفه صمد
 و صمد عشر مجموع الاعداد ۱۲۰۰ حروفه صمد
 الالف ماعل الصمد هذا ۱۱ حروف الالف و الله
 اعلم باسم اللام و هو مفتاح الطیقة واللمعة و هو
 لام جامع الحروف الثلاثة و غیره حروف الالف و صمد عشر
 صمد عشر الحروف و الله اعلم بحقایق الامور و هو الیم
 مفتاح الملوک و الله شاهد و سر اسم النبوة علی کل مد و بحر
 الاسم الاعظم و صمد في عدد الاربعین و هو اسم الاعظم

بر مطالبای پیکر اثر ستو
 اگر کار عیان پیدل
 پشرا زین دلفکار مکنادش
 راه جانش بطور عرفان ده
 چون بر رجعت را این راه
 بهمانات مان جانش رسان
 د و سر و زد که در این راه
 سرش از سر غیر آخر دار
 سینه اش را سیکه ن ده
 طغنه دنان که اولیا راست
 بمنای کم ده این عالم
 ایز فضل ترا سزاوار است
 تبحر اعمال و ز شقا افعال
 نکر معای خود را ن بکدر
 که چه تقصیر او نشان بخت
 بهر که معای جا و را نه تو
 برکتش عقد عقد مثل
 لطیف تر از حال بود
 بر سرش ناع غر و دران
 در کس نه برات ازادی
 آنچه بر ناند از تو اثر
 محبت اوست تا نماید سیم
 در جانش خبر بیاکن علم
 در وجودش رفیع و نه
 بدو او که رکناره دوست
 سر سزاوار من عالم
 بروی عطا ناکر و کار
 که او سر دشت در همه حال
 بر سرش نه ز مغفرت معصرا
 کثرت مغفرت کنارش است

بحث از اسرار و سر
 بر سر و سر و سر
 سر و سر و سر
 سر و سر و سر

برادر عزیزان من بر کون
 شما نیز بخواهید این برادر
 مال مومن نادر شایسته
 و هم کسری نام دارد و در
 این کسری به برادرش

و سلام علیهم اجمعین و منعم بر دافق مهر و فقط و کیفیت
 و تو اعداد و ریاضیات و مرا سماع اوقات هم از روی عبارات
 و شادانی که از حضرت علیهم الصلوات و السلام بیای و مهر و طالع
 و طالعان این علم شریف و عالمی این من لطیف که از هر مرد
 و عمارت هر بابا آمد مثل حضرت هدایت منقبت و لایست
 ام و تفسیر این اختلاطی و حضرت شیخ سعد الدین بن محمد بن شیخ
 ابوالعزیز بن ابی و شیخ حسین الدین افرای و شیخ معین الدین بن عبد الله
 یاقی و غیره قدس الله ارواحهم در شرح این عبارات و مرموزات
 اشارات کتابها اختصار و در اینجا را خسته اند و با وجود این
 در یافت حقایق و معانی آن را در این مرکز است مگر که
 نویسنده ای را بر این علم برضاه غلامی اهل بیت برادر همد
 از ایشان در این باب این جنس کثیر الشرائع مژده ملک و پادشاه
 مصطفی آنکه از جهان وجود است پیشک وجود او
 و هر که در آن طفیل ویت است ملک ویر و اثر و طریقت
 است و اقر خلاصه کردن این صفت است سید الشان
 است و بنایه مدینه علم این اشارات و وسفیه علم
 این رسول که معدن طاعت است و وجود و سفینه طاعت

۱۲ گفتن باطنی یک نوریم که همدوم نفس نیک طوبی
 شهر علم را بطریق با دست که بر او فوق ابواب است
 سر علم بی ولی دانست که حالت مصطفی علی دانت
 بمن علی کن داشت از غایت که بود و به بطور این اسرار
 فتح ابواب علم از وی بود که و ذوی اولاد و پیاپی بود
 بعد هفتاد سال از غایت که کشت در دوزخ ششم ظاهر
 ظاهر داد چون شد با غایت که الف بطن او شد با غایت
 او را بد الف جو مد وسط میج اسرار شد و مد وسط
 یعنی آن سر و عین فاطمه که جعفر است هذا الصادق
 کشف اسرار شد و روی علم که آن هیئت شرف و موسوم
 حمد و جعفر هابون مال مستترند که مقدر به حال
 می در حمد ال برایت که در هفتاد سال در اینست
 ما بپادشاه عالیجاه که طاقان آسمان دین را ماه
 این فرموده در بیان نام که که فرموده انش و ان دارم
 بر کشتن آن جان و بدین نامی که علم این مشکل

طایفه از در بر و در کشتن فی العلوب و فقر فی الاشباع و مندا البهر
 در کشتن

و الحمر الاصغر و مصفا العاطلة حادیا بر حراز اسرار
 سر به هیئت نایب از کار که شود از خانه ایست میان
 بهر از وی بر میزد و چون میزد غرض آن کاینکه بیکان دارند
 نور زین هر بیکان دارند که هر چه قول مشایخ است تمام
 شرح خط است از امام امام که و اینچه زایشان چون نصیب
 و در روانه از غریب نصیب **بقیه الشرح** طایفه ای که
 که واسطه بود علیه و مردم با بی اسرار ظاهر سار که
 حضرات فرموده اند سر و فرقی و تحلیل خود کرده از انوار و کوه
 باشند ناسب از غایت می سازه و دلان فاعل العقل باشد میج
 و خطی این بحث ندارد هیئات هیئات ماضی بود که در طایفه
 کند و بنویسد ان شاء الله ان شاء الله که در طایفه
 این توان و همان که ان شاء الله است جو و این تغییر مقدار این
 خود و حذر التعلق بعبانی برکت روح بر روح حضرت است
 و حضرات ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین
 از شرح این اسلام یافت عزت نموده چند طایفه از اعیان که با
 در دنیا و ایشان در بی رساله در هر میباید و در
 شرح مختصری را بر مرقوم میبازد تا مستدیان راست کین بود

انما وصورة هت ^{نیک} ^{نیک} نیست در این صورت و بعضی
 ان بگویم جمع ماست و بر یکی ستاه جمع اولیات
 ای و ویل بود که حکم آله نورانیان بی ستاه و نما
 ای بانی کف و ستمند سند توفیق خدا و در منبع
 لغز از طوطا و است ایست و شمر از جبراسر اراست
 بر سر حمار که برارد و کوهر محمود ساحتار که مصطفی
 و در بعضی روح صاحب زکوة از مدی بی حمله نقاب صفا کند
 هرگز که در مبین و در این صورت کوش و لیش و لعل که را از سید
 منت سنا بر که بیا و لعل صحرای سهرورد است که در مد
 کما انواره تملک من صبی بهر صبا و بدو عینم و لریه
 رت سحر ط صدق و بر طیار می و اصل
 عقد و سالی بعضی و ال و سنا و سالی
 و بعد مرآت و حد اول الموضع و سالی
 و تفضله اول الحوريات بالقوة و اصل که و اکثر
 ان شوقیات بالفضل و علم لفظه شمع و سالی
 النان و جمع البرهان صدر راس الوحد و اصل که و
 القدر و صفة السرا و الوحد من بطنه باصول من العالم بقاعدة

مورد

مهورات الجمال کبر علی و احسنها الصلوة و السلام من امة الفاضل
 الخیر و اسرار التوحید و تحرفت في علم القطة و الحرف فلاقى النور
 الحرف و بین بجزاسر و فی هذه الرسالة الترفیة و هو احد
 ترفیقه و یعنی هذه الرسالة بکشف الاسرار و التوفیق من الله العزیز
 القادر عاذا العیذ المولف الملتزم بشفاعة النور الخاد و المستوفی
 بعناية الولی الکراخی محمد محمود و هذا و حق امة منها و امة
 یهدی من یثا الی امری استقیم فاعلم ابنا الدیزان هذا العلم
 الغیب و التوحد و خصوص صیغ غیب الی الجیب و امة
 الغالب و هو المطلوب کل طالب امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
 علیه الصلوة و السلام و من بعده و خصوص با و لاده العظام الکرام
 الهام و من استهم الی امام السیام و هم صوم سالی الدیر و کواکب
 افلاک العالم و الیقین علیهم صلوات الله الملائک المبین طه ل
 سند الیسلان و غایم النور علی و الاسرار القسیر
 بالحق و علی طالق و لادی بالخیر و ما یم اذین هدیم
 مدق رسول الله و قال ایضا علیه و آله الصلوة و السلام الیهم
 القيام انما قال علی علیه و آله و سلم انما مدینه العلم و علی بابها
 و قال و لای الله و حق رسول امة امیر المؤمنین و لایام المؤمنین

ت
 ع
 ع
 ع
 ع
 ع

على الاقصى عليه الصلوة والخيرة والثناء في معرفة النقطة
والحرف ان احسنهم اول ما اظهر من خلقه النقطة ظاهر النقطة
التي تكونها وامت الجود على اطر الباري الى تواسمها وشكرها
اذني لها بالسجود فاعتدت فصارت الشا وهو موضع المزيد
فكان اول ما اظهر من الكون الالف مدك ظهورها على الالف
وقيل اول ما اظهر الله تعالى خلقه وهو موهوم قبل العقل وقبل
كل شيء وقال ولي الله العلم نقطة كثرها الجاهلون وقال
عليه الصلوة والسلام جميع اسرارهم في كتب السموات وجميع
ما في الكتب السموية في العراب جميع ما في العراب في نافذة
الكتاب وجميع ما في نافذة الكتاب في جيم الله الرحمن الرحيم
جميع ما في جيم الله الرحمن الرحيم في باء جيم الله جميع ما في
جيم الله فالنقطة التي تحت الباء وانا نقطة تحت الباء
الامام ولي الله العلام وقال الامام الغمام ابو محمد حسن ابن علي
طالب عليه الصلوة والسلام علم كل شيء في القرآن وعلم القرآن
في الحروف التي في اواخر السور وعلم الحروف في لام الالف
علم لام الصيق الالف وعلم الالف في النقطة وعلم النقطة
في المعرفة الاصلية في الاول وعلم الاول في الشبهة وعلم الشبهة

لا يفر

وعليه الحقير وعلم نبينا الحقير وليس كما ينبغي صدور الامام
المام عليه الصلوة والسلام وقال الامام الناطق والشعر الثاني
بعضهم بها الصانع عليه وعلى ابائه الكرام الغافل صلوة وسلم
ان سألته تعالى في الكتب وسر الكتب في الحروف وسر الحروف في الالف
وسر الالف في النقطة وسر النقطة في الالف وسر الالف في الالف
في الاحد وسر الاحد في الحقير وسر الحقير في الغيب وسر الغيب
في عيب الغيب واللايقين والياء وفي راية سر النقطة في الحقير
وسر الحقير في الغيب والغيب في غيب الغيب واللايقين وقال
ايضاً عليه الصلوة والسلام النقطة سر الامر والامر سر الحقير
الامام الانام عليه الصلوة والسلام علم النقطة علم فاعرف حقيقة
الحروف وصمات حروف الذات وها انا اسرع في شرح بعضه
بفيض جوده الكريم ان شاء الله الملك العظيم **الحمد** يا حي يا قيوم النقطة
لمع من نور فوات القوية المطلقة الذي هو في الغيب في غيب
الغيب واللايقين والياء لاظهار مكانة العلية الخلية البقية
الوكية التي بالارادة والحيية ظهور الامر والخلق كما قال سبحانه
في احاديث القديسة كنت كذا عنصفا واحب ان اربط خلقت
الخلق كاي عرب واصل الحروف في الدائرة نقطة . وهذه النقطة

الحروف

ملک
مردود
مردود

۷۸۴

الحال

۴۴ عین
 محمد بن یحیی بن ابی اسحاق حریف العین و
 نقاطه الثاني من العدد الاجمالي بعد طرح السبعه
 ویدیه ایضا فی کرداری نو باریزه عرض کن در مقعر
 درهای راز بین هر که هر حالت کن این بحر ذوق آمده
 ظاهر و مظاهر حرف چون عین این که فای شهرن کرد
 استخراج از بعضی لطیف در مقام حیرت کارین باد حق تعالی او
 جهان نو باد

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

ملحوظ

زرد خاسته د سنج این در دنیا یا اسناد
عالم و هو نژاد را که پشتونج این بان اگر یکی هر چه بدست
مجان و جوژه است تمام حق میبود آن کردی مثل و ندی بدست
ربا در باب و عالم الغیب

مرتبہ اولی مرتبہ الثانی مرتبہ الثالث

2

۴۵
 کثرت اعتبار و اعتبار
 کاسم اعظم برین رسیده
 عین داین عده بود هرگاه
 جلالت در حساب و شمار
 آنکه بودات و هستی
 غضب و پیش رفیق و تقوی
 غیر حق است عشق نیست
 مستکون بر قلبی دوست
 عدم آینه وجود آمد
 ظلال دقت و دین که شهود
 ناز و دین بهر آنکه و ظاهر
 بحر ظل الف بحر آمد
 در هر بلغم و دفع عجب
 جیم از لفظ با شود پیدا
 کثرت این نوع و بره باشد
 بجای دین می کند اثبات
 قانع و حدیث حقیقت نیست
 بیک و یک بازده عده مایند
 بایه و حقیقت بود هفتاد
 کاف و فوق که امر احیاء است
 هست و سائرین وجود
 ظاهر و باطن و عین و بیار
 جای حق نیست بیک بی حق
 نیست و استحقاق از جلال است
 آنچه از عجب در شهر آمد
 هر چه در کائنات موجود است
 منی درم و این دستنوی
 پاک دیدار الصبر آمد
 نقطه داشت الف حجاب و نقاب
 بیک الف باشد و در و باشد
 سه بود و او و چهارده باشد
 لیک این کثرت عیان در قاف
 کثرت که وجود ندارد اینست
 بیت در پیش چشم اهل شهود

مثنوی

غیر حق هیچ هستی و وجود تحقیق عرفات که ذات احدیست
 کثر کثرت قانع و حدیث نیست فاستغنی الذات والوجه النفس
 بجهت و حقیقت و تعالی شانه مقارنت از کثرت و موجودات
 بر روی از اشعه نور است عموما و این اشاره بر وجه است چنانچه
 در حق است که کل من علیها فان و یبقی و یزید و یخلف
 لا کلام و همچنین است کل منی هالک الا وجهه
 عدم آینه ایت که کیوی ظلالش مطلق و ذیل
 ضوئی از نور عجب ذات وجهش با غنوه چوین
 وجه ظلالش که مظهر است ظافات و نقاش معلوم
 وجهه کان و دوت دار و حق است باقی بلیت پرستو
 نیست خالی جهان ز نفوذت هر چه دارد غنوه بر قیادت
 عقل داند که در مقام شهود می پرورد عدم سوی روح
 ذات معدوم و وجودی نیست حدش هیچ هست و بودی
 هست و بود وجود مبدء است که علی نقاب بکنود است
 بر روی بر عدم فتاده از ان پس عدم فان گرفته نام بجا
 بر عدم چون فتاده بر تو بود زان شده نمکینش مذهب
 زین سبب نمکینش علم است و به در ذات خود عیان عدم

ذات واجب بگو جلوه زینب ذات ان جلوه بردهم
 ملکیت صفات واجب است منع مثل ذات واجبند
 کنت ممکن نوما اثر بر صفا مثل و غیرت منع در صفا
 عدم آئینه صفات آمدن صفقتی نظر ذات آمدن
 چون و همتی عدم نوع کنت کن ممکن نیست وجود کنت
 از جلی نور ذات یکدم نام مکار بلندند زینب
 و در طریقت و روح مکار بود یکطرفه و عدم یکی بود
 قال المحققون الموجود لا یعدم و لا یدوم لا یوجد عدم مطلق
 هر صفت وجود نیست اندا که در خطه هین کار نبویند
 یله در مان جاری شود یا بر جبهی هین کار را نفس کن
 این سه وجود که حقی و نظری و نفسی نایند اگر چه یکی است
 و دو عیو اما عدم مطلق حقیقتا وجود عینی ندارد و
 الحقیقه اطلاق وجود حقیق بر این سه شود کرد چنانچه
 لا موجود الا الله نزد بیاد کان ملک شهود
 که ندانند غیر حق موجود و چه در دایان غیر مست
 هر آینه حقایق ذات مینمایند بیان حقیقت ذات
 در آئینه جلوه زینب او ظهورات و مظهر آئینه

جلوه که کشته در هر آینه ذاتی از چهره و مظهر
 صفقتی در هر آینه ذاتی است صفقتی از اصل مراتب کثرت اعداد
 چهارت و واحد ایجاد اعداد میکند و اصول او بر اعداد
 عشرت و مات و الوفت چنانچه در جلوه ذات مقرر است
 که اذالف تا طلی مرتبه اعداد است و ان اعداد مرتبه عشرت
 و ان ذات نا حانه مرتبه مات و حرف بین واحد و اثنه
 الوفت و بین برنج طایع اعداد و اما الی آخر که چهار
 حرفیت بعد از طقسا و درین عدد چهار خواص بنیاد است
 که این رساله را کجای شرح آن نیست و آخر آئینه اعداد
 غایب می باشد از اسم اعداد
 به این عدد در عینا هم علم رقم شده و خوانند از جانتان
 شهادت و این عدد را بر این باید بخواند که اعداد و عشرت
 مات و روح مانند در مراتب منبسطه صوفیه الاشکال
 مجموع مدون فی قیاسه اما در مرتبه مراتب چهار
 شکل یا چهار عدد و چهار صد و چهل و چهار باید و است
 که بابت عدد بخواند گفته بی گفته مرقعه با
 بی عا ا ملاحظه و ملاحظه و ملاحظه و ملاحظه

یازده در حساب معتبر است نقطه چوبی برین مرز است
 کجا سارا زو بهید شود بر دو یک چون که نه صفت
 سار این مرز در مرزین این دو یک را چون نقطه بار
 هر دو را کثرت اعتبار شود نقطه چون این دو را یک
 کثرت ده و دوم صد نیست این نقطه نیز نقطه
 که هوید از دست سرحد این دو صورت که معتبر است
 با نقطه لا اله الا هو است صدقه سر حرف نام علیست
 که از سر کرد کار جلیت غرض نه بیان مداحی است
 که مقام برادر و راج است نام او راحت و دان منت
 و کرا و نیت جسم و جان و در جانم مدم یاد علیست
 بر زبان همیشه نام علیست دان مکرر بیان کنم نامش
 که در دهم با با امر دو یکیت بن که
 با فغانه او است نقطه سر خا را که سر است
 الشافق و دین چو کده است یک نباید بیکل یکم و کات
 هر که در هر صورتش به توقف به به با شمر
 نقطه درخت او چو بناید حرف بار نقاب کنایه
 این بحثی که در مقام نه ان دو یک شک چون مرز

وجود

توبی

دو یکی کشته دو یک بنوده کثرت از چوبی پر و بکثرت
 در ارف و حدت برده فاین کثرت را با نموده است
 نقطه وحدت را را بنی هست درخت با عبا و غر
 نه نقطه معتبر است الف بهین شان میر است الف
 نقطه را در ارف حفا باشد فرق و جمعش حرف است
 یک از تحت باشد ظاهر پس دو بر فرق تا شود ظاهر
 حرف نار اجمع و فرق تام نماید بر اعتبار نظام
 نقطه چوبی که کثرت کرده الف و بار نا و نا که د
 نزد و نشی دلا و صاحب نزد و نشی دلا و صاحب
 اینها است این سر نقطه کلا این روح قدسیست
 سر دان آغوش دانستند و فاین رات نام روح است
 که ولایت روست بی کراه شومین رات نام روح است
 که بنویست صفات او شریفین او هو اول و هو آخر
 و نه هو الباطن و هو الظاهر این بیان کرده اند اهل بی
 و بن نشان داده اند اهل سخت با با فغانه
 نقطه خط آمد و خط است بعد این هر دو جسم باشد
 خط الف سخن بار صوره جسم بن از مثل حرفی علم

جسم ما وصف در جهان ^{مشهور} طول و عرضت و عمق آن
 دور شد مگر از طریق مراد ^{بهره} از روی فکر و دانستن
 باز که مبعش نقطه بنا ^{که دلم} شد و دست ازین ^و
نایب یار از لطف حق ^{بهره} نایب و سناورینه
 حاله از آن ^{که} حواله کن ^{بهره} نایب و سناورینه
 از حقیقت مراد آگاهی ^{بهره} نایب و سناورینه
 فصل خود که بنیاد بر راه ^{بهره} نایب و سناورینه
 برین از لطف حق ^{بهره} نایب و سناورینه
 نقطه چون برد و یک ^{بهره} نایب و سناورینه
 صد و ده گشت و صورت ^{بهره} نایب و سناورینه
 کج سجدات این نقطه ^{بهره} نایب و سناورینه
 ظاهر این عدد ^{بهره} نایب و سناورینه
 ارسد و ده و چون ^{بهره} نایب و سناورینه
 هشتاد و هفت ^{بهره} نایب و سناورینه
 نکتان ^{بهره} نایب و سناورینه
 کتم ^{بهره} نایب و سناورینه
 بر و در ^{بهره} نایب و سناورینه

من بجای و این میان ^{بهره} نایب و سناورینه
 هست کج پر از ^{بهره} نایب و سناورینه
 ظاهر که چه ^{بهره} نایب و سناورینه
 شکر از ^{بهره} نایب و سناورینه
 نژاد ^{بهره} نایب و سناورینه
 داند ^{بهره} نایب و سناورینه
 چون ^{بهره} نایب و سناورینه
 این ^{بهره} نایب و سناورینه
 سیزده ^{بهره} نایب و سناورینه
 حرف ^{بهره} نایب و سناورینه
 ی که ^{بهره} نایب و سناورینه
 خواند ^{بهره} نایب و سناورینه
 یک ^{بهره} نایب و سناورینه
 هم ^{بهره} نایب و سناورینه
 چار ^{بهره} نایب و سناورینه
 الف ^{بهره} نایب و سناورینه

نص

لام ثابت جانی در عشرت ^{که بود عدد فن ثلاث}
 لام ثالث و کی بود سه هزار ^{کن مانت با نظام و قوا}
 جل حرف چار و شش زحرف ^{نیج باشند در هفت الی}
 جل حرف هفت و شش ^{هست آن هفت و سیصد}
 و در کئی حذف مرتب و ساد ^{ازین عدد سیرده بماند باز}
 بنکر این کج در طلسم عدد ^{اگر هار جمل از اسم احد}
 اتحاد ^{است فیه} ^{عشر} ^{یا} ^{الهی}
 جمع عدد الاستطاق بلا مرتبه ^{که تراست فکر و فنی}
 او که هر اسم بخیر کن ساز ^{پس دعای که شامل اینست}
 اجتناب از من که خای تلفیق ^{سم الله الرحمن الرحیم الی الله}
 بحفاظت اسمان الکماله اللو جلیت ^{بغای علی علی ما یقوله}
 لذاتک ان تقوم علی بغای ^{فی منای نوجب حقان حتی}
 انشی علیک ما انت اهلک انت ^{کما اثبت علی بعضک با اجموت}
 کل ما سوت یا الله کل معبود ^{یا الله یا الله یا الله عن قدیران}
 حدیث فلا انوار شرف ^{نور استیلا العظم الی عظم فاضلا}
 هیچکلی بر تری فلا سواک ^{ما و ام منی فید و امک و صافی}
 سی فیمعرفی ^{ایک استلک بالا افنا از قدس و بالهاء}

ادامون

اورا حرم القلم انت انت ^{یا انا فموی و ملاق صدک انک}
 علی ما یستندید ^{و بالاجابة جلد و لاجول و لاجول الا بالله العظیم}
 العظیم و صلی الله علی غیر خاتم ^{محمد و آل محمد و علی و آل علی}
 ای که مکت بدین شهر ^{در شهر و حرفا سرارات}
 که چه دارم صدق ازین ^{در پ} ^{لیک هر کوی بنت لاف و در}
 باید از من و گذشتت ^{مردی} ^{اصاحب هوش و صاحب دلی}
 که نباشد در جمله اسرار ^{تا دهد ذی و کوی این اسرار}
 که تو کوئی یاب سخن داری ^{ماید از شرع دست مکتوبی}
 و ک خود پیواری ^{و کئی در حقان اندیشه}
 نماید نواز هیچ ^{صد و} ^{در نظر جز جلیات احد}
^{و صدق} ^{چون مقتضای و فی انفسکم افلا تبصرون}
 مطابقت و موافقت میان آفاق ^{و انفس امری تنفق علی است}
 ترا هل کشف و در عالم از مطاله ^{کتاب نفس خود در تواند}
 یافت که از صور حروف و طیات ^{هر چه از غیب عالم و الله بکل}
 علیم برین به ^{شهاده میرسد و لاوردی نفی معنی و بدین}
 چه صوری که یاب محسوس ^{تواند شد و لهذا بک معنی و احسن}
 الشد و تفاوت شکلان ^{صود مشوع طاری میشود و ان}

معنی و الحال صورت مثلا حیالی میگردد و خلق نادره صورت
یاد نمی و بعد از آن بان نعلق تحقق یعنی و باید پس در امانی بنوی
همان شان هر چه از غیب نهاده است اید و از غیبی مصوری که ظاهر
و در خوابت و باشد ناست و از آن غفل خیالی که برنج باید
میان روحانیت ملکوت و هیکل ملک او هم گریز باشد چنانچه
مغنی تا بصورت خیالی متلبس نشود نه محفوظ قرار نگیرد و
مکتوب و از علام الغیبه و باید دانست که خیال انسان

محققان عالم مثال مقید هستند و الله اعلم بحقائق این امر
المرتبة

هر چه از غیبی می بیند باید در عالم مثال
در عالم مثال که دانند در عالم
پس در آن عالم مثال که بود
شعیر شد اول و آخر
پس در عالم مثال که بود
اعتدال مثال و مثال
چون مقید مثال طاق
پس در آن جهان برون باشد

و ده که اندیشه باز و درم بر عشق بد شد و شعورم
بار کردم ز عشق بر سر عقل کم از کفر و کان نقل
معلوم محقق است که موجود حقیقی و حقیقی
نیست و حقیقت که ظاهر است در مایه ایمان و خلق بر عقل
اصلی خود باقی اند که در آن اندر دلم یکن معنی و کان کاهو
علیه کان و بن کشف اولت مندر بر طالع جابج
چندتری علیه از حقیقت کاشن و از یکدیگر که نیست
عشق پاک و وحدت و شهود است و حقیقت نظر بر نور و
این نیز معلوم این طائفه است که موجود حقیقت و ظاهر
وجود حق تعالی و حق تعالی در غیب اصل خود باینیت و این
کشف نایب و بر مشاهده متعلق است بخوبی و این
نور و وحدت و کشف است پنهان است معانی که نور و حقیقت
در این خلق و شهود خلق در این حقیقت که هیچکدام رب
دو نبود و محال دیگر شود و بن مرتبه جمع بسیار و
که مقام حقیقت کافان و هو حکم اینها که
ن مانع که کشف جمع علم کائنات و شغبات
او بود مرکبی که در محیط باشد و مرکبات او

و خداوند

و نفس خلق را نموی زینت کن فلک از افق تهوری زینت
 بنیق واکه منیت پناه راست بر منق آمدست کواه
 ظل خورشید اگر بر سر جان امتدانی کی توان نمود در آن
 ظنن از حرم خاک نماید خاک از طل پان بنماید
 خاک را بر اگر بختد ضو طل خورشید مایه آن بر تو
 خاک را کی ز جویش از سر ظل خورشید را چنان از سر
 کی ز ظل بر زمین نکند و کی ندی صو ز چهره اش نهو
 جرم خورشید ظل از دست بی وجود زمین ظهورش هست
 ان ظهورش بخود ز نور خود با ظهور خود و حضور خود
 نیست و ظل او نمود زمین و بی زمین را نمود از دست
 وین نمود زمین نمودیت که نمودش زین وجودیت
 که چه ظروی از زمین پیدا عقلها در تیزان استیدا
 کین چه کیفیت و چه او را که ظهورش ازین کف خاکست
 از که این فیض هست و بود که عدم نال وجود است
 عشق که این روز باده دل که در زکی آمده سویران
 و که با زده عنان مکرش عشق بر بود و زد جنومش
 جوشش را دایب استغفار این شام ز سر بگیرم کاس

اذا انقطعت النجوم تحت الماء

اگر انقطعت الف نمود راست در الف حرف با بد را
 نقطه با کفست سر احد بد تقار و بر سینه احد
 از علی سران عیان بنمود که علی شهر علم را در بنو
 نقطه چون با الف مفاقم حرف ان نقطه کث و با
 فان علی علیهم السلام انما خلق صدق و لی الله العلام الامام
 راستی و طلام ماطق بود که دلش منبع الحقایق بود
 جل حرف اسم او با هویت باطنش لا اله الا هویت
 علی ی یا هو ی ان ام اک حروفه و نقاطه حبله
 جمیع لا اله الا هو طاهرین رحیمین با نیت جانان ابراهیم
 علی ی جمع الاعداد لا اله الا هو و مالک الملک ابراهیم
 که در حقیقت اکامت علی ی ان ام ی ا م ال ک
 ال م ل ک صورت ابراهیم خلق بود دال بر سر کج بود
 اولش کج ملک لاهوت بعد از کج ملک جبروت
 ملکوت و جبروت ملک و کج ملک اسو تر نامی پیشین
 ملک اسو تان بود که ما ملکها را در بود ارا
 این وجود بخشنه را که وجود جهان های و این

ع ی ک ل ا م ی ا
 حروف و نقاط احد احد
 سوره حرف و نقطه اب نام
 ملا اسم احدیت نام
 احد واحد از علی طلب
 کسی خواهی از علی طلب
 حرف ماضی نام بی کرار
 ماضی بود با نکرار
 سوره سرجل او مسدود
 که ماضی است از پیش قدم
 بر پنج در هر یک مدد
 نام خاص خودش زود و صد
 ع ی ک ل ا م حروف و نقاط مدای او بر نه نسخ جمعین
 علی و الله علیه

م ک اب سطق علی دارم
 از دم مرتضی علی دارم
 علی مالی ملا یعنی
 کارهای صوره و معنی
 بنوا شده این سوره
 ناری به برای کوز و
 کعبین سر کرده کار طبع
 کج بجان و انکار طبع
 بن در بابی عجب صفا
 که علی ولایت مظهر ذات
 نام مای او فرمودی ادرک
 از حروف نام مرتضی طلب
 رت علی علیه الله

جسم مکتاد بنده باد حق
 بنده چون غنچه است
 بنده چشم دل را زدی
 سر او ولایت او نه و بیام
 و بی

صل نصفه نلثه سده مع الاجزاء مع الهمز
 ۱۰۰ احیم احمد نه شکل و چون دو کرد و دور
 دو نامد بخار اب و شوی
 در حقیقت بر انکار
 نه همان سیمای بیدار
 کمال رحمت و بدها و کثر
 غیر از خط منج بر سر کون
 پارسون نه کثرت از رت
 ناریق و واحد ن کوی
 مر ۱۰۰

باند اعداد و اینها خاص
 در فقا و شکل و اسم
 شکل بای که در تم کنی رود
 شمر نماید بشکل آن هر دو
 چون بود پیش پست و یک
 که در این و غلطه شایان
 و بود در عقب و روانه
 که در الفاظ مجرایان و
 لفظ همین نیز اگر بحساب
 بناری عدد و پنج ستواب
 چون عدد روی و پنج عدد
 زو خواص و در پنج عدد
 دو بوده و در پنج عدد
 جمع نه که خود و دو بود
 عدد لا اله الا هو است
 روح حرمت و چار بقعه نام
 صاحب بود طاعت و شکر نام

ای که زافره کی دل در کار
 هفتی از پنج فسرده زعفران

دانستم که چه پست میسوزد
 کی دانستم که چه عظیم است
 از اول تا ابد بدین حال
 خشمم بر نمود منست
 ظاهر من که اعتبار نیست
 روی این حال ناعت سوزان
 خود شناسم بقدره اش
 خاتم و انتاب بر حاکم
 دم کرم که افسان افشانت
 در دیاوری که هست نور وجود
 داره فیض وجودش است
 مد مشر خود بخود نورانیست
 بنک بنک که هر چه من بودا
 اگر ناعت و بوعه و تابا باشد
 ای عیان چه یافتم از این
 بکشد دیده ظاهر من
 پنج ز پادشاهت میسوزد
 با این تا ابد این صفت ازایت
 اینست در هر و کون عالم
 کجاست از در وجود منست
 باطنم درین سبب عیان نیست
 را خیم بر من که بهیوش
 می برم ره بقدره و افسان
 بر تو انکده ساخته تا که
 از وقت انخاب بر نشانت
 بجز عدم نیست مستعد نمود
 مستعد زودت در کمال شد
 بلا از و مطلقا وجودی نیست
 بر تو خلق می میسوزد است
 باشد و صاحب بقاء باشد
 که مظاهر شود میان ظاهر
 و من مظاهر ظهور ظاهر من

من در بن دار مظاهر خشم
 چشم و دل رکشا و نور من
 روی بطر خشم نقل روز بود
 چشم دل را چون من بکشد
 بن العجیب عالم صفتست
 در پیرایه ملک و شرف
 و صفت در لباس که نکند
 بی دخول و خروج و برون
 بی هر نام علوی و سیر
 خیل و راه خود و بودی نه
 عالم از فیض وجود او ایزد
 غیر او که در جهان وجود
 یک وجود و بقاء جلق
 چه نمودی که پرده داشت
 موج خیزی که بوازوشت
 منافات منی و وحدت
 ناکشانی بر نور ظاهر خشم
 طهر است او تو در ظهور من
 چشم خفاش روز و روز بود
 او روی دید مستعد است
 که بکار و برای معرفت
 نیست و شمع غیر این است
 جلوه که کشته در هر روز
 عین پر که و هزاران ملک
 محار و مرقه صوفی فخر
 بجز او را که وجودی نه
 کی نکند از او ظاهر او نیست
 با تفرع اعتبار منسوخ
 اعتبار از انموده هزار
 بمنال جناب بر رخ آب
 و زهو کشته عین جو جهان
 این همه اعتبار من

گفته این ذات را چه دانند
این ذات از صفات جلوه کرد
مستقل از ارباب پائین است
بدستی حقیقت حقت
هستی مایه کرد و لای صحیح
غبارات مانده از پیش
اخر و است و هست و نیست
باز گویم که آن چه است و است
هست آن پر تو و جوئی ندیم
محال فال ماندست بسبب
ان حقیقت گرفته و داریم
لیک و حق که ناچار باشند
اختیارات را که نفع داد
که یعنی حال خود نگویم
و در بصورت که کنیم دی
انسانه چه حال بحیث
این چه احوال اعتبار است

عقل در صفات دارد و نیست
و صفات از چنان برانگیزد
جلوه ذات را نمانده است
هستی که کار و بی قات
مال بر نیستی نماند هیچ
پیدا این هم نباشد از پیش
که زمین بنویس و روی
که و ما و توان نمود است
که از و خلق چیست است
یافت و موجب سرور
زان گویم و گاه هستی
سبب هر دو را بر دارند
که با و تو بستر اند بکار
یکجا در حساب و در شهم
مردی ناورییم بی الحی
که در این کار کار و زود
که در او صد هزار اوقات

مشقه از اعتبار هستی نام
حق پرستی که بین تو پیدا

حسب حاجت

باعت طوطی حق پرستی
روشن اهل ترک و خردیت

حق از اعتبار میکند
کس را به عقل اختیار
این چه در بونگست در و
مردی و از و خطایت عقل
هرای در است و یاری
نماند از خویش بکشایم
نیت پیدا درین زمانه
بلور بجان این زمانه
روشان زمانه دم سر
مردی نیت در حلیت
نیت ناری که تو نماند
عبادت او بود بختل حضرت
چون چنین است حال کن
خوشند او که میا کار کرد
لیک با اختیار میکند
عقل جز و اعتبار است
که شود نیت حل نکل
نه طریقت در و از عقل
که بود یکبار و اینر کجاست
و ملاقات و بیاسایم
که تو شود پادشاه کردی
باعت طوطی و موجب
هر چه اعتبار و بی درند
با طبیعت شدت علنا
غیبتش هر چه نماند
باشد از علت و در و بی
و در ایجا نیت بر خلق
دقت و در از و فرا گذشت

اوت کس را و کس را و کس را و کس را
یا دل خویش را و کس را و کس را

یا الله دو دبدبه دل ما
بهند این که چشم دل را
بغای نظر کن از سر لطف
مکتل ساز چشم جان را
نظرش را بپند ز رخ غیر
جلوه لطف اندر رخ مدار
پیش ازین مستعد بپند
از فنا جانم بپوشان
مستقر از شرب و صدمه
تا بیک رغبت دو و شود
معم خلوت حضور شود

ایر غلام قبول کن یار

حسنه او با و سوز کن یار

کنه اقل اعتماد کن یار

علیه بنده یی یوم لا شین

مرتب و مع الشاخصه

بارها بپند

ذِي الْقَبْرِ نَعْمَ أَنْ دَلَّ الْبَيْتَ فَلَا وَشَيْءٌ
وَسَيِّئًا أَقْتَمَ إِيَّاهُ نَاسًا لَهُ هَذَا الْخَبْرُ خَفِيَ
أَمِينُوا وَأَفْعَلُوا مَا أَرَادُوا وَاحْصِرُوا فَلَا
مُخْرَجَ مِنْ سُلَيْمَانَ وَاسْمُ اللَّهِ فِي النَّعْمِ الْإِسْمُ
وَالْأَسْمَاءُ بِالرُّوحِ الْغَضِيَّةِ الطَّاهِرَةِ النَّاسِ
هَذَا الْخَبْرُ وَهَذَا هَذَا الْأَسْمَاءُ حَسْبُكُمْ
هَذَا الْمَعْنَى سَرِيحًا غَائِبًا خَفِيًّا
الْمَقْدَسُ

فِي الْقَبْرِ نَعْمَ أَنْ دَلَّ الْبَيْتَ فَلَا وَشَيْءٌ
وَسَيِّئًا أَقْتَمَ إِيَّاهُ نَاسًا لَهُ هَذَا الْخَبْرُ
خَفِيَ أَمِينُوا وَأَفْعَلُوا مَا أَرَادُوا
وَاحْصِرُوا فَلَا مُخْرَجَ مِنْ سُلَيْمَانَ
وَاسْمُ اللَّهِ فِي النَّعْمِ الْإِسْمُ وَالْأَسْمَاءُ
بِالرُّوحِ الْغَضِيَّةِ الطَّاهِرَةِ النَّاسِ
هَذَا الْخَبْرُ وَهَذَا هَذَا الْأَسْمَاءُ
حَسْبُكُمْ هَذَا الْمَعْنَى سَرِيحًا
غَائِبًا خَفِيًّا الْمَقْدَسُ

[Faint handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side.]

وہی کہ وہاں سے ہوا میں اڑ رہی تھی۔

۹	۱۲	۱۵	۱۸	۲۱	۲۴	۲۷	۳۰	۳۳	۳۶	۳۹	۴۲	۴۵	۴۸	۵۱	۵۴	۵۷	۶۰	۶۳	۶۶	۶۹	۷۲	۷۵	۷۸	۸۱	۸۴	۸۷	۹۰	۹۳	۹۶	۹۹	۱۰۲	۱۰۵	۱۰۸	۱۱۱	۱۱۴	۱۱۷	۱۲۰	۱۲۳	۱۲۶	۱۲۹	۱۳۲	۱۳۵	۱۳۸	۱۴۱	۱۴۴	۱۴۷	۱۵۰	۱۵۳	۱۵۶	۱۵۹	۱۶۲	۱۶۵	۱۶۸	۱۷۱	۱۷۴	۱۷۷	۱۸۰	۱۸۳	۱۸۶	۱۸۹	۱۹۲	۱۹۵	۱۹۸	۲۰۱	۲۰۴	۲۰۷	۲۱۰	۲۱۳	۲۱۶	۲۱۹	۲۲۲	۲۲۵	۲۲۸	۲۳۱	۲۳۴	۲۳۷	۲۴۰	۲۴۳	۲۴۶	۲۴۹	۲۵۲	۲۵۵	۲۵۸	۲۶۱	۲۶۴	۲۶۷	۲۷۰	۲۷۳	۲۷۶	۲۷۹	۲۸۲	۲۸۵	۲۸۸	۲۹۱	۲۹۴	۲۹۷	۳۰۰	۳۰۳	۳۰۶	۳۰۹	۳۱۲	۳۱۵	۳۱۸	۳۲۱	۳۲۴	۳۲۷	۳۳۰	۳۳۳	۳۳۶	۳۳۹	۳۴۲	۳۴۵	۳۴۸	۳۵۱	۳۵۴	۳۵۷	۳۶۰	۳۶۳	۳۶۶	۳۶۹	۳۷۲	۳۷۵	۳۷۸	۳۸۱	۳۸۴	۳۸۷	۳۹۰	۳۹۳	۳۹۶	۳۹۹	۴۰۲	۴۰۵	۴۰۸	۴۱۱	۴۱۴	۴۱۷	۴۲۰	۴۲۳	۴۲۶	۴۲۹	۴۳۲	۴۳۵	۴۳۸	۴۴۱	۴۴۴	۴۴۷	۴۵۰	۴۵۳	۴۵۶	۴۵۹	۴۶۲	۴۶۵	۴۶۸	۴۷۱	۴۷۴	۴۷۷	۴۸۰	۴۸۳	۴۸۶	۴۸۹	۴۹۲	۴۹۵	۴۹۸	۵۰۱	۵۰۴	۵۰۷	۵۱۰	۵۱۳	۵۱۶	۵۱۹	۵۲۲	۵۲۵	۵۲۸	۵۳۱	۵۳۴	۵۳۷	۵۴۰	۵۴۳	۵۴۶	۵۴۹	۵۵۲	۵۵۵	۵۵۸	۵۶۱	۵۶۴	۵۶۷	۵۷۰	۵۷۳	۵۷۶	۵۷۹	۵۸۲	۵۸۵	۵۸۸	۵۹۱	۵۹۴	۵۹۷	۶۰۰	۶۰۳	۶۰۶	۶۰۹	۶۱۲	۶۱۵	۶۱۸	۶۲۱	۶۲۴	۶۲۷	۶۳۰	۶۳۳	۶۳۶	۶۳۹	۶۴۲	۶۴۵	۶۴۸	۶۵۱	۶۵۴	۶۵۷	۶۶۰	۶۶۳	۶۶۶	۶۶۹	۶۷۲	۶۷۵	۶۷۸	۶۸۱	۶۸۴	۶۸۷	۶۹۰	۶۹۳	۶۹۶	۶۹۹	۷۰۲	۷۰۵	۷۰۸	۷۱۱	۷۱۴	۷۱۷	۷۲۰	۷۲۳	۷۲۶	۷۲۹	۷۳۲	۷۳۵	۷۳۸	۷۴۱	۷۴۴	۷۴۷	۷۵۰	۷۵۳	۷۵۶	۷۵۹	۷۶۲	۷۶۵	۷۶۸	۷۷۱	۷۷۴	۷۷۷	۷۸۰	۷۸۳	۷۸۶	۷۸۹	۷۹۲	۷۹۵	۷۹۸	۸۰۱	۸۰۴	۸۰۷	۸۱۰	۸۱۳	۸۱۶	۸۱۹	۸۲۲	۸۲۵	۸۲۸	۸۳۱	۸۳۴	۸۳۷	۸۴۰	۸۴۳	۸۴۶	۸۴۹	۸۵۲	۸۵۵	۸۵۸	۸۶۱	۸۶۴	۸۶۷	۸۷۰	۸۷۳	۸۷۶	۸۷۹	۸۸۲	۸۸۵	۸۸۸	۸۹۱	۸۹۴	۸۹۷	۹۰۰	۹۰۳	۹۰۶	۹۰۹	۹۱۲	۹۱۵	۹۱۸	۹۲۱	۹۲۴	۹۲۷	۹۳۰	۹۳۳	۹۳۶	۹۳۹	۹۴۲	۹۴۵	۹۴۸	۹۵۱	۹۵۴	۹۵۷	۹۶۰	۹۶۳	۹۶۶	۹۶۹	۹۷۲	۹۷۵	۹۷۸	۹۸۱	۹۸۴	۹۸۷	۹۹۰	۹۹۳	۹۹۶	۹۹۹	۱۰۰۲	۱۰۰۵	۱۰۰۸	۱۰۱۱	۱۰۱۴	۱۰۱۷	۱۰۲۰	۱۰۲۳	۱۰۲۶	۱۰۲۹	۱۰۳۲	۱۰۳۵	۱۰۳۸
---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

و چون که در این طرح در هر یک از این
 فصلها در هر یک از این
 در هر یک از این
 و چون که در این طرح در هر یک از این
 فصلها در هر یک از این
 در هر یک از این
 و چون که در این طرح در هر یک از این
 فصلها در هر یک از این
 در هر یک از این
 و چون که در این طرح در هر یک از این
 فصلها در هر یک از این
 در هر یک از این

۱. خلع اول و دهنده بختی
 ۲. با حریفیت کند تا خج
 ۳. مملو گردد و گاه از مملو
 ۴. ستم اندک در سطر و
 ۵. یا آن خانه بختی اندک در

سطرین یا اوزان که در دم نهادند از سحر چارم یا از سحر
 چارم نهادند از سحر بچم چند نام می نامند تمام شود و
 بنام نوع کثیر است و یا چارم و یا ویریم که
 اسماء الله و دیگر می خوانند
 یا سحر کثیر است در هر روز
 دیگر که باشد می خواند
 یا سحر کثیر است می خواند
 و می خواند و یا سحر
 یا سحر کثیر است و یا سحر

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

چنان است که دل فربان طبع را کند و طبع را
که خود و اسما را بجا بکشد و در صفت
نفس کند قسم و زبان خواهد بود یعنی رای
و در نکت کامل حاصل میاید که که مستحق
است احکام اسم را در صانع علیا نیکند و در صانع
علیایا را در صانع که که دست خواهد آمد پس
و واحد و در صانع این را با همه که در صانع

بهاره مختلف کند و در فصل و در چارخانه
حالی بن کند بر هر یک از اعداد و بدو ضابطه
در فصل سیر برین وضع کند تا چار ضابطه که
در دو سه و هفت است که در این نشان مجموع
یکه و در حقیق احوالها که در باب و مع

اسمهای چهار در چهار بود و شد و نه که در
 وضع رشتن و در آمدن برای دستور و در آمدن
 باشد بر آنکه بسیار باشد که در حسن علی
 در و در میان این دو صورت و یکی از آنها که در
 تکثیر و در میان این نوعی که که شد و نیست
 در نام هر دو در یک یا عددی باید باشد و
 هر دو جمع شوند و در وضع توان کرد و اما
 که داخل و نیست یکی در حد کمال و در حد
 که در حد احد احد آنها هم کتاب طولی خطی

[illegible]

طالع الفرج في كل اربع
سنة ربيع ونصف نصف ربيع
عند كبره ثم بعد ذلك

شمال و جنوب

٢	٣	٤	٥	٦
٧	٨	٩	١٠	١١
١٢	١٣	١٤	١٥	١٦
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١
٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦
٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١

محاسب است که از ملک علی بن ابی طالب و مفنود قوت
الحق و بطل ما کانوا یعملون و از ضلع بمن ایضا
میسود فل یافقوه بعد قلت وید و ما این عباد
مستغون و عیای شریف علیه السلام کثیر القوا است
و ما کثیر القوا بدین شکل لا توانست و اسم مطاف
مسیح است و مصلی از و مع الرجال و مصون را عباد

وہ ۲۱
عند ۳۰

ک	ا	ی	ن
لہ	عو	نا	
سو	کو	کر	
مد	س	د	
لی	ص	بن	ب
مب	فا	کح	ب
یر	ب	ع	ه
س	مر	ین	ج
ع	یط	ید	س

1871

رفاق او بنده و منیدان منج را مکتوب شد
 بفرموده مشهوری الله اعلم بالظواهر
 و بسم الله الرحمن الرحیم
 و الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی محمد و آله
 و سلم
 و بعد
 از این که بنده و منیدان منج را مکتوب شد
 بفرموده مشهوری الله اعلم بالظواهر
 و بسم الله الرحمن الرحیم
 و الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی محمد و آله
 و سلم
 و بعد
 از این که بنده و منیدان منج را مکتوب شد
 بفرموده مشهوری الله اعلم بالظواهر
 و بسم الله الرحمن الرحیم
 و الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی محمد و آله
 و سلم
 و بعد

[illegible]

نام هر سه سبیل شیرین و لیکن وسطی قمر و بنی و آ

طریق مایه رود و در وسط مقدم و طریقی در و نیم

ن و جانب و سطحی بر سر من کاوی ایشان شود

نمودی و این ضابطه نیز به است سطری و در جمیع

نحوهات و در این

نمایند که در این

ا	ل	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
م	ل	ا	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
س	ل	ا	م	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
ر	ل	ا	م	س	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
ک	ل	ا	م	س	ر	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
ه	ل	ا	م	س	ر	ک	ی	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
ی	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ع	ح	ط	س	ج	ف	ن
ع	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ح	ط	س	ج	ف	ن
ح	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ط	س	ج	ف	ن
ط	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	س	ج	ف	ن
س	ل	ا	م	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	ج	ف	ن	ا
ج	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	ف	ن	ا
ف	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ن	ا
ن	ل	ا	م	س	ر	ک	ه	ی	ع	ح	ط	س	ج	ا

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

و لوح نشانی بر این عمل باشد صادر شود و تا
 ری شمار و در هر یک ساله نامی که آن بر روی
 بر عمل بر ست نیست و باز این لوحی که در این
 تون که ری شمار این و لوح بیان و در این
 قدر و سبب گویند و در هر خانه که بقیه باشد عدد
 بویید و آنکه حالی باشد عددی که بدو نوشت
 باشد بنام گوید اما سبب نامی که در این

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

این دو شکل مثلث استخراج کرده شد برای و می
 کی که سبب نویسد تا اثران روزگار صاحب
 کرد و این دو شکل مثلث که در این و در هر
 شده این است و مثلث هفت در هفت که در
 نام در ردیست و در هفت در هفت که

۲۶۰

[illegible]

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side of the page.]

2

1874

مربع ۳ و در ۱۰ مریس عارفان مملو شود و در
 اول نقطه و سه صف و سه صلیب
 بود و در هر یک دو سه نقطه و سه صف و سه
 صلیب و در هر یک دو سه صلیب و در هر یک
 سه نقطه باشد باقی خانه خالی بماند و مجموع
 خانه های خالی و خانه های صف و صلیب بود آنجا
 امان خانه که در وی نقطه نباشد ابتدا کند و بعد
 بعد صف و صلیب کند هر جا که نقطه نباشد و آن
 در گذارد تا خانه و و مقابل خانه نخستین بود و
 آنجا بار کرد و بعد خانه های وضع کند تا خانه را
 رسد و اگر بود عددی بصر یا صلیب شد در برابر
 آن نقل کند و آن خانه های گذارد و چون نوبت عدد
 در آنجا رسد بار کرده و آن عدد در خانه که خالی
 بود وضع کند و همچنان به این تا برسد تا ثبات
 رسد بوج تمام شود
 بین مورب اگر هر
 و صلیب در متاویز
 تکرار کنند بار بود
 و فو و است موا
 المربع مشایخ و در
 است مورب و متاویز و در مواز و مورب و متاویز

The image shows a large, faint, and mostly illegible handwritten document, possibly a letter or a list. The handwriting is cursive and difficult to decipher. Some visible words include "Dear" and "Yours". The document is oriented vertically and appears to be a scan of a physical page.

المحب مشايخه و
استمر قومه وثمان اعداد و دره موافق هو غنوم

و در این پنج خانه که هست
نوشته است ۱۱ است
موقوف یا واحد حکم
در سه در سه
لک و بیست و نوب

二

مجلس درو الله اعلم بالصواب

Handwritten mathematical work on a grid, featuring various symbols, numbers, and algebraic expressions. The work is organized into several rows and columns, with some sections enclosed in boxes. The symbols include letters (A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z), numbers (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100), and mathematical symbols (plus, minus, multiplication, division, equals, less than, greater than, square root, cube root, etc.). The work appears to be a detailed calculation or proof, possibly related to algebra or geometry.

میر

در دو مو محاق و وضع ان در دو جیات و نتیجه البرکات
و نیم الصالحات **در پنج** در مربع روج الهام
و حد در دو و یک **در شش** در رستم و در دو
مختار و در دو و یک در جنب را و بر چهارم و
چهار در دو و یک در دو و یک در دو و یک

[illegible]

This image shows a page from the Voynich manuscript, characterized by its unknown script. The page contains a large grid of symbols, likely representing a table or a list of items. The symbols are arranged in rows and columns, with some cells containing multiple symbols or larger, more complex glyphs. To the right of the main grid, there are several marginal notes, each preceded by a small, stylized symbol. These notes appear to be commentary or additional information related to the main content. The handwriting is in a dark ink on aged, slightly textured paper.

لحم

مادیریم انبیا و اولاد ائمه الصلوٰۃ علیہم السلام									
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

اگر در وقت خواهند که از جمله خود عدد طرح کنند
و باقی را بر جای بقیه کنند و باین قسم را سه بار سازند و اگر
دوره وضع خواهند که نخست عدد طرح نمایند که
باقی اربع قسم ساخت و باین قسم را سه بار سازند و باین
واحد و اسد وضع کنند اگر که باشد بعد از آن که برین
نمی آید و از این عدد باید افزود و اگر چهار عدد دیگر
باشد در این عدد بیک عدد باید افزود زیرا که چهار و یک
ماقیست و هر یک در ده یک زیادت خواهد شد این
و فزشت این و اگر سه عدد دیگر بود و سه بار باین
یک عدد باید کرد و فزشت این نیز یک عدد و بقیه باقیست

و شهادت که عید اعیان استخراج معلوم نماید که کمال
مهر شکل خای و روند و عدد مطلوب را فوق را و این

این موضع کند یعنی بحساب حمل وضع کند که آن مقدار
 بعین وضع کرده اند و نزدیک بعضی سید آمده است
 برای آنکه کسی و مناسبتی که مقصود نیست و لیکن
 مناسبتی منع کرده اند که مگر ضرورت نباشد و اگر نه
 طبعی و در حکم زمین کار خود میدارند
 دو کتاب تذکره آورده است که بعضی از آنها
 با کمالی که خواص در جمع خانه های لوح وضع کنند
 چون عددی در خانه ها باشد موافق و لیکن تفکر در
 باید و در بعضی الما خدایو و حیوان را مناسبتی تعیین
 شود اگر در مناسبتی است از توفیق نام که حاصل
 اسماء الله الحسنى است و هر یک اسم را چند خواص
 معین است در علم و در وضع کرده و بدین صورت
 لوح بقیات شریف است و فتن تمام و کثیر خواص است
 و این هم مدعی که توفیق نام نامظهر و مقیم نهاد
 و عزیر الوجود است اگر فاسخ حوائج التالین شوند
 زیرا که مهربان که او را وضع کند نشانه ای تمام میشود
 چون در شایع مناسب آن نیست و وضع کرده باشند
 شد و در سلاطین و امرا و طبیبان است و حکو
 و مانند اینها و مناسبتی با وضع باید کردن آن برای
 دیدار آن و شادان و احباب مناصب و طلب حاکم
 از این طایفه و مانند سایر شریف مشرقی و غربی

دیدار خوانین و زبان محشم و غیرها و احباب طریق
 و بیشتر معاشات و مانند این شریف و در حد
 اسری و در اول صراحی و در معادری شریف
 شریح و بجهت و در اول احباب سیاق و معانی است
 بیع و شری و شرکت و مقامات شریف عطار و
 محمد و در شایع و در معانی و اولیای و طلب
 حاجت از این طایفه بجهت عمارت و زراعت و
 بنای عالی و بیرون آوردن قنات و آبها و اینها
 و جز کردن جلیط و حیوان و غایب و اینها
 و امثال اینها شریف و توفیق **محمد** و در اینها
 و یکای و میانین و بهمان عوام و تاس و
 ضایعی و در وقت کارها که بدین طایفه تعلق داشته
 باشند شریف تر و باید که طایفه و ارباب و محوس
 بنایی باشند و شایع و ارباب کواکب مناسب نیست
 باشند و برای هر نوعی که وضع خواهند کرد باید
 که این خواص در نگاه دارند که
 غرض از اینها و او اند
 و وضع شریف و در
 شود تا به سانی مراد
 محسوب شوند و
 لوح و در اینها
 و اینها

۵۰
 ۱۱۰

هو الله الذي علم	ارت المحور	الحق	القوم	الحق	القوم	الحق	القوم
الله الاله	الحق	القوم	الحق	القوم	الحق	القوم	الحق
الرحيم	الحق	القوم	الحق	القوم	الحق	القوم	الحق
۲۳۷۲	۲۳۷۵	۲۳۸۲	۲۳۸۹	۲۳۹۶	۲۴۰۳	۲۴۱۰	۲۴۱۷
انور	الطاهر	الملك	القدوس	الاحد	الاحد	الاحد	الاحد
سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح
۲۳۸۲	۲۳۸۵	۲۳۸۸	۲۳۹۱	۲۳۹۴	۲۳۹۷	۲۴۰۰	۲۴۰۳
انوار	الطاهر	الملك	القدوس	الاحد	الاحد	الاحد	الاحد
سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح
۲۳۸۲	۲۳۸۵	۲۳۸۸	۲۳۹۱	۲۳۹۴	۲۳۹۷	۲۴۰۰	۲۴۰۳
انوار	الطاهر	الملك	القدوس	الاحد	الاحد	الاحد	الاحد
سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح	سبح
۲۳۸۲	۲۳۸۵	۲۳۸۸	۲۳۹۱	۲۳۹۴	۲۳۹۷	۲۴۰۰	۲۴۰۳

و بدانکه اصطلاح از افراد و از واح امتداد که
 بدین سبب رسیده بود یعنی که از دانستن آن
 چاره بود موده شد و چند صورت دیگران
 هر نوع نمود شود نشاء الله تعالی چون که این
 مقید است که فکر کرده شد صحت کند آن هر نوع و فوق
 که تو مایه با خود کفایت خواهد کرد مگر مثلثات
 و مکات که و فوق اصل داشته باشند در او
 و در که نوشته شد که این خود با استمرار است بیا

ری نکند اعداد مختلف با هم فزاین دانست باید
 و در آن که بحث در و محقق که استرااف افرا است
 محقق گفته بود که الواح افراد مختلف در آن
 در پنج تا هزار و یک و در هر یک اصطلاح یک نوع
 بنا الواح از و از و نوع است اصطلاح نیز در
 نوع است چنانکه برای نوع نصف از و ج سیزده
 سبط باید که شش عدد در شخص سیزده باقی در
 نصف و برای نوع نصف الفرد سیزده در هر
 باید که بخاطر دارد و عدد مختلف نوشتن و باقی
 ربع و نصف اکنون فرض کنیم که لوح ۴ در ۴
 که وضع کنیا در یا بشهره و این سبب یک نوع
 چون ۴ در ۴ و این معلوم کند مجموع و تفاوت
 صحت و در ۴ است که ۴ در ۴ و ج نصف
 الروح است چون رضایه ۴ در ۴ شش عدد و مختلف
 نقش که یعنی که است چنانکه هر صلی و ضلع
 چهار کایه دو حاره وضع کرده شود بر آن مثلث
 ضعف آن دو خانه طرح که یعنی چهار عدد و یک
 مانند می و شش عدد ربع و در عدد و باشد و نصف
 و پس خواه از طریق و این عنوان سیزده
 یعنی و عقب یکدیگر و بعضی را که خانه است
 بر صلی او سیزده نیز که ها با می جای کند

بری عدد دکان که تمام صغار باشد باز بهین طریقه
 که گفته شد نه خانه را انضاع علیا و هشت از
 ضلع سفلی و بان خانه دیگر بضلع علیای همین
 و بنویسد بان شرط که مقابله خالی نباشد و معش
 وی ۱۰ خواهد بود پس بلوح ۳۰ و ۲ که داخل
 او یک است در این فاصله و ج نصف می داند پس
 ۵۰ و ۵۰ است که در وقت عدد مختلف بنویسد
 انگاه و بعد نصف و از این اب ۵۰ در هر یک
 عدد طرح کند از آن ۱۰ بر بانی باشد و در هر
 وی هشت خواهد بود و نصف شازده بر همان
 نوع اول که ربع و نصف نوشته است و بسند
 داشت خواهد آمد هم چنین باید بلوح که داخل کند که
 بر همین منوال بنویسد از الواح از و از هر نوع که
 یکی نصف الزبح است و یکی نصف الفز تا ۲۰ و ۳۰
 که است الواح از و از است ضابطه همین است خواه
 ۱۰ و ۱۰ باشد خواه ۱۰ و ۱۰ مجموع با نصف و ربع
 باید نوشتن اگر دو یکدیگر خواهد بود تا بداند
 دور و موقوف که از علو خوانند یعنی حلقه حلقه و
 مشبک آنرا کشید که لوح را قیاس توان کرد که به
 چنانچه چنان شد آنکه در آنده دور و آنده با چنان
 قسم توان کرد که هر یک به دست باشد و هر یک

خانه را با یک خانه تصور کرد و بر یک بعد چهار
 چهار وضع کرد و کوفت نام حاصل آید و اگر همین
 ۱۲ و ۱۲ را با یکدیگر کند در ۴ خواهد بود و
 چهار خانه او را با یک خانه تصور کند و در دست
 در دست و وضع کند و قوت نام حاصل آید و این نام
 گویند و اگر دو خانه واحد بنویسد و دو خانه خالی
 میماند تا آخر ربع از یکدیگر و دیگر آنکه و قیاس
 تا با یک خانه اول مستقی میگردان طریقه در دست
 آنکه ۱۰ و ۳۰ برده قسمت کرده هر یک چهار و چهار
 نصف بنویسد و نصف خالی ماند چون لوح مستقی
 شود برعکس آنکه در یک خانه خالی با قیاس بدو
 و بسند بود ملوک کند که آنکه قیاس آن در قبل و
 باشد که از آن اربع و قوت حاصل آید و اگر قیاس
 این طریقه باشند و صد و صد و این بدین
 و قیاس باشد از این را استقفا کنند با طریقه
 ذوالمیدان بر حسب و غریب و هر کس بخوبی بداند
 باید و این طریق وضع خاصیت هر واحد است و
 اگر در الواح افراخته وسطی داشت کامل گویند
 موجود است دور و اربع این نیست و در ذوالمیدان
 است که از خانه سیاهی که ضلع از اضلاع خطی کشند
 تا خانه سیاهی که سیاهی دیگر از خانه سیاهی که

چنان است که ابتدا از خانه و سعی هر طبع که خواهد
 یا از خانه و سعی می آید از طریقی که خواهد و سعی توان
 کردن خواه بصورت علیا خواه بصورت سفلی از آن
 طریقی که باشد و سعی کند و وفق در میان آن
 مانند فریاد دعا المیزان است و بنا اعداد و محو
 او در میزان ۱۰ در ۱۰ که ابتدا از خانه و سعی طبع
 علیا کرده است و دوم ۱۰ در ۱۰ که مبداء از خانه
 و سعی می آید از طریقی که سعی شده است
 و الفواح مذکور است از جهت و سعی که گفت و فهم شده

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

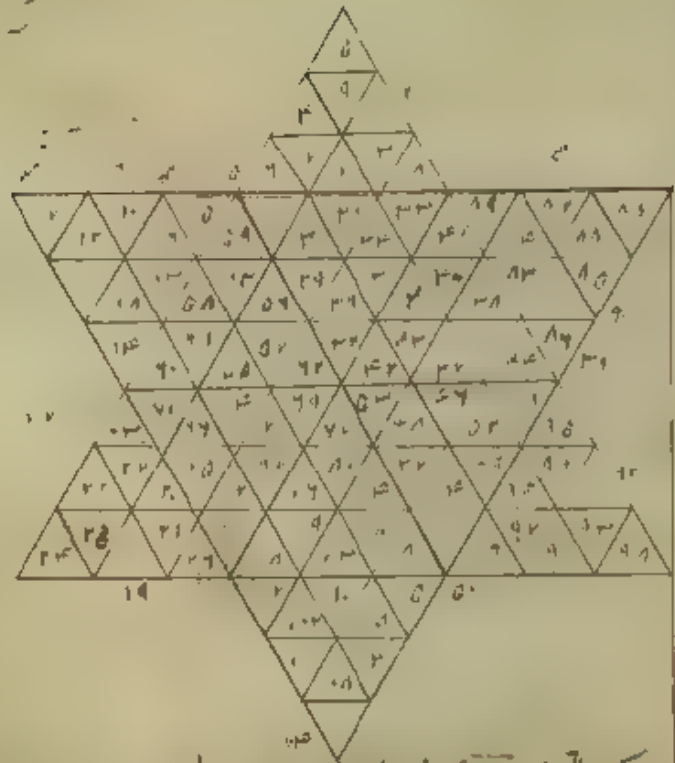
در آن که خواص عجیب دارد برای دینی
 و دفع حتم بدو که در طریقی که نوشته شد
 صدور کند و مطابق فریاد است باشد و سعی که

نیز آنکه بعد از آنکه نوشته شد و سعی کند این شکل
 مدور و فریاد خانه است و خانه وسطی او هفت
 و وفق و چهارده است موافق واحد و آن شکل
 دیگر مدور و یک و وفق او ده است مناسب برای
 و آن بقایا و خواص عجیب دارد و برای دفع
 زخم و نفوذ و بسیار خواص دیگر دارد و برای تحت
 چون در ساعت یکو شهر کند هر یک علامت آن
 ظاهر و روشن گردد این است شکل مدور

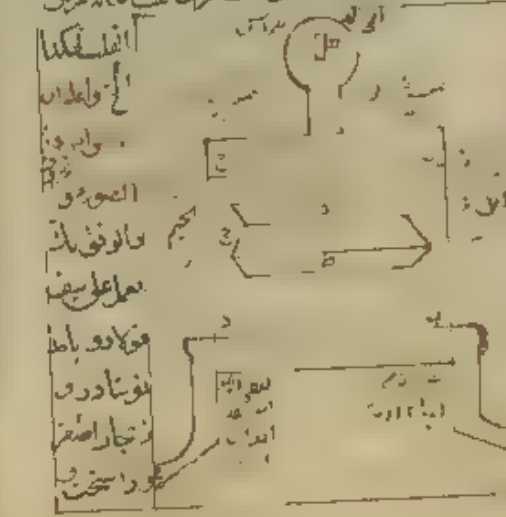
در آن که نوشته شد و سعی کند این شکل
 می نامند که عظم الخواص و دیگر افوااید است و در آن
 ۲ و ۳ است که هر یک که در آن نوشته شد و سعی
 مثالی جداگانه و وفق دارد و هر وفق موافق با سعی

را همه عظام است و معنی که فرود در سرفرو و یا بر سر
 یا نه و نظر و سنی داشته باشد این مهر را بنویسند
 فقره یا بر هفت خوش خوش کند معنی خلق و دوستی
 فرمان برداری و مطیع کامل شوند و غیر و محرم شود
 در نظر خلق و خوش و معتمد باشد و بی پایان
 از مایه ها را که بران باشد و از شر و آفت
 بمن باشد این مهر که الفبا است اگر بشود و خواص
 مشغول گردد و کتاب بطول انصاف است که گفته
 خواص مهر سلمان علیه السلام است و در هر یکی
 صد و یک و یک و یک و یک و یک و یک و یک و یک
 دیگر مهر آودنی که شش خانه باشد و خط است
 صورت نوشته شده بدین صورت و این مهر را
 خواص بنویسند هر کس که این مهر بنویسد و بخواند
 و اگر دینی که در سرفرو باشد باشد هفت
 محسن کند و کاغذ و یا خود نگاه دارد و حفظ
 باشد که آنان عظم بنماید و شریف شود
 اگر ملک کند یعنی تمام شود و نام او را کند
 جلد کند تا خانها متساوی شود تا خاصیت زود
 او کند و الله اعلم بالصواب
 مهر در سرفرو

مهر که حضرت سلمان علیه السلام است و در
 شرف آید که باید نوشت

ويكتب بالخط على السلاطين والمملوكين والاكابر ويكتب
على حين الرجل باصبعه مفردة ووجه في ارضه
من يوم السبت ويعلق بها انها الذين امنوا لا يكون
كالذي ادواهم في قوله وجها ويكتب بالخط على
اجهول مع الحروف فاذا اكمل العزم فيضمها
فان العزم يجمع في حديثه وما يكتب من على
طفره لا علمه وهذه الحروف ثبتت على
ان يصور صورة ابي ورويه كل حرف على عصور
وتنحى وفي الاعضاء اذا تلت كل حرف كالذي
ان مرسومه وان اعد ذلك فاكس طر فاعلم ان
مريض الرأس وان كنه حرف في الحرف فاعلم ان
الوجه

والا في بناء اهل البيت
يكتب الاسماء ولا يغير بالخط
الاعداد تركيب الوجود
وتشاكل عرفت في الممارسة
الابيات لشعر عند الكبار
تركيب الوجود وان كتب في
يوم الاسد بعد صلاة الصبح
ترب طاهر تحت

س	ل	م	ا	ل
م	و			
ي	د	ي		
ع	م			
ط	ع			
ي	ي			

ويخصهم جميعا ويخلصهم على السيف على
الاسماء والحروف وتسمى هذه الصورة من
فناجح به على ميتة غلبه وتكفيه واحسن ما يكون
اذا كان مقبولا ويحول هذه الصورة فلان من ولائها
وتنقوش الصورة ان ملك في تجرد النفس وتغوث
للعنف والفلسه هذه الاسماء التي يكتب على السيف
شهر من شهرين او ردت في حال الله اعلم
والاسماء التي اعلم من هذه الاسماء ويكتب
على لوجه الثاني بالخط في السيف ثبتت

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1

L

1874

2

خود نام در کتب مسطور ۴۵۲۶ و در کتب دیگر ۲۴

$\frac{1}{\sqrt{2}}, \frac{1}{\sqrt{2}}$

مودة مخزنی ۹۶۹ خنده ولی عروسه و بیگم

1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وخاتم النبيين وفاتت
 الغر المحجلين وحبس الله العالمين وهذا على رباب المقبر
 عبد المصطفى المحمدي المصطفى المكي الامير في آل الطيبين
 وعزيرة الطاهرين سيما امير المؤمنين واهل بيته الطيبين
 على المرتضى سلطان المؤمنين وائمة المعصومين
 صلوات الله وسلامه عليهم اجمعين **فالمعبد** ان
 حمد وثنای حضرت کبریا ودهود وثنای سوره صفه
 وهذا على انقياس شرح مرقوم ودر فضائل احوال ائمه
 ودعوات حروف مقطعات قرآنی وقرآنی آیات بیکانه
 فتاوی وفتاوت غریبه ودر علم حروف واعداد واین رشتا
 شریفه هم است بقیة الالواح والله ولی التوفیق
 بار بار حضرت صاحب فطنت بخیر ما مذکره این تقوی حضرت
 متاکرار این محمود ودهدار الخاتم جباری مدنی مدنی

وبار بار علم ریاخت کشید واز هر کشتی کلی که خاصیت
 چید و چون نخواست کشید و بکران اذان فایده بی بهره
 باشد از این طریق اخلاص نهاد امید و راست کرد
 تا بحمد و این کونه باد و هر چه می کرد بدین موید شریفه
 فایز شود و فقیر را بقا صحر و امیر نفس نماید والله فی
 المسحان وعلیه السلام **الان** بدان اید که علم
 دین و در علم حروف و اعداد **حروف** و **اعداد** و **حروف**
 قسم نهادند و اندک می نویسد و قسمی ظلماتی و اما آنچه
 بود اینست مقطعات قرآنی فایز و تانی ظلماتی و
 حروف انبی هم و بی نوع است لیکن لام که را در بعضی
 را بر می دهند و بعضی را بر می دهند و بعضی را بر می دهند
 و بعضی را بر می دهند و بعضی را بر می دهند و بعضی را بر می دهند
 حروف و فایز نورانی و ظلماتی را با فالهم سبب و کواکب
 سبب دارد و اندک علی اختلاف و فایز و فایز و فایز
 و ظلماتی اختلافی نیست حال الاست و مع سرود و در قسم
 حروف و فایز نورانی و کواکب سبب و حروف و فایز و فایز
 را بر می دهند و بعضی را بر می دهند و بعضی را بر می دهند
الارواح و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح**
 بر **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح**
 و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح**
 و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح** و **الروح**

که حضرت علی (ع) چهار اسم اعظم است در مقام شرف کوا
 بعلوی که با و مخلوق است نفس باید کرد که عبادت تمام
 می دهد خواه سعد باشد کوی که خواه و خوش چنانکه ذکر
 سعادت و خوشی است آن گذشت که بجز کعبه شام هم چنان
 مجموع ن سویدهای اسم کوا قیامی و شرف هر یک است
 این کوا که هم شانزده متعین همان سعادت است و اگر در نظر
 آن کوا که شرف است در کعبه آن هم نویسد نکوت
 فاما با انواع مینویسد نکاش و در این مختار نوع که از
 هر شرف و علا است و در مختار ذکر کرده خواهد شد
 دیگر و فایده مفیده نورانی که از هر کوا که شرف است
 هم چنان در مقام خوشحالی ایشان معقول و طالع سعد
 باید نکاش که مورد بسیار نایب است و اگر هم چنان
 و خوشحالی و سعادت یکی از این کوا که مجموع خود را
 نورانی و شکارند هم بسیار خوشتر است که در وقت
 و خود در خوشحالی این ستار در جمیع و چه جدا
 که حضرت مجتهد آن کوا که باشد آن شکارند با عشق بسیار
 نایب است و ذکر آن فیصل بسیار نایب خواهد شد دیگر
 آنکه هر عبادت که سعادت او را یاری کند و می یابد
 هنگامی که در آن نازل شود که نورانی و شایسته در
 لحظه و غرض بسیار است و در این نوافان سعدین خوشحال
 باشند و در شرف اول ماه باشد یا در شرف ماه

و درین مدتی هم روزی که با سعدین و شایسته باشد
 یا مقامات باشد باید که از اول روز تا آخر روز
 روزی داشته بغضی جلالی که حیوانی نباشد انظار
 کند و در مختار نصیف یا الیاس یا ک طیب اعدای خود
 شده بخوبی و غرض بسیار است در اسم الهی که در وقت
 نورانی مرکب مدلول است نماید چنانچه هر روز و در وقت
 نورانی بخواند که جمل اسم الله است و در این اسماء در
 کانه که بعد از هر روز بخواند و غرض بسیار است که در
 هنگامی که وقت شرف ظاهر خواهد شد نورانی و شایسته
 هر وقت نماز یا بکریمه الله نورانی و اولی و الا زمین
 الی قوله و الله یخلف فی قلوبهم یخلف سابع او بنویس
 او ظاهر شود که بکفایت در نیاید که کوی مرتب دارد
 در دو و اسماء مذکور و در آن لوح موفیق
 ساند چنانچه در ساعات سعدین و نورانی کتابت
 کند و باید که لوح در روز ام که آخر وقت است تمام
 شود تا چون ساعت کوا که مذکور شده که ذکر کرده شد
 در هنگام کتابت موقوف و در روزان حمد و در
 روز باید نوشت که تمام کتابت بیانی در ساعات سعدین
 کرده شود هر روز و غرض و لوحی وضع کند و در این
 روزی حرفی که مانده و در مختار است بدان لوح وضع
 کرده بقاعده که ذکر کرده خواهد شد غرض از این مختار

[illegible]

دست داده و در این خلاف نیست و بخاطر اسم که از طایفه
 عجمیه در این علم مخفی نمایند باین شبهه و بطلان و در
 کتابش هم نامیده میفرماید که بضم فاء باین مقدر
 و از نا اهلان که نهاد مصون و محروس مانند اشیاء است
 تعالی اکون اسمیم بر سر عزت طین بدین نوع است
 بسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم لا اخرج الاظهر
 الکسر المطیع بهذا النوع الثوب باعتباری و باعتباری
 و باعتباری و باعتباری و باعتباری و باعتباری و باعتباری
 از نسک و بجای که علیکم خطایست ان احتیوا و عوف
 و امر و بهی و لا الاقوان تخموش سزوش و بهیوش
 سطر و بر عتبات طاعتی بحق الانیم الاعظم و
 بحق خالق و معبود که و باریکه ما رکه الله بیکه
 و علیکم العمل العمل الشاعذ الشاعذ القوم لوجا
 و این عزیمت را ۱۰ نویسه بعد و اسم اعظم باید خواند
 که در مرکز لوح است و گرد یاد خواندن عزیمت و قوف
 بوقوف و عزم صاحب قوفت که در امری و عزمی که
 از عزمه ان خواند برود انصاف خواند اما باید که عدد
 از قواعد و مقرره برور نیاید مثل قوف لوح با عدد
 مرکز لوح باید صفا و لوح ۹۹ قوفت از ۹۹ تا ص
 حضرت باری تعالی با بعد اسم شخصی معین و اقل مراتب
 این عدد حروف غایب بر این است که ان ۱۰۰ است است

و فنا اگر عزیمت بخیر و طایفات باشد ان عدد ان عزیمت
 بدین نوع است که ذکر کرده میشود و استخراج ملاحظ
 و اعون همه و خلی نماید و ان بدین نوع است که مثلا
 لوح او که **کلام** اسمیم است و در مرکز ان نهاد
 و بر و فنا و اماه معلوم است هنگامی که لوح نکاشته
 باشد بعد از ۹۹ قوفت این عزیمت است باید خواند
 که بعد از این ذکر میرود و لوح بدین نوع باید نکاشت
 که اگر یاد و یاد روی لوح نکشد بنویسند و عزم
 و در ظاهر همین لوح عدد و حرف الف و انظم طبعی قوف
 دارد و خالک عدد در مرکز ان لوح ۱۱۱ باشد و این عدد
 الف مکتوبی است و باقی الواح تمام بدین قوف
 و در این باب هم حجت و قوف لوحی نکاشته میشود
 و عزیمت نکو میشود تا بر طالب صاحب قوف بخیر
 نماید و باید دانست که در این حروف و مضامین خواه
 مرکب کلای که جمیع مفاتیح این سور باشد و خوا
 عزم مکرر و خواه ۳ حرفی عزم مکرر که اسمای
 سور و ان مرکب هر نوع که نکشد بوقوف نماید
 یا عزم موقوف که صدر معون باشد یا با عدد کتا
 جز جامع که در هر خانه حروف باشد بکار رفتن
 سجادت و بنویس و حروفی خواهد بود و هر کس بگوید
 در این وقت و تمام خود را از این فایده می بیند امده

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

17-18

سبح و ب و ع می کند و این سه ورد را بدوستان

نقش خواند و امور لشکر بدین ۱۳ روز درین

میاید خوانم نام و خاتبات مطلع شوند و که از این
تسوان مکتوبهای اندک معنی بدین هم و در هر روز
۲۱ نوشته خواند و باقی او را پنج میاید و در روز
همه حال در هر روز حقی که تکرار کرده اند و در
عنایت خواندن بیان نگارند و در هر روز و در
الاف السطور فی القرآن و لا یجوز لک

چیزی که حاصل کرده اند بکده بار و پستان بداند
 چه جای که می رسیده باشند یا از آن موافقت
 باشد و استادان این فن ناچارند هر چند که بسیار
 باشند از حقیقت حال آنچه بوده و در گذشته اند
 کلیه نقل نموده اند و این در علم نقل گذاشته اند
 و در نسخ ما شده اند که می دانند اهل اوقات در بار
 کردن شود و بیانی آغاز کرده هلاک خود بیند
 و بعضی چون مدتی در این علم حاضر می شود و در بار
 گفته و در بعضی جای خود کرده یا آنکه علم است که
 اطالیه ملقا و اندلس و سیویس و بغداد و خراسان
 و قزوین و موطنی جدید در این علم یافتند و از هفت
 در و بیست و بیست و یک در این علم رسید و این
 از آن بود که هر چند در این زمانات سود و برائی
 هر کسی و هر چیزی سوره عمل می شد اکنون چون ما
 ما حاضر رسید که بعد از هفت و بیست و یک در رسید
 و شنیدند و خواست که در روزه به ما موافقتی را
 فایده نابد و هر چه در این محضر فایده علی حد بیان کرد
 و بسیار بود از آن نمود اکنون در عهد طالب مستحق
 که و هفت و بیست و یک در و چون این اسرار مطلع شود
 و دانست که در خود را نیز از آن خواهد داد و آنچه از آن
 حاصل این علم است فایده جو سله خود می باید و آنکه

نقلی را منع الهی چون شایسته عمل از پیش گذشت
 ز او ای آن ناکر برست و آنکه لوحی می کارند
 و غرضی اسحق صبا بد کرد و این نوع که گفته
 میشود مثلاً لوح و در نظم طبعی موقوف بود
 بدین نوع غرضی می توان
 ز این لوح میشود و معانی
 اول که عدد و لیست
 و نضافه کرد و در
 و مانند بحرف بر دم بقاعد
 و کسر ایلیا اضافه کرد و در
 و است که اضافه داد و باقی غده است که در
 آگاه و در راضی گفته اند فاما استخراج اسماء از آن
 است رفت و یک خانه کرد و بهر باشد بود چون
 اضافه کردیم ۳۰۰ شد اما فاد طرح کرد و باقی
 شد چون بحرف بر دم شد و پس ایلیا اضافه
 کرد و پس ایلیا شد و یک خانه کرد و از آن
 بود چون اضافه کردیم ۳۰۰ شد طرح کرد و پس
 باقی ماند بحرف بر دم شد و پس ایلیا اضافه
 کردیم ۳۰۰ شد و یک خانه کرد و از آن
 اضافه کردیم ۳۰۰ شد طرح کرد و پس
 ماند بحرف بر دم شد و پس ایلیا اضافه

اگر در مورد خانه باشد و بگوید عدد این لوح که در آن
 خانه اول است و خانه که عدد لغزین در آن است و
 عدد و خزینه و همه که در ۱۰ شد ۳۸ اضافه کردم
 ۱۰ طرح کردیم ۱۰ باقی ماند ۳۰ چون حرف ۱۰
 شد چون اینل اضافه کردیم ۱۰ شد ۱۰
 دیکو نو لوح که در ۱۰ است ۱۰ اضافه
 کردیم ۱۰ شد ۱۰ طرح کردیم ۱۰ باقی ماند
 حرف ۱۰ شد ۱۰ چون اینل اضافه کردیم
شماره ۱۰ دیکو نو لوح که در ۱۰ شد ۱۰
 ۱۰ اضافه کردیم ۱۰ شد ۱۰ طرح کردیم ۱۰
 ماند چون حرف ۱۰ شد ۱۰ شد پس اینل اضافه
 کردیم ۱۰ شد و این ملک عظم است و تصور
 این عمل جانی که عدد قابل طرح هست اضافه نمیکند
 در سن است قاضی است که چون اضافه کرده اند
 از اول تا آخر بوده باشد و آخر از اول قابل طرح
 اصلا اضافه حاجت نیست از اول تا آخر و آن حاجت
 که لوحی بکارند که عدد و مقدر معین در آن واقع شده
 باشد که در خانه او این لوح مانده ۱۰ عددی
 بوده باشد که در آن ۱۰ بر سرهای لوح و اسم عنوان
 و اسم عظم و این دو در بعضی لوح و در بعضی عمل گویاد
 آنکه به و این چیزهای مخصوص است به نکره و این لوح

عدد اول

نکره اول

ماده

خانه مرکز است و عدد این چهار خانه باید که ۱۰
 حد است و مطابق این اسمی یا حد اسم نامهای
 الهی یا ایزد و اگر چه جمع عدد و سوت مرید مذکور
 عدد و فوایب اما آن عدد خارج اسمی یا اسمی
 ملائک بود و این عدد حد جمع اسمی یا حد اسم
 نامهای الهی است و مطابق عدد سوت مرکز
 مذکور است و مطابق و نامی است و این اسم
 این لوح است و خانه دیکو واسطه و ثابت
 اسم عنوان است با صدا و یوش از خارج بطرح نام
 در لوح که عدد ۱۰ اضافه شده باشد یا اینل را
 داخل اسم ملائک شده باشد و آن اضافه داخل
 باشد و این اسمها هم داخل باید که که عدد سوت
 ۱۰ است طرح کنند و باقی حرف و عدد ملائک
 بسیار و این اول بعد از لوح ۱۰ است چون ۱۰
 کردیم ۱۰ شد چون ۱۰ که عدد یوش است طرح کردیم
 باقی ماند چون حرف ۱۰ شد ۱۰ شد پس یوش اضافه
 کردیم ۱۰ شد ۱۰ خانه دیکو برین مایه و فوایب
 بخود این لوح بقاعده کلیه غیر که سوالین بیان است
 خواه در نقشه یا کلام بخوشد و خواه حکم و مسموم
 نکره و یوش درین دستور به نکره از عدد و یوش که
 اگر باشد ۱۰ طرح باید که نام این باشد ۱۰

۱ اکثر از آن طایفه اگر چه از ایشان است و اگر ۲ ماهی و
 اگر ۲ هفتی و اگر ۳ ناری نامم و اصل اللوح عنده
 هذا العدد دیگر ۴ طرح باید کرد و آنچه عائد ۵ است
 با کثر اگر ۶ است حیوانی ناستد و اگر ۷ است سانی
 و اگر ۸ است معدنی و غیره و بعد از این شروع میشود
 امرای نام آنچه در خواص و رقبات و فوائد و فواید
 و کثیرات و خطرات و فرائد در خاطر فاتر و راجع به این
 تفکر و تدبر نوشته شد و بعد از این شروع میشود
 اللوح مرسوم و الله اعلم بحال و لا یومر به ان
 که هرگاه که در اول ماهی که وصلان کرده شد
 کسی داده دعوت فواید کند باید که چند شرط
 دارد و بعد از آن شروع کند که اول این ۱۰ مقدمات
 قبل از شروع و خواندن عزای روحی بخواند که این
 لوح ختمی است که از این ۱۰ فقره متشکل بوده باشد
 و عدد از روح بر شمع اشیا و خلایق و کائنات
 حاکمان که علم الهی و اوقات اسرار غیبی که این
 تار و پود کائنات را در آن مدح و حال بوده باشد و
 و ضروری و اقوال و کلام و ذل و ثل و روح
 مظهر و قالب و علم حضرت خاتم النبیین و سید المرسلین
 محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و بعد از این
 این ذکر و بوی و غیره و بعد از این

۱ روح سلوان بدو و روح حضرت یونس و اول نامم محمد
 و اگر شتر بخانه کند و بنویسد و این قطب باقی
 سلوان بدین روز و بعد از این
 عدد بخواند و روز و لونی بسیار بکمال طیب
 حضرت اسد الله عا لک ملکی و امام الکفین و
 علی و ابی طالب و فواید و فوائد با هم علیا
 حضرت حلاله و اعون علی الزهر و رب و هدایت
 اسم علیا حضرت خیر الشاهی ناصر ان هار و بدین
 شده که حضرت علی المومنین علی و وضع و
 اگر حکم از رویان بر دفع حوائج کند تا خاتمه
 از آن معصنا علیه نام کرد ما تا غافل باشی و بعد
 روز دیگر هم چنین هر روز لوحی با هم که این
 موقوف سازند تا حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم
 حضرت خدیجه و بنی هاشم و علی و محمد و اولاد و
 بنویسند و روح مومنه و مومنی صاحب که تا غافل
 بدین قرآن عمل نموده و این از جمله ملکات غیبی
 و انما لاطنا و فاضل معلوم میشود که در هر یک
 از این بجهت علی مرتضی و فضل این است که تا غافل
 استاد و این علم را بر مومنه و مومنی باشد و
 بود علی ای حال بدین لفظ و شجره و بود و چون
 و صاحب و فواید این اطلاع حاصل میکند و بدین

Handwritten text in Persian script, likely a list or index. The text is arranged in several columns and rows, with some entries underlined. The script is cursive and appears to be from a historical document. The text includes names and titles, such as "امام", "شیخ", and "میرزا".

[illegible]

۱. در مورد این که در این کتاب
 ۲. در مورد این که در این کتاب
 ۳. در مورد این که در این کتاب
 ۴. در مورد این که در این کتاب
 ۵. در مورد این که در این کتاب
 ۶. در مورد این که در این کتاب
 ۷. در مورد این که در این کتاب
 ۸. در مورد این که در این کتاب
 ۹. در مورد این که در این کتاب
 ۱۰. در مورد این که در این کتاب

بالتحریر الی شانه **مضامین** هر اسم جو نیست در جمله حرف
 ۱۰ کانه و در این دعوت ۲۰ فعله مقرر است اولی
 تحت فو حات و جعیان و مثل ک لک ۲ و سطر حه
 محطاف کجی مشرقه ۳ کجی و این حجه شجره و شانه
 است و مدت این ایام دعوت ۳ ماه متعاقب که
 سحر چوب و شعبان و رمضان بوده باشد بشرط
 آنکه بیست و هفتم و کل جلال از غنچه حیوانی و دوا
 خلوت و الناس طاهر و عزیز و آنکه در این ۳ ما
 فتره ۳ روزی که نایب الشرف است در غریب
 نباشد و این شرط کلیست و در این ماه هر روز
 با و را و از کار متوقف و فراغت توان مشغول
 بود و در شب جمعی عطا تا بقاعده که بعد از آن
 طاهر میشود باید خواند و در این ۳ سبب یاد شود
 هر شب متعلق بان مداد است یا دیگر و این شرط
 دیگر که شرف الشرف است بعد کلا لا اله الا الله
 مشغول باید بود و مجموع این اسطای ۱۴ کانه شرف
 ۲۰ نقیب کدان عدد منازله شرف است یا بخوبی
 و در این ۳ ماه متعاقب هم چنین باید کرد که شرفها
 نورانی زکریا و و شرفهای تا فخر الشرف ذکر
 لا اله الا الله **مطلوب** و مستحقور اند و سوختن آن
 غیر شرف و این نشان و غیره یک بار و مایان

۲ نام ۲

اجامه

انجانب نماید که در تفصیل موقوف کیشان کیم و
 فاعده خوانند آن با آنکه اسماء الله ظاهر کیم و
 که عدد مقرر شد شانه ناما این عدد کیم است
 که ذکر کرده میشود مثلاً و دوازده ماه که بحرف
 الف متعلق است و اسم الله و دوازده که باید کرد
 انش که اول و حی بخارند و فو و شرف ناما الله
 عمل کیم و در تلوح موقوف دوازده همان عدد باید
 و که اسم الله و دوازده کند و عدد این است اما
 ۱۰ عشرت ۱۰ مانت ۱۰ الوف به آنکه حرف الحاد
 در هر شب الحاد یکیش و در هر شب عشرت ۱۰ است
 و در هر شب حات ۱۰ و در هر شب لوف السان
 اسم شرفها الف که حرف اول است و در هر شب
 خود و آخر است که یک باشد و کلام که حرف اول
 حرف عشرت است که در هر شب عشرت حات است
 میشود و کلام ۲ هم ز حرف عشرت است که در
 مانت و این است ۳ حرف بود و در هر شب
 که هاست حرف الحاد است که در هر شب لوف و
 پس در خواهد بود و حرف رابع که هاست حرف
 الحاد است و در هر شب و در هر اسم الله این باشد
 ۲۰ بدین ترتیب احاد ۲ عشرت ۱۰ مانت
 لوف ۱۰ شرف الله و که اسم ذ است و در

ملغ

و بعد از طای کریم حین و خیر کرد و اشرف انداخته
که بخود رسد و در حرف که عمل نمایند در دیگر حرف

در علم صاحب حق و این نمودار کافیه است
حرف ماضی و عدد بلا بیانات تکمیل کند که مقصود
ندارد و حرف ماضی و ماضی و ماضی و ماضی
و اینست یعنی در هر کلمه لوح عددی بنهند که حالت
تکثیر نیست بدین مثال که در حرف ماضی بنویسند
و یا بی حرف بدین طریقی اما خود انباشت که بخیر
این باب بر این مضمون غلط ظاهر ساخته بطریق
دوازدهم و برده از روی بعضی اسرار گذشت ام
در کتب برادران طالب صاحب حق و ماضی
مربوزات را از دید نا اهل مخفی دارند و بعضی
و نا اشیای متوجه این کار شوند که زبان میرسانند
الکون چون در قبل ذکر اسرار کواکب و الواح
گشته بنویسند الله تعالی بخوده شود و اگر در آن
که بنویسد بنویسد و این کلمه کلمه و در کتب
لوح و قلم بنویسند در هر انواع غلام

[illegible]

اکنون برنام را صاحب غوف ظاهر است که اگر بفایده باشد
 عمل میکند لاجرم همین است که بفایده معارف است و در
 این عمل صد هفتاد و نه و در غیر آن صد و ده و در
 ضیح خلایق نیست باید که قدر این لوح ۱۰ در ۱۰ بدلی که
 معتدل اند و راست و کعبه و ما و داخل است و این لوح
 بسی که راست و محکم در هیچ کتاب بنای رده بدان آید
 الله که بعضی از لوح منوره میشود که با خیزش کشته
 و خطی ندارد و الا این قول الحق و لا الملك بدانکه این
 ایتم بعد دارد و در قطره که در نظر خوش تر است
 و میشود که در هر دو فایده است بدین طریق
قول الحق فی رد الهم در گاه که کسی
 لوحی نگارد که به مذکور بر اطراف لوح بجای جدول
 نسبتی ندارد و از جمله کلمات است که اگر این لوح بر کاغذ
 سرخ بکشند جز در ده گاه و در چشم بسیار مفید است
 و مودت و
 الله اعلم
 بما آتاه الله
 قاصد
 و اسم باسط
 بر طبعی خورشید
 نگار و دیگر که در در این لوح باشد بر کسی که شاک

داشته باشد و کار هر دو ساعت از و روز ۱ ماه یا ۱۸ ماه
 ماند بشرطی که شمره و خورشید و خورشید باشد و مخصوص باشد
 و در طرفه و غروب باشد هر که این لوح را در دست
 دهد بخوابد و خواب بر ایشان نهد و لیکن باید که
 هر روزی از روزها که فکر کرده باشد در ساعت
 از و نویسد و در کمال باسط را که در روز جمعه
 هنگامی که ساعت اول روز باشد و فواید بخواند
 چنانچه در هر یک از اینها و در ساعت و دیگر این
 اسمای عظام که ذکر خواهد شد خواص بسیار است و
 چنانچه هر حاجتی که کسی بخواند و بگوید یا خواهد بود
 بسیار نکوست اول حجتی که استی اسم و بعد باید خواند
 که دفعه که کسی میکند و فایده قدرت ماست باشد
 باید خواند و اگر بقواعد مقرر که در جمیع حسابی بیرون
 باشد بخواند عالیا بسیار است و اگر کسی در هر روز
 هم آنان اعلاست و دیگر حجتی و در اسم و در
رشد بخواند بهمان قاعده که در آن دو اسم بیشتر ذکر کرد
 شد بسیار مفید است اما در این طبع مذکور و دیگر حجتی
 دفعه که اسم و بعد بسیار مفید است و دیگر
 چنانچه صفت بدست و مانند که اسم و در اینها قاعده
 که از بیشتر ذکر آن دیده بعمل آورده که فایده بسیار میشود
 و دیگر حجتی در صفت و در این اسم و در هر یک

۱۸ ماه یا ۱۸ ماه

سخن قال از خاص شهر و ده که گناش میکند و با بعامد
اسمی چند از اسمای الهی که از صفات گناش هر روز هر
میکناید که ملاحظه کند مثلاً که در روز اول که گناش
هم صبحه چند اسم از اسمای الهی در صفات هر روز
واند اسماء بعد و جمل چند است بهمان عدد مجموع این
در همان روز بخواند و در هنگام غرض خواندن باید که
از آنها و غرض غرض است و خاصا آنکه اضرار ندای
حلال کند و با مردم مختلط باشد و از خلوت بیرون
مکروه وقت ضرورت ساء و سال که حرف در روز
و جب که بر گناش کرد و روز شنبه شنبه در حروف
نویسند هر روز و نام ندارد که بکشد باشد که در
موج کند و در روز شنبه در میان هم چنان و نام

کشمیر و مغلزائین خود را نشان دادند

[illegible]

تاریخ

[illegible]

۲

مجلسی بیاض و غفران
بافتند بنوعی دیگر بارشود
سفید این نام از اجناس کندر
دور بکنده ود وهنزدوده

وی فرمود و با خود در هر مربع ده هزار و دویست
 نفوس بیک بنویسد و با خود
 دارد و بگوید این همه و در هر
 کلمه و در کلام اینان و در
 خود را مانده شود و غنا
 مطلوب و در عددی که بیست و مربع افراید بنویسد
 و سببی که در آن بنویسد
 و در بنویسد و بنویسد
 بگوید این همه و در
 حرفت معانی و غنا
 الله میدکند و در هر
 از معانی ملک حمید و ما تم از قسم و ما تم
 بخوانند این قسم که اللهم یا من صوابت الله
 لا اله الا انت الملك الخالد الخالد لا تخلف عهد
 ملائک این نوع و دعوات کند و دیگر عمل نمودیم تا بر عالم
 انسان شود طالب بحسن ملک و مطلوب از هر یک
 فرمود که در هر حرف و نام

و این است حرفت عدد و بیست
حرف و بیجا و بیحد باید که گفت که چند میشود و بیست
اعماله الله به و در محرابها کند و در آسمان الله مکرر
حرفها را انداختیم غنیمت است
و این است اسماء الله است و اگر چند
اینها را الله بهم رسد که حرفش موافق حرفات باشد
هم حرفش مثل رب رحمن ملک مقدر من و
این اسمای موافق حجاب و بیحد حرفها و بیست
روز که در بیست حرفت بخواند که روزات و بیست
عدد در بیست طبعی و بیست عدد در بیست حرفها و بیست
حرفها که در بیست حرفها و بیست حرفها و بیست حرفها
قسم کنند که قسم را از او در بیست حرفها و بیست حرفها
باشد بخانه بیست حرفها و بیست حرفها و بیست حرفها
نعم که در بیست حرفها و بیست حرفها و بیست حرفها
اول و دوم از حجاب و بیست حرفها و بیست حرفها
اول کدام و دوم کدام و این
مرتفع است که بیست حرفها و بیست حرفها
و بیست حرفها و بیست حرفها و بیست حرفها
الحی من کتاب مفاخر و معانی
و هذا محمود و بیست حرفها و بیست حرفها
و بیست حرفها و بیست حرفها و بیست حرفها

100+

$\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1$

 $\pi + 2\pi$

11 12 13 14 15

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

49. 11

二、三

17. 11. 1914

$$842 + 11$$

76 4 7 24

104

10

نشان در هر دو بنویسد و در روز دوشنبه و چوب
 من و جاش بنویسد و بخور بکند بکند و بخور
 هر دو بنویسد با اینهمه سرخ و غریب و بنویسد و بنویسد
 انار زرشک و زرد ناله بنویسد اگر کسی پیش از یک
 یا امشب یا با و شاهی طحی دارد و خواهد کرد ملک
 و در یاد بنویسد و در خانه نام را کاعد بنویسد
 کند بکند و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 اگر کسی در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 کند یا چهار بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 باشد و در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 کند و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و با شش و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 کمر بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 اگر کسی در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 نجات دهد یا در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 حبس است و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 باشد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 باشد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد

یا در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 اگر خواهد کرد کسی جهان کرم محبت کند
 بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 خود بخون با بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 کند و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 که و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 سالی که بود و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 خاتم در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 نعلور در بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 کند و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 کس و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 ان سوال که بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 خانه و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 شد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 که بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
 و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد

[illegible]

74	94.1	100	100
75	94.1	100	100
76	94.1	100	100
77	94.1	100	100
78	94.1	100	100
79	94.1	100	100
80	94.1	100	100
81	94.1	100	100
82	94.1	100	100
83	94.1	100	100
84	94.1	100	100
85	94.1	100	100
86	94.1	100	100
87	94.1	100	100
88	94.1	100	100
89	94.1	100	100
90	94.1	100	100
91	94.1	100	100
92	94.1	100	100
93	94.1	100	100
94	94.1	100	100
95	94.1	100	100
96	94.1	100	100
97	94.1	100	100
98	94.1	100	100
99	94.1	100	100
100	94.1	100	100

۳۵۰۱	۶۵	۶۳۰	۶۱
۶۲۰	۷	۹۴۰	۲۶۱
۵۰۱	۴۲۱	۴۹۱	۴۹۱
۹۲۰	۲۶۰	۳۳۰	۵۱۰
۵۲۰۱	۳۷۰	۲۸۰	۹۱۰
۴۲۰	۳۳۰	۴۹۱	۵۵۰
۴۲۰	۱۰۰	۸۰	۷
۴۲۰	۵۲۰	۵۲۰	۳۴۰
۴۲۰	۴۲۰	۴۲۰	۴۲۰
۴۲۰	۵۹۰	۳۰	۹۱۰
۴۲۰	۵۰۰	۵۲۰	۴۸۰
۳۱۰	۱۲۰	۱۱۰	۶۴۰
۳۶۰	۳۸۰	۵۸۰	۶۳۰
۲۰۰	۴۸۰	۶۲۰	۳۴۰
۲۴۰	۹	۷۴۰	۱۳۰
۴۰۰	۲۳۰	۲۶۰	۷۸۰
۴۰۰	۹۶۰	۹۶۰	۸۱۰
۸۲۰	۱۲۰	۱۵۰	۹۵۰
۹۹۰	۳۰	۳۰	۶۰

و چون در آخر تمام شود و ثواب آن کو که بطالع سال
 علیکم و آلائکم و برکاتکم و بعد از آن سوره مبارک که در
 آنجا آمده و با این تفویض شود و بعد از آنکه قادر باشد
 فقره ای میماند که بعد از آن فقره از چهار مجلس
 نماید و صد و شصت و اولیای نام و صاحب جمیع دوزخ و
 راضی و خوشنود نماید و بعد از آن دعا را معلق بطن
 کو اگر نگوید و در شصت مناسب با وضو بخواند
 و سوره که در عمل ایشان صاحب حاصل را هر روز
 و صاحب باران که صدق طالع نماید بکرات و اسم
 اعظم مشغول شود **لا اله الا الله** **محمد** **ص** **آل** **محمد** **ص**
لا اله الا الله **محمد** **ص** **آل** **محمد** **ص**
 که فاعل بصدق و بی ترسند که کند و قدرت
 خداست و تا آخری را شامه نماید که در وقت
 شصت بنا ع احوال در ترقی و در تقاضای
 مهم و سهل و عمل را در ترقی و به کار می که در عمل
 بی احتیاج است و در زبان دشمنان بر وی
 و قدر عظیم از او در دل خلافت میبرد و مردم
 و خواهران او باشند و در سخن و صلاح او پیوسته
 و در هر محلی که حامل را حاجت شود هر گز نمی ماند
 هر روز و مطلق کرد شده باشد مقصودش حاصل شود

بشرطها و شروطها و شرایطها و مفادها و کما فی الحقیقه
سیان می نماید و اما کما فی الحقیقه طالع سراسر الحی که
قاعد بر کرد و در حقیقت متعارف است و اگر کسی
بر تمام آنها و قوف باشد و خلاف ضابطه کما فی
که علی است و غایت خطری و مخوف چنانچه که بعد
یک هفته سهوی یا غلطی واقع شود صاحب عمل
بیم خطر است و هر چه در وی می نماید را و او را
شرطه ناخیزی واقع شود و اگر در این عمل
ملاحظه نماید و سعادت و سعادت و طهارت
صوم را و حضور قلب و خوشنودی تمام شرط
مخدرات کوکب یا کما فی الحقیقه ناخیز است
بجای هر دو و حقیقت و بعد از آن صد و صد و بی
حقیقت بگوید و در حقیقت شروع اگر اسم شخص است
در طلوع و بیح طالع سالی و روز متعلق کوکب
صاحب بیح و مخوف است و در این شرط
شروع نماید و اگر صاحب شخص باشد در منزل
اقاب و تلبس غریب یا شرعی و فقر یا فقر
مخوف است و اگر در منزل کوه شروع نماید و اگر در
مختص هر چه از آن در خصوص یا بداند که در
ساعت است اسم باشد یا در تقارن و قبل که
را حاد مخصوص است اسم اعظم است و مدار کرد و طالع

و اجماع و کما فی الحقیقه و ایام و عذر این است و این
ان مری میانی و اخبار عالم و هیولان مری که بی رحم
میشود و چون غایت قلیله و قلیله و استغفار است
مشفق و فقید و این اسم غریب و غریب
و یکی بر او و بعد از این اسم را در خانه و در
فرد کما فی الحقیقه و در خانه و در خانه و در خانه
خشت یا تمام و در خانه و در خانه و در خانه
الدنیا و اما این نام و نام و در خانه و در خانه
اما بدان که بیاد و نام و صاحب نام کرده است
که نویسنده بیح سالی و قاعد و در خانه و در خانه
و موید و کاه احد است که در و در خانه و در خانه
که سلامت نفس سالی را که او حقه شخص نماید و
فرقی در و در و در و در و در و در و در و در
و از متعلق به متعلق نماید یا که بعد از تعیین
کوکب شخص و شروع و در خانه و در خانه و در خانه
اربابی از بیح سالی کما فی الحقیقه و در خانه و در خانه
قراین در خانه و در خانه و در خانه و در خانه
مواضع رسد و در هر یک که در خانه و در خانه
می شود و در و در و در و در و در و در و در و در
در خانه و در خانه و در خانه و در خانه و در خانه
در خانه و در خانه و در خانه و در خانه و در خانه
در خانه و در خانه و در خانه و در خانه و در خانه

و فرمایانی **مقیه** و **واسم اعظم** یا **عزیز** که عدد آن
 یکصد و هشتاد و پنج است و اعتبار دینی سائل
 است اسم اعظم تا قیوم که در پیش و پس است بهشت
 است یا این سائل آنست که جاثی یعنی آنچه درین
 روح مبارک ثبت شده است حامل آن منفع
 شود و فرمایانی **واسم اعظم** یا **عزیز** که عدد
 آن شصت و هفت و یک است و مفید شفا برای هر
 نماید و فرمایانی **واسم اعظم** یا **عزیز** که عدد
 آن دویست و شصت است به پیش چشم خدا تعالی
 تجا ایستد در دنیا و آخرت و فرمایانی **واسم اعظم**
 عدد اسم صاحب عالم بوده باشد در عدد
 اسم صاحب عالم به پیش و پشت و پیش و بعد
 محفوظ بودن دائم و ذات و بیانات و
 در اسم اعظم که عدد آن ۱۲۱ است یعنی هفت و نه که
 که منظر سائل باشد هیچ کس فرمایانی **واسم اعظم**
 حقیقی صلوات بر سر و بر سر و بر سر و بر سر
دوم و **واسم اعظم** یا **عزیز** که عدد آن ۱۰۰ است
 یعنی صد است که اعمال دنیا و آخرت را
 اخ که درم سرچشمه شری شود چون عدد سائل باشد
 رسد و طاعت که سریع در خانه هم مربع اخر نماید
 نماید و فرمایانی **واسم اعظم** یا **عزیز** که عدد آن ۱۰۰ است

مینو و چون بخانه سنان رهم بر او آید و فرمایانی
 خیر و نیک کند و مادر را بپوشانی بپوشد و بعد
 و بعد بر است که میشود شتر و گاو و اگر نیکو شد
 و اگر نیکو شد تمام شود و بخیر است که بپوشد
 بدستوری که فاسد شد است و ناقص شود تا آخر
 تمام هر روزی که عمل کند ملاحظه شایسته نماید
 نمود که در حق عمل و گمان کند و تا بلوغ مبارک
 بخیر است همان گویا که است ساعت را بکار ببرد
 و در صابون که ذکر شده خود را معاف نماید
 که هرگاه این لوح مبارک را در آب و شربت و
 تمام نماید و با اعتقاد صاف نماید و خود بخیر
 و محتاجی نمی باشد و در روز و شب و در هر
 گاه که در و خا طاف حامل سوار بر سر و بر سر
 و او را از علوم و بر نماید و قوت حافظه میراند
 و ستمان حاصل دوست شوند و آنچه در روز و شب
 تا نیت سندان پای داند و حامل این لوح مبارک
 روز و روز قوت بخاعت بپوشد و کارهای پسند
 که باشند باشد که دایم و بهر کاری که تمام نماید
 حسب اید و فصل یابد و بر سر هر پاری که برود و
 یا به اگر خود بود و یا با او این دعا مبارک را بخواند
 و در خیر خانه فرستد در هر روز و شب و در هر روز

و حامل اینها هر که میسر آید و صفت کرم را بنویسد و
 و خواص این برنج کاف و باری بسیار است از آن جمله که
 و شفا علی نصب کنند صد نفر از آن کس در لیل و شب
 و بر بی توانند نمود یا آنکه شخصی خوف و بجان نا
 خود دارد مردم قوی و توانا از دور با وی زیاده
 نیوانند نمود خلاصه کلام آنکه شرح و خواص این
 مبارک در کتاب غار الفنون مضبوط است
 قد میهم در کتاب کتب الامور و غایت المبادی
 شده شرح چون در این مختصر نمیگنجد از کلام علماء
 ما تقدم این چند بیت را و بعد از آنکه بنویسم
 چنانکه گفته اند الفاتح کسب الاشياء الی غیر زبان
 تا خواست بسیار از تقریب این لوح مبارک چنانکه
 آنچه در کتب عامه و خاصه از عالمیان و رسول خود
 و ستاده است این باب کلیه در این لوح مبارک و در
 شده است و معانی اعظم از این علم کلیه و جمیع
 محکومات در این لوح مبارک مندرج است و ایست
 مذکور من کلام علماء و است که مطهر میگردد
 کاه و آنچه بدین جهت است که در حال خیم و طاعت
 میفرماید اوست که بخیر و بخیر از هر که
 در تمام این روزات بخیر است خیم خود میکند از هر
 نسخه این کتب فلاحت شد عافیت و شفا

چو سلیمان کین خاتم کرد بود حکم ملک جلال
 ملک از نذر بر خواندند و حق و جاه و فلاحت
 هست بود باغبانان و باغبانان از نذر شریف و نذر
 اندیش کل و اندیش کل و نذر باغبانان
 هر که این علم را بخیر و نذر و نذر و نذر
 دوزخ اوقاد و حرم و نذر و نذر و نذر
 نذر از نذر من چون مالک جن جنی شدی
 بدان و از دست مده که از نذر عجایب است
 حامل شوی ندانی و فاعده در بیان اسباب
 با نذر حصول مطالب از این لوح مبارک ما نکریم
 اما اگر نذر شخصی می و نذر این فاعده
 عمل کند و نذر خواهد بود و نذر و نذر
 عدد مطلب را معین نموده با عدد و اسم صاحب
 جمع نماید و او را در لوح طلب کند تا در کدام خانه
 ثبت شده است و نذر و نذر و نذر و نذر
 ملک نموده او را در لوح طلب کند و نذر و نذر
 نذر نماید و هر روز او را در لوح طلب کند
 نموده قسم شده دهد و عدد مطلب را نذر
 شد عدد و نذر او را در لوح طلب کند
 و نذر و نذر و نذر و نذر و نذر و نذر
 که با فلاحت نذر اجب و نذر و نذر و نذر

1. The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of the system (1) tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if and only if the matrix A is stable. The proof of this theorem is given in the first section of the paper.

مع صفت دانشمند و علمای تعریض و ایام ۱۱۱۱

[illegible]

وَيَحْيِي سَجَلًا ۚ اللَّهُ أَجْدَنُ سِرِّهِمْ ۖ فَنُفِثَ مَعَ الْخَضِرَاءِ ۖ إِنَّ اللَّهَ وَرِثَتُهُ

مراتباً نخرجها بان الله هو التناقض والقوة المتين

قال عيسى عليه السلام ربنا انزل علينا مائدة من السماء
تكون لنا ايمونا وبقا على الجبال حصونا الى ان تصطوف ثم جعل
الوقفة ثمانية ايام حليمة والقرآن الذي ذكره عليه

لَوْ قَدْ جَعَلَهُ فِي يَدَيْهِ وَصَعَتْ مِنْهُ مَاءٌ عَذْبٌ وَصِصَ الْفَا

داخل الاموال في العبد الذي شبعه مثل القنديل

لأن الارزاق تتأقرب اليك مكرم محمد مادي الله

عالمی وفد سے یہاں تک ہوا کہ ان کے ساتھ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسمًا من موسمي الدنيا والآخرة

تفسيره و تفسيره و احوال اسرار و امور غيبية

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1890

مخصوص ماوراء الله تعالى و مفاعله الشراعه و

تلاوه و لو الامم بالله و بعد

مسئله و عرب فيه الوفق العدد المذكور وانت تسألوا

لعمري ثمة كفاية الوفوف ودون من تحصل حوله هذه الايام

وما يدرك خذوه فخذوه انفسكم وخذوه الله

کمال الاخلاق والاولی ملان بر ولایت و اعلی ذهاب بقا
شخصا بر قدر القیاسه عنده و ندینا ارجا من اجل

[illegible]

... ..

سید الشهدا علی

هذه النسخة من كتاب تاريخ العرب من قبل الإسلام

تو لوی جا بد ولسو راختم بحک تو لوی م شیب

للانبياء والائمة فانه لما جعل الله ما جعل من اجل الناس

[illegible]

يا ارحم الراحمين يا ذا الجلال والإكرام يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والإكرام
 وحده الله عليه ما يعبد فاني لما رايت اكرام العلماء قد افاضوا
 رزقهم في الدنيا والآخرة فاني لما رايت اكرامهم في الدنيا والآخرة
 الاستغفار والعلم باسم الله تعالى فاني لما رايت اكرامهم في الدنيا والآخرة
 حيث انهم في كرام هذا ما يعبد الله تعالى في الدنيا والآخرة
 في اليوم الذي انزل الله الامام الاخير عليه السلام في الدنيا والآخرة
 حامداً محمداً محمد بن علي بن الحسين رضي الله عنه في الدنيا والآخرة
 وذلك انهم في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 عتقنا والذين في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 لا يحسد الا الله سبحانه وتعالى في الدنيا والآخرة
 يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والإكرام يا حي يا قيوم
 يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والإكرام يا حي يا قيوم

يا ارحم الراحمين يا ذا الجلال والإكرام يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والإكرام
 رزقناهم عطاءً وبمصر على علا لقن لوفوا والعصر في
 وهو في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 بالعودة والبيان الجاهلي وهو في الدنيا والآخرة
 يريد الاحتياط في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 ذلك في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة
 اريد سمعنا اصواتنا وقبورهم في الدنيا والآخرة
 اخذت احوط على نفسي يا ارحم الراحمين يا ذا الجلال والإكرام
 روي عن النبي صلى الله عليه واله وسلم انه قال من قرأ
 اية الكرسي في اليوم والليلة فانه
 في الدنيا والآخرة في الدنيا والآخرة

التي لا تحب الحدة من صلب عدي الاستاذان هذا النوع
 المنسوب الى الامام العزلي بمقام الله الاعظم وهو وفي
ميتة وروى الامام عز الدين في بسم الله است وال في
 مطاع فلذلك منه ما امكن انشاء الله تعالى ان من
 حافظ على ربه في كل اذنه هو على نفسه وساعده
 اعني اعمات الشك وهو ان له مفرات ومزاجا
 خيرا ومن جازة مدق وكتب الشك ما اتم المدي و
 يقرب بالعربي ما كان من كبر حوت او خالغ موب
 او ساع موبه ملونيت وما كان مذكرا ملون ك
 فالحل من هذا النوع من الفروع والفرع والفرع والفرع
 لطارد في جان وحده للفرع والفرع والفرع والفرع
 للفرع والفرع والفرع والفرع والفرع والفرع
 بهية كبري تحليد كود من حل وحل وحل وحل
 وبخس على خوليه فلهو في بستان سلع احبوا اننا

ما لم يكن احبوا السخ وهو لا يحيط بسبحان قمر
 انقل يا قومنا اجوا داعي الله ليعمل ليط اجسوا قمر
 عينا فاكذ هو لا اسم عظيم هو اسم الله عينا
 حيز منتم ملكه ياروخانية هذه الاسماء هو ما تعلم
 من هذه الاسماء وتحت العهد لما حوز عليكم الانبي
 فها امركم به وهو كذا وكذا احب عليكم وانتم
 لو تعلمون عظيم بعز الله المتفرع في عزه واول فوالله
 ادا عا هدم ولا يصفوا لا يان يعلو كدها وقد علم
 الله عليكم كنهها هو الانبي الذي اوله آل وحز الي
 اربا ال نال يتكبر كنه سلكا ال نال سلع ال سعي ال
 امتنت عليكم يا احنام هذه الاسماء ان تحضروا
 تطيعوا امر عني هذه الاسماء عليكم وتحمل الملك
 الموكل عليكم وهو السيد مطرود ونحو ما اتممت
 عليكم من سمع رجي وتطيعوا امر عني العجل العجل
 الوحا الوحا خا طوا خا طوا احضروا خا طوا خا طوا
 واحبوا نحي العاعة وصلوا ان اردت ان تحصى
 شيئا مما يزيد احضار
 ما على خالغ ذلك التي الذي ترمي حضار واكت
 الوحي فان كان المطلوب طالع مفرق فاكتمت
الفرع والفرع والفرع والفرع والفرع والفرع

الوفيق وان كان مروجاً كبر مقتضى ان يفرق بين مروجين
 المطلوبين والاسماء واقسم بهما ان ربي سبحانه والاسماء
 الاستعمال ان يحسن كل الصبر والالتفات ان يكون على
 فصل ما في الكبري ومن اليتول وهو لسان يدي
 فصل الغزيرة اربعون مرة **فصل** وان اردت ان تفعل
 عدد وانفعل الى الطالع وكب الوفاء ومن مروج
 العدد وصوره ما في هذا من حبه تهت او محر
 معتمداً سيفاً يقطع او ما اردت يكون فاعمل واقرأ
 الاسماء واقسم بها ولا تنك الاستعمال فانه ينفذ
 ويكون ذلك ما ان الله تعالى فاق الله عز وجل
 بعد عليك ان فعلته لغزيرة **فصل** وان اردت
 ان يكون مروجاً كبر مقتضى ان يفرق بين مروجين

خبر ارباب المدينة او حصن او دار سفلا كان
 علواً يعني بقصوره كانه على الارض او كانه على
 وقصوره ما في يد به اهل كانه من شجر واقعه على الدار
 او المدينة او الحصن فانه ياتيه نار ليقع حريق
 او دوت وذلك بعد ان تصور الوفاء المقصود والمزج
 وتقرأ الغزيرة وتكررها فان ذلك يكون باذن
 الله تعالى **فصل** وان اردت اظهار شئ من الخلق
 من الاصول والطول والنعاد ان تصور من
 بعد ان تصور الوفاء وتجعل غضبك عليك ثم تقرأ
 الغزيرة واقسم بها ولا تنك الاستعمال وقل قوتها عشر
 مرات الى اربعين مرة **فصل** وان اردت ان تحضر
 في مجلس او في مجلس او في مجلس او في مجلس

حتى تراها عابرا الى ان تراه طاليا فاعلم وان اردت
 ان تكون بهي حرفة او يكون بهي حرفة او يكون بهي حرفة
 نزل حيث نزل نزل الى الطالع في ذلك الوقت ان
 يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 كان ما بينا في كتاب الوفاء وضعه في نخل شروبي
 فانه لم يكن في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 الماعلى الوفاء والنخل واجعل تحت انا واهل واهل
 ان يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 الغزيرة والاستقبال فانه فيهم وناسك صحابه
 ان يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 مظلمة الى ان يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت
 بقدره الله تعالى فضا واذا اردت ان يكون
 المظلمة قد خرب الا في كثرته وذلك ان تاهل
 عروق الخروب وهو الدبا وتكتب به الوفاء في
 حاله بالعرف مع الوفاء وتقرأ الغزيرة في
 الاستقبال فانه يذهب عنه الله تعالى فضا
 استعمل في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان

واذا اردت ان يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 فبوكه وصود صودته واغارة الشوكه في احد اعنا
 فانه لا يزال الياسمين ولا يقراء الغزيرة الا عند
 ما يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 ما يكون في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان
 او ذمعا وعشيا او لبتا فاضود صودته في ذلك
 بعد ان تكتب الوفاء وتجلسه عند الصوت وتطليه
 عن عيون الناس وذلك الطالع المخرج وقراء الغزيرة
 والاستقبال واقسم بما فانه يكون بذلك وهو
 عجب فاعلم وان اردت ان يكون في ذلك الوقت ان
 فخذ سبع حبات شعير وكتب الوفاء والغزيرة في
 ورقة وامسكها في مقدار رجلها حتى يذهب

استعمل في ذلك الوقت ان يكون في ذلك الوقت ان

الكتابة كلها واجعل الخ في فلك الماء لئلا تم اذ
 واتركه حتى يطلع مقدرا اصبع ثم اخربه يكون الطاهر
 رجل الظلمة ثم جعل قدرا فيه زيت في فجاجة
 اجعل الزرع معه في الزجاجة ثم كتب ان يقرأ
 في ذلك الزيت فاذا اردت الاحتياط فادرس
 جميع جنمك به ولا تترك سائر اعضائك وان
 تقرأ الغزمية ثلث مرات وامض حيث شئت فانه
 الا يراك احد فاذا اردت ان الله فاعمل بالآيات
 الحار وذلك من الامور افضل وان اردت
 السلام شي من اعضائك فخذ ما تكون التمس
 او اعمل الغاريب وكتب الوفاء وامر به في دهن
 واهل

و على ما تريد من اعضائك وان اردت جميعا وامك
 من تعذيبه من جذب فلك العضو الحار معه ولا
 فانه يقع نائما كما لميت فاذا شئت ان يطول منامك
 فاكتب الوفاء على طالعك والشفة تحت رأسه
 فانه ينام بعد ان تقرأ الغزمية فانه لا يزال نائما
 ان لم قتل الوفاء من تحت رأسه وكذا النحون

فصل اذا اردت ان تجوز احد اكتب الوفق على ما

ذكرنا وصورة صورة الشخص الذي تريد جوبته

وتفقه مقدما رجه في بطنه على نيتك انه قلبه

وانت تقراء الغزمية وتدكر ما تريد فانه يتم ذلك

فتق الله في ذلك فضل وان اردت ان تمنع

انسانا من طاعة بطليها فاكتب الوفق على ما ذكرنا

وصورة صورة الشخص في الوفق التي فيها الوفا

والفها بما يطو اخرها اسما ما احديها وانت

تقراء الغزمية وتفعل حيث فلا تان فلا تان عن

كما وكنا فانه لا يستطيع ما يريد من شغل وحركة

او احداث شيء باذن الله تعالى فضل وان اردت

ان تقص الاضال والاعلاق من الابواب والصنا

او مقارن يدرك فاكتب الوفق مقلوبا من الطا الى الخ

على عود اراك وافعله في الاعلاق ان كانت

ظاهرة وتقرأ الغزمية وانت تحرك المسالك

فانه تنفع سريعا وان كانت الاعلاق باطنه فاكتب

على ما ذكرنا كرت لكنا اخرها ابواب من اعلاها

اسفلها وانت تقراء الغزمية والاستحجال فانه تنفع

سريعا باذن الله تعالى فضل واذا اردت ان

تدفع منامك شيئا تريد حصوله وحقيقته فاع

سبح الى ضوءه صلى بكعبتين واقرأ فيها ما تيسر

المدح بمسبك في السلام الاول واكتب الوفق

دکتر ناز، دهر، یاد خدا میسر کند، سکو

انمود و طب و لیان جاوی و اترکه عومینک و ا

جاء في نسخة أخرى: *وكانت في سنة ١٠٠٠*

تأيماء وحيل يكتمن تفاء في كل ركعة بعد الفاتحة

نویسنده و در این کتابخانه به نام احمد اکتفا به این کتاب

مك هو الله احد مائه مرة فاذا اكملت فاقض الوعد

۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰

سيدك المعنى ناطق اليه وامث تقبل الغمير ارجان

1890

منه وقول في دعائك بعد تمام الايعين اللهم

مجموعه از این کتاب در این کتابخانه موجود است

الحی اسلک ان ترخی فی سنای کذا اولنا ثم ارقد

سید محمد علی میرزا

عن يساك وان تكديت على الوجه كان احسن ثم

چهارم: در مورد بزرگداشت و احترام به والدین و اولاد

عن مولا حسن رحمه الله تعالى وبعثه الله الى الدنيا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

وَأَمَّا مَا لَكَ مِنَ الْهَدَىٰ فَاتَّبِعْهُ ۖ وَهُوَ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

الماء في البحر

[illegible]

الحمد لله

مصنف و مؤلف کی اور ہر ذریعہ کے ذریعہ سے

من الاسماء التي كانت في كاشف من ايام

از سراسر این کتاب و هر چه در آن است و هر چه در آن است و هر چه در آن است

الغالب يحصل بها فنفهم واقعته وانها لا تفرق

عالم و صاحب زمانه این نعم اودا از کرمه در اختیار فرمودی

محصل المدي واذ صورته شينا او اجهرت

و بعد از این در ۱۵۸۱ هجری قمری بنا شد و در آن زمان

سُبَّانُ اَرَدْتَ اَنْ تَصْرِفَ وَقَالَ هَذَا الْكَلَامُ

چتر دلائی کنی انکے برادر ابو بکر کنی انی شکر

انصرفوا لها حورين وهذا المرفق المشهور المنكح

بیتاوان والی نور و نور

في جميع النسخ وهذا هو والله التوفيق

$\frac{1}{2}$

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

T
C
L

L
T
T
T
T

2 1 9 4 1 4

سعد الاستیصال شلوا خمس مرات او عشر مرات بعد

در این کتاب که در این روزگار به ندرت یافت می شود

فَسَمِعُوا الْعَزِيزَةَ عَلَى الْفَرْسِ الذِّعْقِلَةِ وَالْفَرْسِ الْهَدَا

L

الاستيصال او الجاهل كالحاوي او ما فكري فكون
 هذبا جليبا وما اسما عمة الاكل البصر وحق
 اقربان الله على كل شيء قدري تسليو ذكره
 الناس ان هذه الغزيرة الا في ذكرها هي الغزيرة
 الوفا بها اتم من لقي في نفس المسح هي ال
 شافع لو غور بهن يهون بهن تكت تكال
 وعزمت بها الغزيرة لثباته اليك المتعالي
 ومن لم يرض عن ذكره تبه ولكه عذبا مقدا
 علمكم وعزمت عليكم تبه تبهين كبر فقله
 افرجل من قبل قريب برهون فليس مقرب
 فلهو ذوب شان شخ بكم فم من اقل ليل
 اميلت عنياها كنهوا لا شخا خيشها
 الماخذ عليكم الانقياد فاما الماخذ بكم
 المقترنة في غزيرة واقفا بغير الله اذا
 ولا يقوى الايمان بعدت كنهها وقد جعل
 علمكم كنهها لا شخ الذي ليس كنهها
 القلم احضر واواضعوا واطعوا واكلوا
 بحق الجذوة وخط وخط فخط وخط وخط
 احضرت وخطها ارضها ارضها ارضها

شند عتق الملك فكل شاع ونجا الملك
 انما كونه ياب كبر الله جبا ان الله على كل
 وكان الله على كل شيء مقدر واهيها ما
 الامام الجرياني في شرح الرغز الثلاثي نفع الله
 فسل اذا اردت ان تقدي هذا لم تحب
 ان تولد قلبه عليك فمك عما كان في يدك
 المعنى ويقول يدين ثم خذ في ملك فليل
 ورشد على ملك الحبيبة واسلم لمن
 يجامع قلب كل من اكل من ملك الحنة ولا
 شرب منها شيئا وبارك بينك وبين امرئ
 فاجل ملك في فها وقل داج امارات واجتهدان
 يقع في فها من ريقك ففانها ففها
 ففها ففها ففها ففها ففها

فان كان من عبيدا وارثا ان يعطى اليك نازلا
 انكره بيمينه فليعنه من غير عير *يعني انكره بيمينه من غير عير*
 اليه وسلاما على حمائم وقد كنت على ذنب الخمام
 ان *انكره بيمينه* *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 في ورقة فاذا وصل الى قول طوق عليه
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 الثاب ويقول بدفع مرات قل ان يفتح الباب
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 ويظهر الخمام في السبب فيجيب المطلوب *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 انك وان كنت في انا وجميع الشبهات *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 تنص في الانا من ريقك بعد ان يقول بدفع
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 فمن سرب بعدك احلك حاسدا وانك تنكروا
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 العربية على الما الذي يشهد المطلوب *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 فمروا شافرت طايوسا قل فلان بيت فلانة الى
 فلان بن فلانة فسا واذا ركب دابة وعطفت هون
انكره بيمينه *انكره بيمينه* *انكره بيمينه*
 انكره

ان تسعوا لخدمتي فاك ما عسى وقل لاني هم تسفل في
 فيها فاك ثامن الوقوع عنها وان وقتك كنت
 تاروت ان تقو بل ونظف خصك فعل بيق وان
 لا فضلك وتطيعك بالامان ولا يوليئك وان كتبت
 على نصيبك حصه بدين وضرب بسلسل الخلد والحم
 فضل وان اردت تحرب هذه الحروف فخذ عظام
 واسحقها عاها ولعابه في كفاك وتثقل فيه روت
 تقول في رشفه في رشفه وقعه تحتك اسك
 تصور صورة من غدا جلبه فياتك طريعا او كها
 وان نالك حافيف واروت ان ايمانك طاسا في اهل
 فيها ما وقل عليها اب ورج بعد ان تشرب منها ثلث حج

والايج زودها الى المفاصل وتسمى الحمايم منها ما يضر
 والادوية في جوف البطن فخذ قنطرة راب واقراء عليها سبعة
 الحجج وتولوا الدق بالماء العذوهم والناعه اوهي
 وامر وقلد من وحش الزايفي وجه الاعضاء
 مسهر من سواها لا تجا اذا كانت الوج والاعضاء
 مكسوبة منها المفروقات وحقت به على شمع او خبز فاق
 قنفي باميل الحين بحيث لا ياكل احد باسم من يد
 خلاصه فان يتخلص من الحين باذن الله تعالى
 حصروا على ما لمة طعام فقل لهم الله اخير انهم
 بدو من جميع من ياكل من تلك المائدة يا نكف ياك
 ولا سيما اخصها بالهمة وقلت عليها بدق

فكك وان اردت ان تعمل خافيا لغيره فلا بد ان
 تصنعها لثمة طيب وامل منها ما يكون له فسر
 احدها ذهب والاخر فضة تقفن على وجه الفضة
 وعلى وجه الذهب جمل ط وكون القنطر في
 برج الثور في شرفه في زيادة الفضة فانه يضر على
 كل ما قد يدركت فاجا تا قبل وجب العسل الى
 وان كنت منقذ فاحل وجب الفضة الى فوف
 ولو كنت في القفال والخرق في غود سبها ما اصل
 وان كنت على شرفه ورج وقرن بها صما ست قن
 طعن من اردت فالك فلك غفلة وليه قد كنت
 احدها على من سيق وامن به الى من شرف

در اندک کلام
 در فقه

[illegible]

كَتَبْتُ الشَّكْلَ عَلَى ظَهْرِكَ فَأَفْشَرْتُ عِدَّةَ الْأَفْرَادِ وَالْأَحْزَابِ
 مِنْ بَحَابِلِهِ وَأَقْبَلْتُ إِلَيْهِ فَأَتَى بَصْنِي الْمَيْكَ بَصْفَهُ وَبَصْنُ طَبِئَتِهِ
 عَمَّا فِي عِلْمِهِ وَكَسَدَ عَلَى جَنْبِكَ مَا صَعَلَكَ أَوْ عَلَى
 خَضْبِ عَيْنِكَ الْأَمْرِي بَعِي لِأَنْوَاجٍ قَالَهُ لَا يَقْبَلُكَ إِلَّا
 كَأَنَّ لِقَاءَهُ مِنْكَ هَيْبَةٌ وَأَعْمَمَ بَأْثَرُ بَقْعَةٍ يَوْمَ الْتَمَّ
 سَاعَتُهُ حُلٌّ وَهِيَ الْأُولَى وَالْثَامَنَةُ بَضٌّ وَأَرْكَشٌ
 مَعْرُودٌ عَلَى نَائِمٍ تَغِيْفُ وَنَ كَلَّ مِنْ حُجْرٍ عَلَيْكَ سَيْفٌ
 وَحُودُثٌ عَلَيْهِ سَيْفٌ تَكُونُ أَنْتَ الطَّاهِرُ عَلَى خِيَمَةٍ
 وَنَشْطَرُ أَرْكَشٌ يَوْمَ الثَّلَاثَى فِي الثَّلَاثَةِ الْأُولَى الْأَوَّلَى
 وَأَنْ كُنْتُ فِي كَفَاكَ يَوْمَ أَرْهَفَ فِي الثَّلَاثَةِ الْأُولَى
 الثَّلَاثَةُ وَالْأَوَّلَى الْأَوَّلَى الْأَوَّلَى الْأَوَّلَى

وان كنتار لاجه على عضو من اليوم المشرق في الساعة

الاولى اما الثامنة يعني ذلك الالوان ككتبه

ثمن *مشتق من زائف اودا* والكرهين لورا

يوم الاثنين في الساعة الاولى اذ التمسد ومعه في

وصف اول بيشتم وكنهه كوكبه

مقدم سمية فانه يطوى له البعد وتسلم من كل افر

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين

محله وقد اجبت خفتنا انما لنا اذ كتب وعلفت في

والله اعلم كبريت *نفسه* بكنهه ان والكرهين لورا

وطالبه وصفت بيشتم في وقتنا من خواص هذا الوقت

لاني مع فاك بكنهه *مشتق من زائف اودا* والكرهين لورا

الاولى انه اذ اكتب جميع في الامتداء كل على شتم

ثمن كبريت *نفسه* بكنهه *مشتق من زائف اودا* والكرهين لورا

الله ملك العمل كوكبه ولطفه ون كتب في خرفه كك

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

خام ويحيى واسقب الجلي سهل الله عليه الولادة وان

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

بني جميع اضلاع الوفق من خوره

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

وعمل الارواح في موضعها النقا

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

ومنك الامر اذ كذا صورة لك واذا الاصول وايضا

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

تكتبه على الولادة في محفله ونحي وفي الحامله

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

تضع في حال وان كتبه وعلمته على فمها فف

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

المبع لومع المحب وهذه صوته

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

وان كتب في تحت غنية الجرج

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

المسجون باذن الله تعالى وان كتبه اذ كرها في

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

القادر وهو بكنهه سقط عن من سلاي وجمه وان

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

كتبه عن يمينه سقط عن يمينه وان كتبه عن شماله

بسم الله الرحمن الرحيم يا ارحم الراحمين

وكنت عن وراثة سقط عن ظهره وصعد ذلك ان تقول
 هل اخلال وطاء اليوم السابع هل اخلال وطاء اليوم
 اناسع ثم نقل كلك وتقول انفاذ من يضيء و
 سمعت بعض الناس انه يقول انهم قد سقط سقط
 وان كنت اعداه في شرف عطاره وخلص من يد
 له اربع صايع منه وده ما ناري فيجعل في الحرب
 وتبين قومه من ترايب طاهر وبسم عليه الى ان
 ويذري لتمام الى وحده العسكر فانهم يهزضون
 وتقدر الله تعالى واما الهوا في طلي كيت ثم
 وورع مسك ونعطر انفسكم عده ووضع
 الحين والسفيل ان لارة يكتب على الخرف الحديدي

وتعد تحت قدميها ما اذا وضعت ارجل النور والاح
 احشاها مجرب واما الماني فيكتب بقاء السماء وبرش
 بعل على صاح او يذوق ان الله شفيها هل ذلك المني
 وينزل عنهم الحذب ولم فيه تكبير الغضب منه
 حبة ولم الترابي لحواسته ما يتحس واما وتخلد
 من الابنية والساكن والقصور والوزاعه في
 في وطمع على احوال اهل هذا الفن وفيه
 لحسن السارق وتحميه وسد المنا المني عليه ووالد
 اذا كتب في خرقه من محب اسود ووضع في موضع
 الاحيد واما الهوا في يكتب للصوت في طهر من طين
 عموله مثل شعر ويحبي في ياء ماري الى قتاد

فانه محرم صحيح وله شرطان يوم تقوى الله عز وجل والعل

بطاعته واستغفار البور يوم التبتا للدين ويوم الا

طبيب عتيب ويوم الحجة العود والوعظان واما العزيرة

تقرا وقت فراغك صد ذكرنا سلة الاصل في اول

الكتاب وهذه سورة وفي الاشارة على الصياح كارت

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

هذه الصورة الالهية وكتبها الوفا في على ملاحظه كذا

الفاضة على الاشارة هذه الوفا وهو من صفات الوفا

سورة التركيب باسم الخادم المتقوا الكاسي

الوفا

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

عزيمه من هذا الاضا

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم تحو هذا الاسماء مهية كبر بقلة الله
 حو بار من هذا قب رهن على من مله حو
 برسان سلع نكيلة رهن لا كطرق من رهن
 لبط قرايت عاها كيد هو لا ستمها هير ستمها حو
 لا قباد فها امر كبر بر حو حو و دفع حو
 وحظ و داهم او دنايل و جمع سر و دفع سوء و
 او جمع او حو داهم او دنايل و جمع سر و دفع سوء و
 بين الكاف والتون و حو القسم الدخا او لدال و
 ال ذر با ن حو ال ال نيلع تنكيد سكال نو حو نو
 حو الاسم الذي نك كك كك من حو حو صم الجبال
 حو من سكر السيف في حو و امهم لفظ في حو و
 نزل في الالواح من الملك الفناح من اليمين الرضا
 بالشجرة العظما بالوارى لا قصى من دى و قد كك
 قة سقوسين او دى حو حو سكر المرسلين و
 الاولين والآخرين و حو ال لة و ليل الاما الجنا
 سرعي مطيعين بما اعترفت بر حو او حو دى
 قول او فعل و من فزع منهم عن امرنا نذ فزع من عذا
 السحر والاسلطا الله عليكم من سكر مكره حو العدا
 حو نك كك حو حو حو الا نصبا د فها امر كبر حو

انتب ما لله و امر الله المنع في عزمه وادوا بهما لله
 اذ عاهدتم ولا تفصوا الاميان بعدوا كيدما و بنصم
 الله عليكم كصلا من الذي ليس كسلة تنح في الارض
 لا في السماء وهو النفع لصبرهم جديوح سبحانه لله
 لغير كسلة تنح وهو النفع اليه وهدى حربة
 عند ما تنال شلحان نزال مع لقي الكسبا بالاحياء
 اجبوا اليها الملكة السبيل الطعير و احضروا الملوك لان
 تنق هذه الاسماء عليكم و لا حول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم طرية الاستحلام اذا ادعت ان تتخلف و تنال
 مطلوبك فسم الله تعالى ثلاث ايام خالصا اولها انما

واختار الوفاء في نفس خاتم من فضة خالصا في سائر
 البصر من يوم الاثنين الى عشرين في ربح السبله و انزل
 كل يوم مرة و قيل في كل وقت ساعة الغرض و
 من عند هذا هو الاول ويكون النحر ثانيا عند كسبا
 و مصطكي و عود فتم ذلك كما هو منه فصل و اذا اكسب

المفردات يوم الثلاثاء اخر الشهر ساعة المرح على قطع
 الحين و عملنا القطعة في يدك من شيد جواب و ان نوح
 في سبر و وثق فواته و لا يطع الحوى فيعور و حو
 عليك و اذ كنت المظن ان على و رقا البشع الح
 و هو الذي يسمي الحجر و دفعهم في قبره فقول
 اكسب اسم من قدي و اسم امه فانه يحبس من
 الزواج و لا ينزع ابدا الى شحج الوفرة و تحرق
 المنوجات المائي و الشراب و هو هذا و الله انما
 و النامع و هو هذا اكبرم الله بعالي و قدس

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمْ وَصَايَايَ لَعَلَّكَ تَمُوتُ
مُتَّعًا بِرَحْمَتِي وَأَنْتَ أَتَقَاتِلُ أَعْمَالُكَ

بسم الله الرحمن الرحيم

51116251481101707-1715

22

C

10

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, possibly a list or a detailed description of the items mentioned in the preceding section.

76. 1840

[illegible]

Tali

15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561	562	563	564	565	566	567	568	569	570	571	572	573	574	575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	587	588	589	590	591	592	593	594	595	596	597	598	599	600	601	602	603	604	605	606	607	608	609	610	611	612	613	614	615	616	617	618	619	620	621	622	623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	635	636	637	638	639	640	641	642	643	644	645	646	647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659	660	661	662	663	664	665	666	667	668	669	670	671	672	673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789	790	791	792	793	794	795	796	797	798	799	800	801	802	803	804	805	806	807	808	809	810	811	812	813	814	815	816	817	818	819	820	821	822	823	824	825	826	827	828	829	830	831	832	833	834	835	836	837	838	839	840	841	842	843	844	845	846	847	848	849	850	851	852	853	854	855	856	857	858	859	860	861	862	863	864	865	866	867	868	869	870	871	872	873	874	875	876	877	878	879	880	881	882	883	884	885	886	887	888	889	890	891	892	893	894	895	896	897	898	899	900	901	902	903	904	905	906	907	908	909	910	911	912	913	914	915	916	917	918	919	920	921	922	923	924	925	926	927	928	929	930	931	932	933	934	935	936	937	938	939	940	941	942	943	944	945	946	947	948	949	950	951	952	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	966	967	968	969	970	971	972	973	974	975	976	977	978	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000	1001	1002	1003	1004	1005	1006	1007	1008	1009	1010	1011	1012	1013	1014	1015	1016	1017	1018	1019	1020	1021	1022	1023	1024	1025	1026	1027	1028	1029	1030	1031	1032	1033	1034	1035	1036	1037	1038	1039	1040	1041	1042	1043	1044	1045	1046	1047	1048	1049	1050	1051	1052	1053	1054	1055	1056	1057	1058	1059	1060	1061	1062	1063	1064	1065	1066	1067	1068	1069	1070	1071	1072	1073	1074	1075	1076	1077	1078	1079	1080	1081	1082	1083	1084	1085	1086	1087	1088	1089	1090	1091	1092	1093	1094	1095	1096	1097	1098	1099	1100	1101	1102	1103	1104	1105	1106	1107	1108	1109	1110	1111	1112	1113	1114	1115	1116	1117	1118	1119	1120	1121	1122	1123	1124	1125	1126	1127	1128	1129	1130	1131	1132	1133	1134	1135	1136	1137	1138	1139	1140	1141	1142	1143	1144	1145	1146	1147	1148	1149	1150	1151	1152	1153	1154	1155	1156	1157	1158	1159	1160	1161	1162	1163	1164	1165	1166	1167	1168	1169	1170	1171	1172	1173	1174	1175	1176	1177	1178	1179	1180	1181	1182	1183	1184	1185	1186	1187	1188	1189	1190	1191	1192	1193	1194	1195	1196	1197	1198	1199	1200	1201	1202	1203	1204	1205	1206	1207	1208	1209	1210	1211	1212	1213	1214	1215	1216	1217	1218	1219	1220	1221	1222	1223	1224	1225	1226	1227	1228	1229	1230	1231	1232	1233	1234	1235	1236	1237	1238	1239	1240	1241	1242	1243	1244	1245	1246	1247	1248	1249	1250	1251	1252	1253	1254	1255	1256	1257	1258	1259	1260	1261	1262	1263	1264	1265	1266	1267	1268	1269	1270	1271	1272	1273	1274	1275	1276	1277	1278	1279	1280	1281	1282	1283	1284	1285	1286	1287	1288	1289	1290	1291	1292	1293	1294	1295	1296	1297	1298	1299	1300	1301	1302	1303	1304	1305	1306	1307	1308	1309	1310	1311	1312	1313	1314	1315	1316	1317	1318	1319	1320	1321	1322	1323	1324	1325	1326	1327	1328	1329	1330	1331	1332	1333	1334	1335	1336	1337	1338	1339	1340	1341	1342	1343	1344	1345	1346	1347	1348	1349	1350	1351	1352	1353	1354	1355	1356	1357	1358	1359	1360	1361	1362	1363	1364	1365	1366	1367	1368	1369	1370	1371	1372	1373	1374	1375	1376	1377	1378	1379	1380	1381	1382	1383	1384	1385	1386	1387	1388	1389	1390	1391	1392	1393	1394	1395	1396	1397	1398	1399	1400	1401	1402	1403	1404	1405	1406	1407	1408	1409	1410	1411	1412	1413	1414	1415	1416	1417	1418	1419	1420	1421	1422	1423	1424	1425	1426	1427	1428	1429	1430	1431	1432	1433	1434	1435	1436	1437	1438	1439	1440	1441	1442	1443	1444	1445	1446	1447	1448	1449	1450	1451	1452	1453	1454	1455	1456	1457	1458	1459	1460	1461	1462	1463	1464	1465	1466	1467	1468	1469	1470	1471	1472	1473	1474	1475	1476	1477	1478	1479	1480	1481	1482	1483	1484	1485	1486	1487	1488	1489	
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	--

